Milliyet ÇOCUK

11 Ekim 1982 ● Sayı: 42 ● 40 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
2 ANSİKLOPEDİ BİRDEN VERİYORUZ

İNSAN ATLASI
VÜCUDUMUZ VE
ORGANLARIMIZ
ANSİKLOPEDİSİ

TÜRKLERİN ve
TÜRKİYE'NİN
TARİHİ
ANSİKLOPEDİSİ
cilt 2

yeni çizgi romanlarımız: ÜÇ İZCİ * TARZAN * RED KİT
HAFİYE 99 * GADDAR DAVUT

OKULLAR
AÇILDI
ADEL SEVİNCİ
BAŞLADI
Silgiler,
Kalemtraşlar,
Kurşun kalemler,
Adel Majör,
Pasteller,
Tükenmezler,
Keçeliler,
Fosforlular,
Dolma kurşun kalemler,
Kuru boyalar,
Sulu boyalar...

DÜNYACA ÜNLÜ "FABER" ÜRÜNLERİ TÜRKİYE'DE "ADEL" TARAFINDAN ÜRETİLİR.
ADEL FABER
ADIYLA ARAYIN.

Milliyet
ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

●

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayın, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu-İstanbul. Telefonlar: 224410 (10 hat)-268386. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul. Abone Koşulları: Yıllık 1720, Altı aylık: 860 TL. (Uçak ile yıllık 1880, Altı Aylık 940 Lira.) Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır. Türkiye'de satış fiyatı: 40, Kıbrıs'ta 50 Lira.

Yıl: 12 Sayı: 42
Cilt: 4

11 Ekim 1982

çindekiler

kurun Sesi................3
oman: Yeşil Mumya.... 4-5
ed Kid.................6-9
aşanmış Serüvenler.. 10-11
ç İzci.............. 12-15
erli Hikâye.......... 16-17
ronos.............. 18-21
ırnav................ 22
emir Yumruklu Adam. 23-25
oman: Şimşek Dörtler 26-27
arzan............... 28-31
inema-TV........... 32-33
im Cime........... 34-35
kurdan Okura....... 36-37
ilmece-Bulmaca..... 38-39
addar Davut......... 40-42
e orta sayfalarımızda Ansiklopedi eklerimiz.

bizden size

CİLT KAPAKLARINIZ HAZIR!..

YAYIMINA geçen sayımızda başladığımız, **"İNSAN ATLASI - Vücudumuz ve Organlarımız Ansiklopedisi"** ile, **"TÜRKLERİN VE TÜRKİYE'NİN TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ"**nin ikinci cildi için özel olarak yaptırılmış cilt kapakları da satışa çıkarıldı. Ofset tekniğiyle beş renk basılan kapaklar yurdun dört bir yanına yayılmış gazete bayileri ile, **"Milliyet ÇOCUK Dergisi"**nden de **200** liraya edinilebilecek.

Ayrıca, yayımı iki hafta önce sona eren, **"İlkçağlardan Uzayçağına BÜYÜK DÜNYA KEŞİFLER TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ"** ile, **"TÜRKLERİN ve TÜRKİYE'NİN TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ"**nin birinci cildinin cilt kapakları, okurlarımızdan gelen istekler üzerine, yeniden satışa çıkarıldı. Öteki cilt kapaklarımız gibi **200** liradan satılacak olan bu cilt kapaklarını, **"Milliyet ÇOCUK KULÜBÜ"** üyeleri, "Milliyet Çocuk Dergisi, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu - İstanbul" adresinden, **175** liralık posta pulu göndererek edinebilecekler.

GEÇEN haftaki, **"Milliyet ÇOCUK DERGİSİ"**ni de açıkladığımız gibi, **"Armağan yağmuru"** sayfamızı geliştirerek, dağıtılan armağanları da çoğalttık. Yeni bir okul dönemine başladığınız şu günlerde, sizlere daha yararlı olabilecek armağanlar seçtik. Örneğin, bir süre önce geniş bir kampanya ile bütün Türkiye'ye dağıtılan, **"Milliyet"** sözlüklerinin bir bölümünü, sizler için ayırdık. İngilizceden Türkçeye, Türkçeden İngilizceye, Almanca'dan Türkçe'ye, Türkçe'den Almanca'ya, Fransızca'dan Türkçe'ye ve Türkçe'den Fransızca'ya olmak üzere üç çeşit hazırlanan sözlüklerden, yılbaşına kadar **"Armağan yağmuru"** kur'alarıyla, 1000 okurumuza 1000 adet dağıtacağız.

Hepinize bu kur'amızda da başarılar diler, **"Armağan Yağmuru"** sayfamızda bulacağınız **"sözlük"** kuponlarını sıra numarası ile biriktirmenizi öğütleriz.

HER ayın 15'inde yayımlanan, **"Milliyet ÇOCUK"**un kardeş yayın organı, **"Milliyet ÇOCUK ÖZEL SAYI"**sının yeni sayısını, bir süre önce dergimizde serüvenlerini izlediğiniz, **"Baytekin"**e ayırdık. Bugün en sevilen çizgi-roman kahramanlarından biri sayılan **"Baytekin"**in bir tam serüveninin yer aldığı, Ekim **"Özel Sayı"**mızı severek okuyacağınıza inanıyoruz.

Esenlik dileklerimizle...

okurun sesi

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı, **"Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi"** Cağaloğlu/ **İstanbul** adresine bekliyoruz.

Dergimizdeki "Tarzan" ve "Krâliçenin Gerdanlığı" adlı çizgi - romanları hiç beğenmiyorum. Bunların yerine astronomi ile ilgili ekler koyarsanız çok sevinirim.
Kıvanç Kara/ Konya

Derginizi, ansiklopedi ekleri vermeye başladığınızdan beri alıyorum. Ayrıca Red Kit, Tarzan , Cim Cime ve Bilmece-Bulmaca sayfalarını seviyor ve bunların daha fazla sayfada verilmesini istiyorum. Armağan Yağmuru ile ilgili ayrıntılı bilgi verirseniz sevinirim.
Metin İlhan/ Sivas

Sizlerden, Pembe Panter ve Larry Yuma gibi çizgi roman kahramanlarının derginizde yeralmasını rica edeceğim. Ayrıca poster yayımlarsanız çok sevinirim.
Giray Kurtuluş/ İstanbul

OKTAY AKBAL'ın Türkçesi ile

Resimler: Ömer MUZ

2

YEŞİL MUMYA

AMCAM bu habere aldırmadı. Dorothe de haberine aldırış eden olmadığını görünce kızdı, gitti.

Ben bu en önemsiz gibi görünen olayı bile not defterime geçirmeyi unutmadım, küçük not defterim mutlu yaşantımı aydınlatacak tek araçtı.

Bu sırada amcam bana döndü:

— Jak dedi, yürü, yolculukta bize gerekli olacak eşyaları almaya gidelim.

Sonra biraz tereddütten sonra çekmeceyi çekti, Yeşil Mumya'nın değerli papirüsünü alarak portföyüne attı:

— Ne olur ne olmaz, diye mırıldandı.

Bu sırada gözlerim masanın üzerindeki kâğıtlara ilişti, dikkatle ve belleğimde bütün şekillerini muhafaza edercesine baktım.

Biraz sonra sokağa çıkmıştık; henüz birkaç adım atmıştık ki amcam durdu, elleriyle ceplerini araştırdı:

— Hay Allah, sigara paketini evde unutmuşum, dedi.

Sonra bana döndü:

— Getirir misin Jak?

Hemen geri döndüm, apartmandan içeri girdim, merdivenleri dörder dörder atlayarak çıkmaya başladım. Asansöre binmiyordum, bu âlete hiç ısınamamıştım. Kapıya yaklaştığım zaman önünde bir gölge görür gibi oldum. Bir adam kapımıza anahtar sokmuş, uğraşıyordu.

Derhal bağırdım:

— Hey Mösyö...

Adam bir kere sıçradı, sararmış olduğunu farkettim, merdivenlerde halı serili olduğu için ayak sesimi duymamış olmalıydı. Dorothe de evde yoktu. Ben hemen şüphelenmiştim. Ama bu adamda hayduta benzer hiçbir iz görünmüyordu, temiz ve güzel giyinmişti; benden af diledi ve anlattı. Yanımıza taşınan yeni komşuymuş. Kapısını şaşırmış, bizim kapıyı kendi dairesi sanmış, ben kendimi tutamayarak gülmeye başladım ve böyle şeylerin olağan olduğunu söyledim. Komşu bunun üzerine kendi dairesine gitti, ben de amcamın sigara paketini alarak dışarı çıktım; kapıyı iyice kilitledim, merdivenlerden inerken düşünüyorum: Biz amcamla beraber merdivenlerden inerken bu yeni komşuyu görmemiştik. O halde bu adam nereden çıkmıştı. Durumu amcama anlattığım zaman, o her zamanki gibi iyi niyetle:

— Hayır Jak dedi, o adam yolunu şaşırmış olacak. Sonra göğsünü yokladı:

— Hem benim değerli kâğıdım zaten cebimde.

4

FİT-FİTİ

AMCAMLA birçok mağazalara girdiğimizi, bir sürü eşya aldığımızı iyice hatırlıyorum. Hele bizi Afrika'nın sıcak güneşinden koruyacak olan Panama şapkalar ne kadar güzeldi. Paris göklerinde parlak bir güneş şehri aydınlığa boğmuştu.

Bu sırada amcam:

— Eve yürüyerek dönsek Jak, dedi.

— Niye olmasın, hem gezmiş oluruz.

Yolda amcam anlatıyordu:

— Yeşil Mumya'yı muhakkak bulacağımı ümit ediyorum... Yalnız şu aşağılık Fit - Fiti bu işe burnunu sokmasa...

— Amca, Fit - Fiti de kim?

Amcam gözlüklerini düzeltti:

— Nasıl, sen onu bilmiyor musun? Ben bu herifi hiç görmedim ve görmek de istemem, fakat o kendini er geç gösterecektir. Jak, bu Fit - Fiti serserinin biridir, müzelerin değerli eşyalarını çalmakla ünlüdür, çok da kurnazdır... Bütün bilginleri korkutan bir baş belasıdır. Yeşil Mumya'nın keşfini gazetelerde okuyacak olursa hemen işe koyulur.

— Amca, Fit - Fiti nasıl bir adam?

— Nasıl bir adam olduğu belli; her zaman gazeteler adını yazar, geçen günkü gazetelerde Londra müzesinde kırmızı sfenksin çalındığı haberi vardı, bu hırsız beyaz bir elbise giyerek müzeyi gezmeye gelmiş, Fit - Fiti'den başkası değildi.

Amcam sustu. Fakat ben birden düşündüm. Aman Tanrım, ben Fit - Fiti'yi tanıyordum, demin kapımızın önünde gördüğüm adam Fit - Fiti'ydi. Tabiî amcamı üzmemek için onu hiç görmediğimi ve adını duymadığımı söyledim.

Ve şunu eklemeyi de unutmadım:

— Ne olur amca, papirüsü hep üzerinizde taşıyınız olmaz mı?

Amcam beni haklı buldu.

Eve gelir gelmez baktım. Amcamın masası karıştırılmış gibi duruyordu. Buralarını birisi ellemişti. Amcama Dorothe'nin odaya girip girmediğini sordum, amcam:

— Hayır, dedi. Dorothe saat ondan önce bu odaya girmedi.

Hemen mutfağa koştum, bütün evi aradım; Dorothe yoktu. Öyle ise bu odaya kim girmiş, bu kâğıtları kim karıştırmıştı. Demek, buraya Fit - Fiti girmişti.

Dorothe derken geldi, bize yeni haberler getirdi. Yanımıza taşınan yeni kiracı apartmanı beğenmemiş, çıkmış, hem de iki aylık da peşin vermiş.

Kapıya yaklaştığım zaman önünde bir gölge görür gibi oldum. Bir adam kapımıza anahtar sokmuş uğraşıyordu.

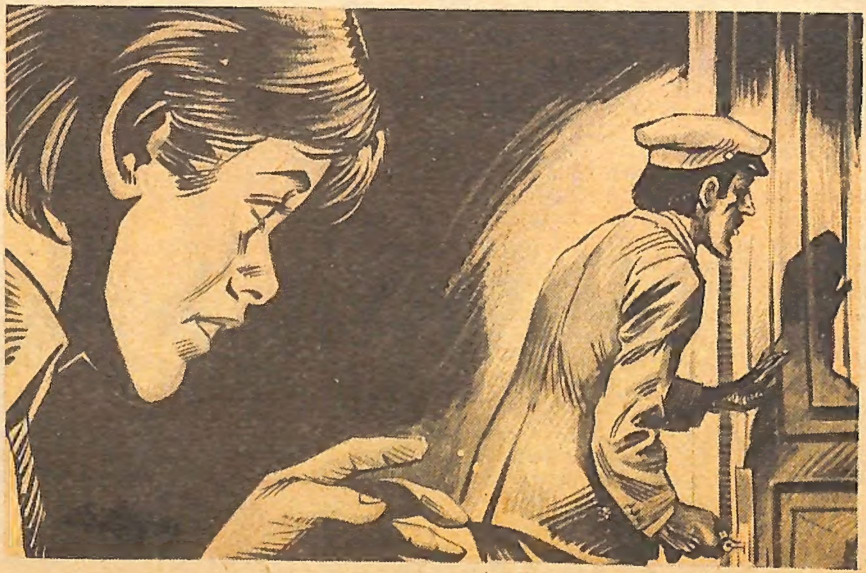

Dorothe:

— Dünyada ne akıllılar da var! diyordu.

Her şey düşündüğüm gibi çıkmıştı. Bu yeni komşu, Fit Fiti'nin tâ kendisiydi. Kapıdan girmiş, kâğıtları karıştırmış, fakat bir şey bulamamış, papirüsü çalmaktan ümidi keserek savuşup gitmişti.

Yemek çok neşeli geçti, zihnimi kaplayan bütün üzücü düşünceleri silkip atmıştım, sofrada amcama yolculuk konusunda binbir soru sordum.

Amcam kahvesini içtikten sonra bana döndü:

— Jak yatmadan seninle biraz dolaşalım.

Biraz sonra amcamla beraber Seine rıhtımında durgun suların karşısında konuşuyorduk. Ben bu serin gecede Mısır'ın yakıcı sıcağını düşünmekteydim.

Bu sırada yanımızdan yavaşça bir adam geçti. Başı derde girmiş bir insana benziyordu.

Bu meçhul adamın hareketleri amcamın gözünden kaçmamıştı.

Kolumdan çekti:

— Bu mutsuz adam muhakkak canına kıyacak, onu kurtarmamız lâzım, dedi. Zavallı adamcağız, rıhtıma giden merdivenden iniyordu.

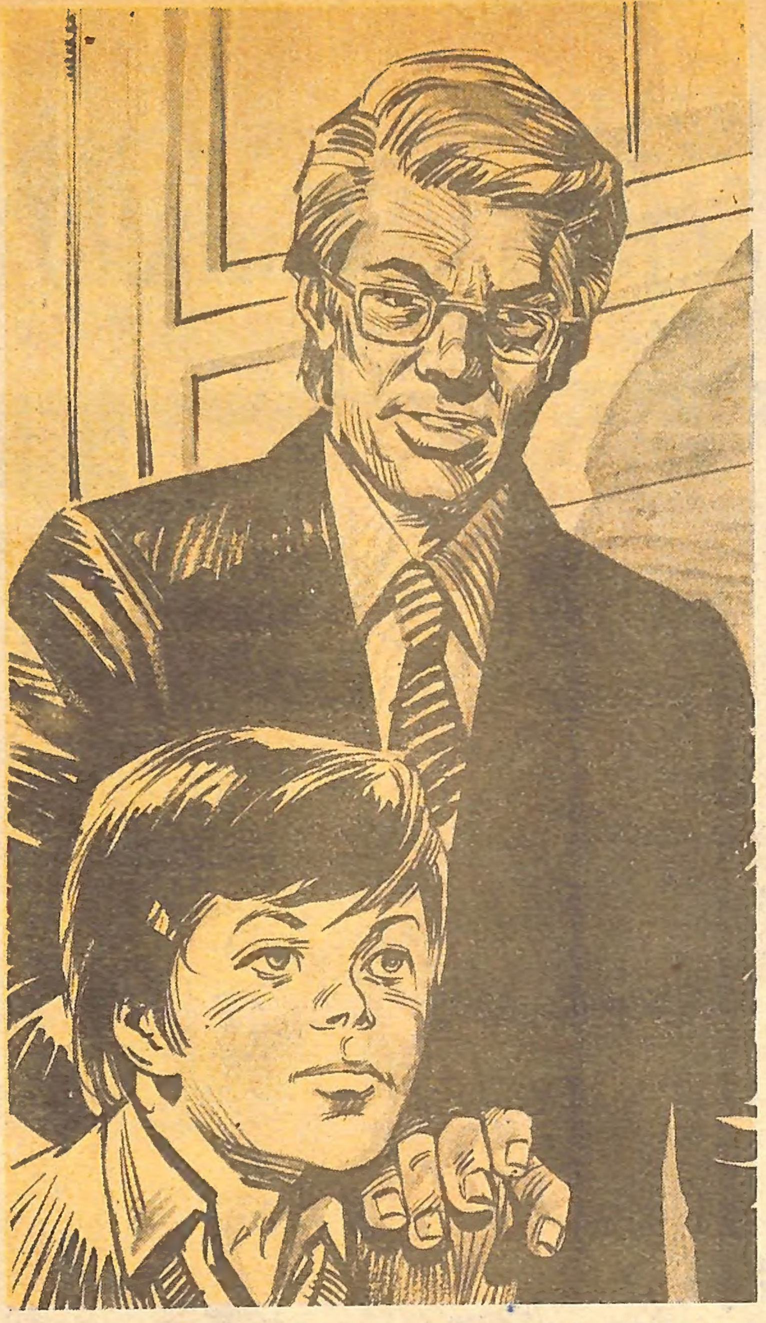

Yeni uşak amcama teşekkür ederken, onu süzüyordum; bu yüzü tanıyordum. Bu gözler baha hiç de yabancı gelmiyordu.

5

YENİ UŞAK

ADAMIN arkasından biz de rıhtıma indik. Adam hâlâ orada hareketsiz duruyordu. Amcam kendisine doğru yürüdü ama adam birden nehire atladı. Nehrin suları biraz köpürdü ve boğuk bir çığlık işittik.

Amcam şapkasını, redingotunu çıkarttı:

— Korkma iyi yüzme bilirim diyerek sulara daldı.

Zaman zaman muntazam kulaçlarını duyuyordum, nehirde görülen koyu leke gittikçe silindi, kayboldu. Biraz sonra tekrar gördüm, yanında başka bir karaltı vardı, amcam ağır yüküyle kıyıya yaklaştı. Elimi amcama uzattım, öbür elimle iskelenin duvarını tuttum ve amcam kurtardığı adamı sürükleyerek kıyıya çıkarttı. Az sonra amcam da rıhtıma çıkmıştı. Bu dramı bizden başka hiç kimse görmemişti. Adam bayılmıştı, yalnız birkaç kere köpek gibi bağırdı. Amcam onu elinden tuttu, sarstı.

— Niye bu işe kalkıştın?

Adam yanıt olarak anlaşılmayacak birkaç söz söyledi.

Amcam:

— Haydi gidelim dedi. Bu soğukta iliklerimize kadar titremeyelim.

Üçümüz de rıhtımın merdivenlerinden çıktık, amcam bir araba çağırdı, ölümden kurtardığımız adamı da arabaya bindirdik ve yola çıktık.

Adam yemek odamızda, şöminenin başında titrek ellerini ısıtıyordu, ıslak elbiselerini çıkarmış, amcamın eski bir redingotunu giymişti. Biraz ısınınca bize bütün serüvenini anlattı: Eskiden bir zenginin evinde uşakmış, işinden çıkarmışlar, başka bir iş bulamamış ve parasız kalınca canına kıymak istemiş.

Amcam onu avuttu:

— Korkmayın, sizi hizmetime alıyorum dedi. Fakat pek yakında uzun bir yolculuğa çıkmak üzereydim. Genç ve güçlü birini bulmam gerekliydi.

Yeni uşak amcama teşekkür ederken, onu süzüyordum; bu yüzü tanıyordum. Ocağın alevlerinin yansıdığı bu gözler bana hiç de yabancı gelmiyordu.

Amcam otelde yatması için uşağa biraz para verdi, çünkü evde onun için uygun bir yer yoktu.

Dorothe yeni uşakla alay etmekten kendini alamıyordu.

Bu yeni uşakla bir çatı altında yatmamamız beni her nedense çok sevindirmişti. Niçin bilmiyorum?

ADAM ertesi gün saat onda eve geldi ve hemen işe koyuldu. Dorothe buyuruyor, o yapıyordu, evi sildi süpürdü, büyük çaba harcadı.

Saat dört buçuğa doğru hava karardığından uşağımız lâmbaları yaktı.

Amcam yolculuk işleriyle uğraşmak için gitmişti. Dorothe pazarda bulunuyordu. Ben de amcamın kitaplığından aldığım bir gezi romanını salondaki geniş koltukta okuyordum.

Oturduğum yer amcamın çalışma odasıyla salonun birleştiği yerdeydi. Fakat birden okumamı kestim, bir gürültü duymuştum; içime bir kuşku girdi, koridoru geçtim, heyecanla ilerledim... Ne oluyordu?..

Amcamın çalışma odasının kapısını birden açtım. Tanrım, korktuğum başıma gelmişti. Yeni uşak, amcamın yazıhanesinde unuttuğu cüzdanı araştırıyordu. İçinde Yeşil Mumya'nın papirüsünü arıyordu.

Adam beni görünce sanki donmuştu, hemen atılıp, şaşkınlığından istifade ederek elinden cüzdanı kaptım:

— Sen Fit - Fiti'sin dedim?..

Güldü, bana doğru ilerledi; cüzdanı geri alacaktı, gerilemeye başladım.

• Sürecek

RED KİT

SARAH BERNHARDT

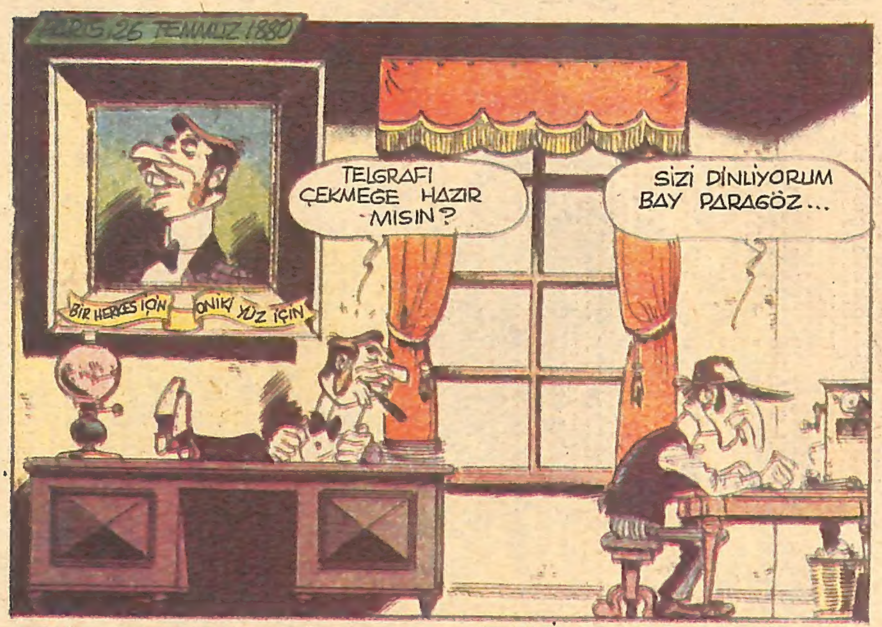
PARİS 26 TEMMUZ 1880
BİR HERKES İÇİN ONİKİ YÜZ İÇİN
TELGRAFI ÇEKMEGE HAZIR MISIN?
SİZİ DİNLİYORUM BAY PARAGÖZ...

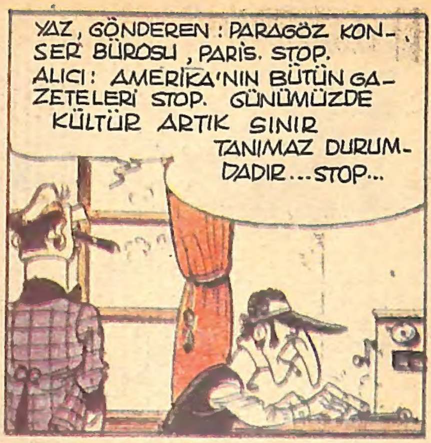
YAZ, GÖNDEREN : PARAGÖZ KONSER BÜROSU, PARİS. STOP. ALICI : AMERİKA'NIN BÜTÜN GAZETELERİ STOP. GÜNÜMÜZDE KÜLTÜR ARTIK SINIR TANIMAZ DURUMDADIR... STOP...

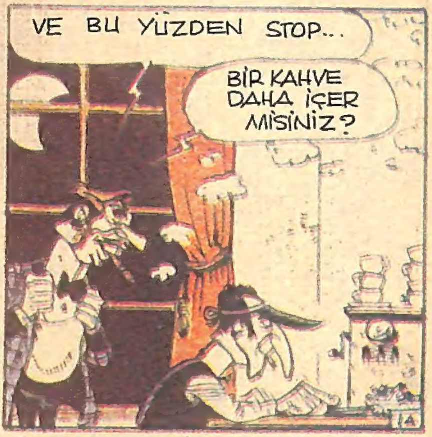
VE BU YÜZDEN STOP...
BİR KAHVE DAHA İÇER MİSİNİZ?

YENİ BULUNMASINA RAĞMEN ELEKTRİĞİN MARİFETİYLE BU İNANILMAZ HABER...

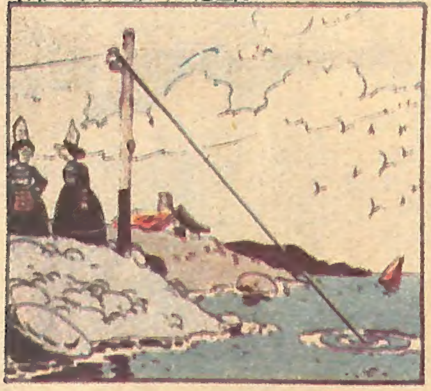

ATLANTİK OKYANUSUNUN BİR YANINDAN GİREREK ÖBÜR YANINA ULAŞTI...

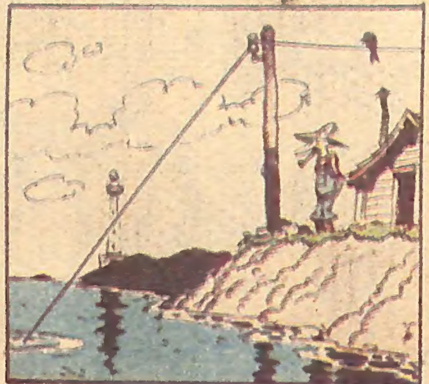

BAZILARINI SEVİNÇ VE ŞAŞKINLIK İÇİNDE BIRAKIRKEN...

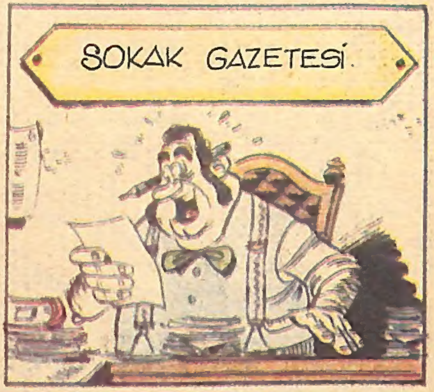
SOKAK GAZETESİ

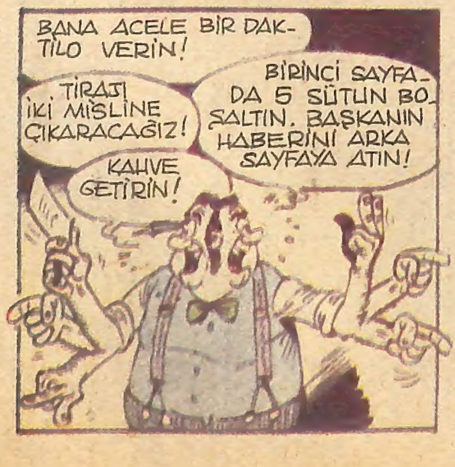
BANA ACELE BİR DAKTİLO VERİN!
TİRAJI İKİ MİSLİNE ÇIKARACAĞIZ!
BİRİNCİ SAYFADA 5 SÜTUN BOŞALTIN. BAŞKANIN HABERİNİ ARKA SAYFAYA ATIN!
KAHVE GETİRİN!

BAZILARINI DA DEHŞETE DÜŞÜRÜYORDU.

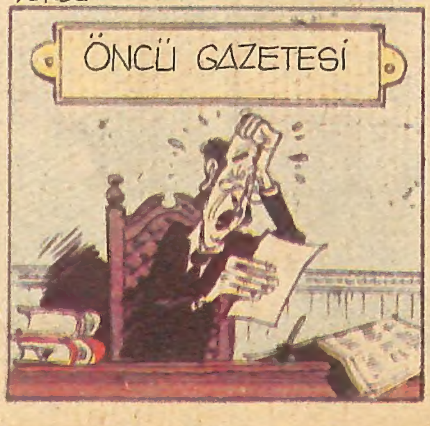
ÖNCÜ GAZETESİ

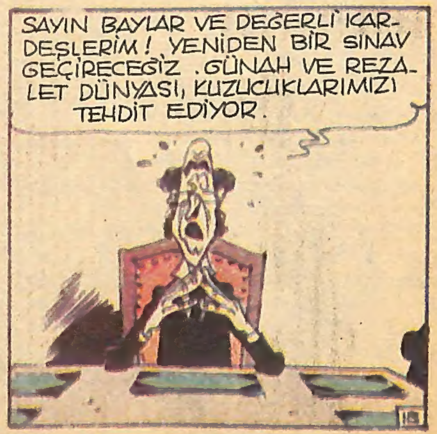
SAYIN BAYLAR VE DEĞERLİ KARDEŞLERİM! YENİDEN BİR SINAV GEÇİRECEĞİZ. GÜNAH VE REZALET DÜNYASI, KUZUCUKLARIMIZI TEHDİT EDİYOR.

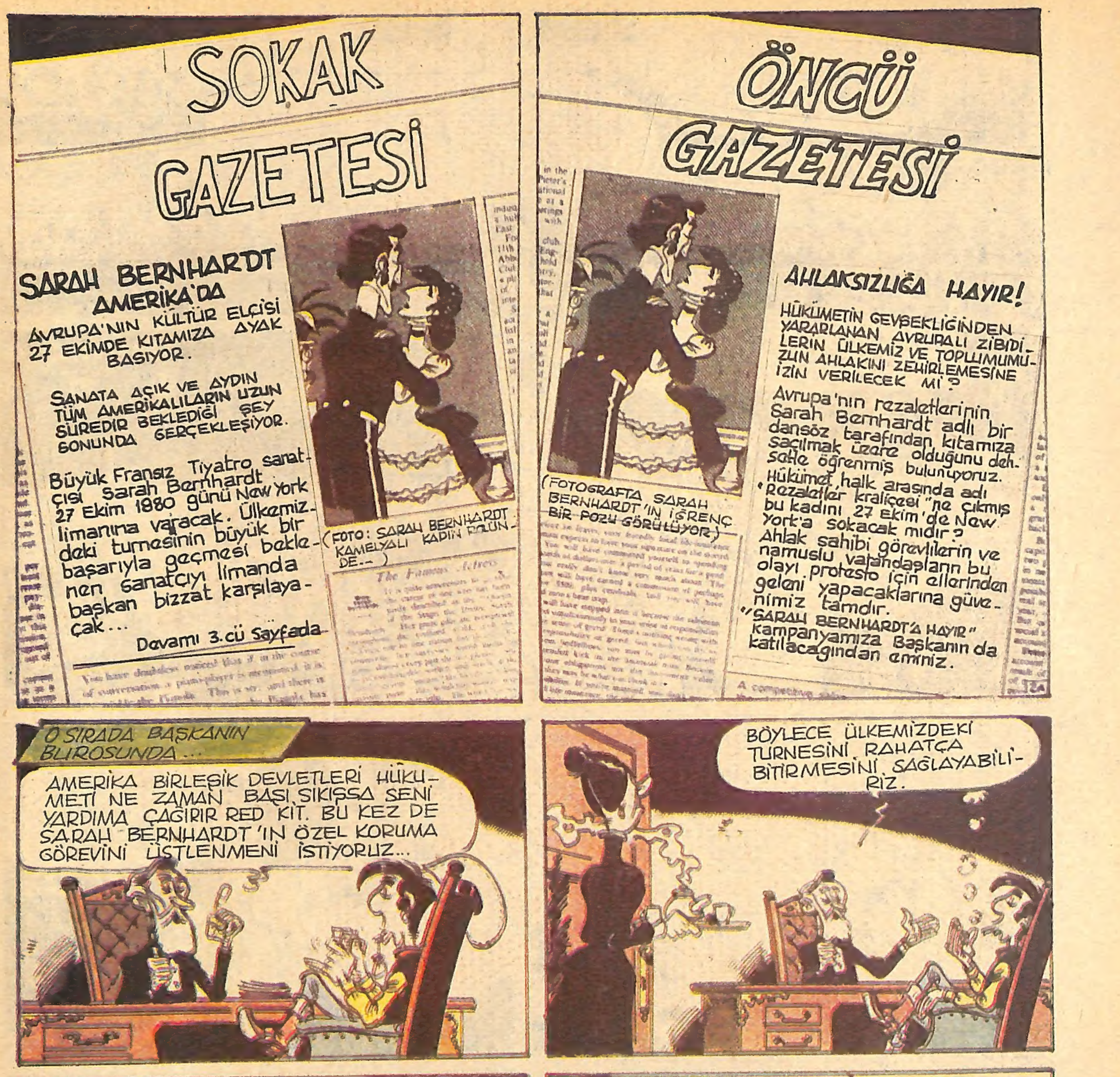
SOKAK GAZETESİ
SARAH BERNHARDT AMERİKA'DA
AVRUPA'NIN KÜLTÜR ELÇİSİ 27 EKİMDE KITAMIZA AYAK BASIYOR.
SANATA AÇIK VE AYDIN TÜM AMERİKALILARIN UZUN SÜREDİR BEKLEDİĞİ ŞEY SONUNDA GERÇEKLEŞİYOR.
Büyük Fransız Tiyatro sanatçısı Sarah Bernhardt 27 Ekim 1880 günü New York limanına varacak. Ülkemizdeki turnesinin büyük bir başarıyla geçmesi beklenen sanatçıyı limanda başkan bizzat karşılayacak...
Devamı 3.cü Sayfada
(FOTO: SARAH BERNHARDT KAMELYALI KADIN ROLÜNDE.-)
ÖNCÜ GAZETESİ
AHLAKSIZLIĞA HAYIR!
HÜKÜMETİN GEVŞEKLİĞİNDEN YARARLANAN AVRUPALI ZİBİDİLERİN ÜLKEMİZ VE TOPLUMUMUZUN AHLAKINI ZEHİRLEMESİNE İZİN VERİLECEK Mİ?
Avrupa'nın rezaletlerinin Sarah Bernhardt adlı bir dansöz tarafından kıtamıza saçılmak üzere olduğunu dehşetle öğrenmiş bulunuyoruz.
Hükümet halk arasında adı "Rezaletler kraliçesi"ne çıkmış bu kadını 27 Ekim'de New York'a sokacak mıdır?
Ahlak sahibi görevlilerin ve namuslu vatandaşların bu olayı protesto için ellerinden geleni yapacaklarına güvenimiz tamdır.
"SARAH BERNHARDT'A HAYIR" kampanyamıza Başkanın da katılacağından eminiz.
(FOTOĞRAFTA SARAH BERNHARDT'IN İĞRENÇ BİR POZU GÖRÜLÜYOR)
O SIRADA BAŞKANIN BÜROSUNDA...
AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ HÜKUMETİ NE ZAMAN BAŞI SIKIŞSA SENİ YARDIMA ÇAĞIRIR RED KİT. BU KEZ DE SARAH BERNHARDT'IN ÖZEL KORUMA GÖREVİNİ ÜSTLENMENİ İSTİYORUZ...
BÖYLECE ÜLKEMİZDEKİ TURNESİNİ RAHATÇA BİTİRMESİNİ SAĞLAYABİLİRİZ.
ÇAYINIZI ALIN, BAŞINIZA ÇALIN!
BİR ŞEY Mİ OLDU ŞEKERİM?
DAHA NE OLSUN! O NAMUSSUZUN ÜLKEMİZE GELMESİNE NASIL İZİN VERİRSİN?
AMA ŞEKERİM...
HEPİNİZ O KADININ GÜZELLİĞİNE KENDİNİZİ KAPTIRMIŞ SINIZ. AĞZI AÇIK AYRAN BUDALALARI NE OLACAK!

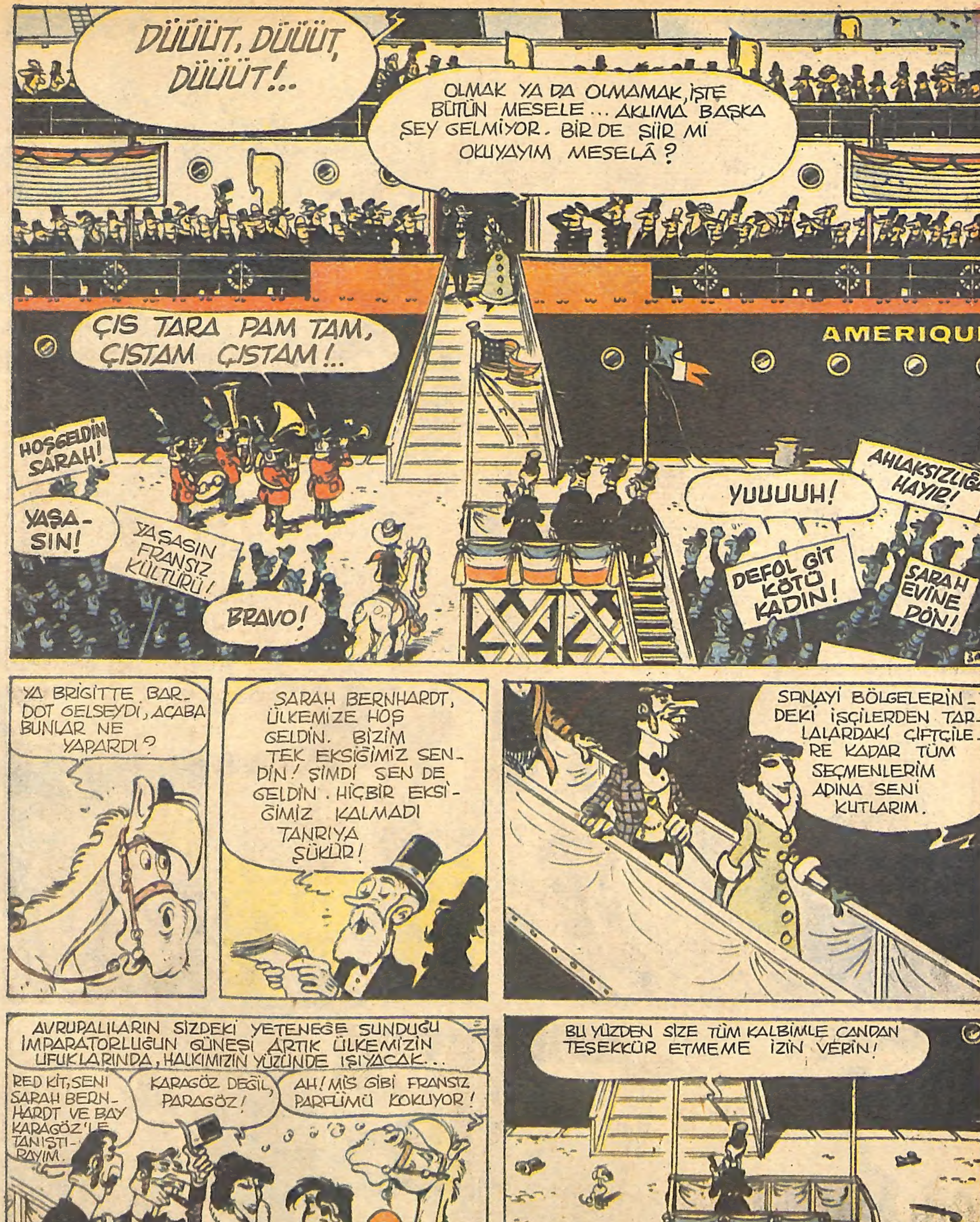
DÜÜÜT, DÜÜÜT, DÜÜÜT!..
OLMAK YA DA OLMAMAK, İŞTE BÜTÜN MESELE... AKLIMA BAŞKA ŞEY GELMİYOR. BİR DE ŞİİR Mİ OKUYAYIM MESELÂ?
AMERIQUE
ÇIS TARA PAM TAM, ÇISTAM ÇISTAM!..
HOŞGELDİN SARAH!
YAŞASIN!
YAŞASIN FRANSIZ KÜLTÜRÜ!
BRAVO!
YUUUUH!
AHLAKSIZLIĞA HAYIR!
DEFOL GİT KÖTÜ KADIN!
SARAH EVİNE DÖN!
34
YA BRIGITTE BARDOT GELSEYDİ, ACABA BUNLAR NE YAPARDI?
SARAH BERNHARDT, ÜLKEMİZE HOŞ GELDİN. BİZİM TEK EKSİĞİMİZ SENDİN! ŞİMDİ SEN DE GELDİN. HİÇBİR EKSİĞİMİZ KALMADI TANRIYA ŞÜKÜR!
SANAYİ BÖLGELERİNDEKİ İŞÇİLERDEN TARLALARDAKİ ÇİFTÇİLERE KADAR TÜM SEÇMENLERİM ADINA SENİ KUTLARIM.
AVRUPALILARIN SİZDEKİ YETENEĞE SUNDUĞU İMPARATORLUĞUN GÜNEŞİ ARTIK ÜLKEMİZİN UFUKLARINDA, HALKIMIZIN YÜZÜNDE IŞIYACAK...
RED KİT, SENİ SARAH BERNHARDT VE BAY KARAGÖZ'LE TANIŞTIRAYIM.
KARAGÖZ DEĞİL, PARAGÖZ!
AH! MİS GİBİ FRANSIZ PARFÜMÜ KOKUYOR!
BU YÜZDEN SİZE TÜM KALBİMLE CANDAN TEŞEKKÜR ETMEME İZİN VERİN!
36

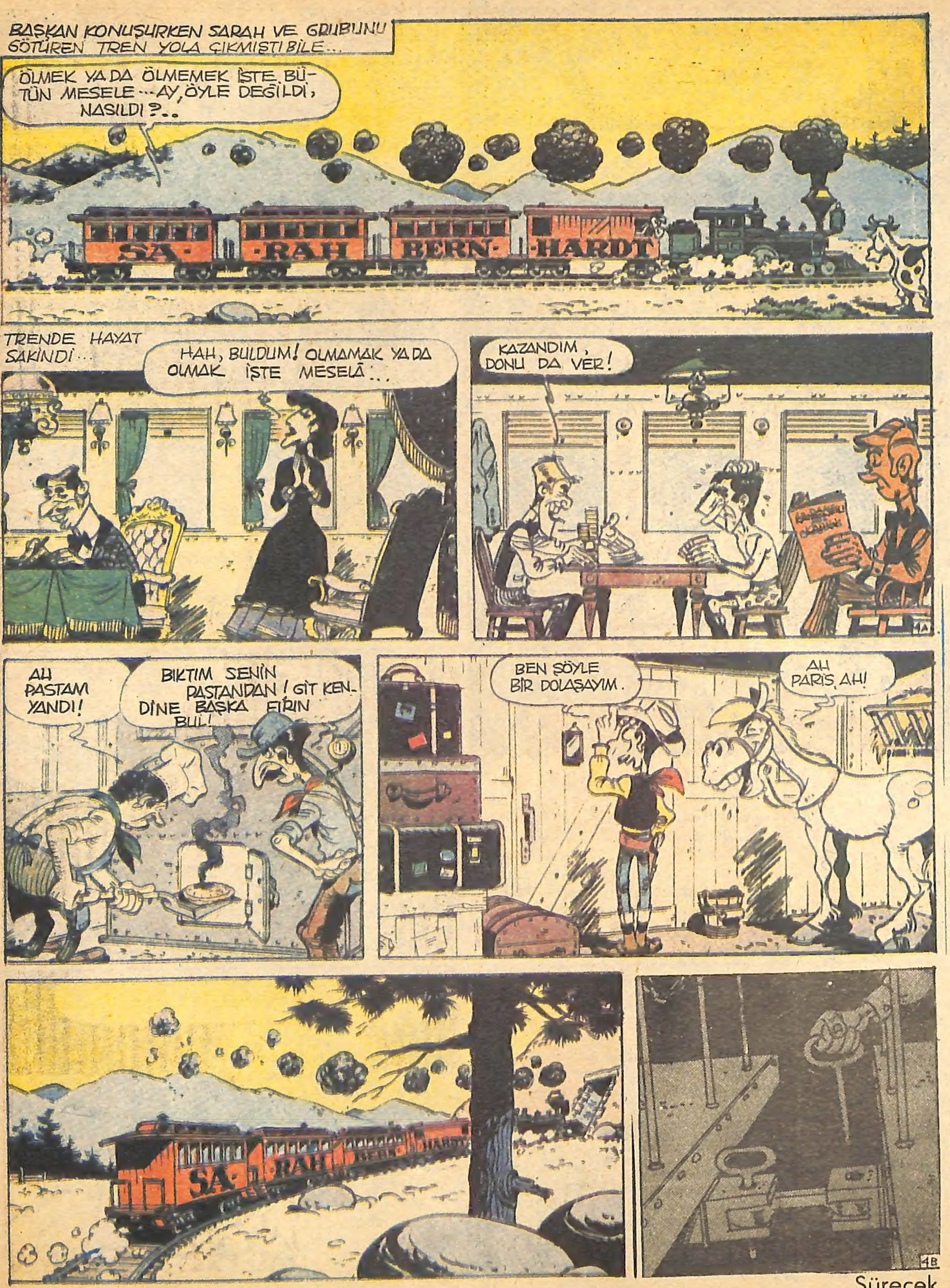
BAŞKAN KONUŞURKEN SARAH VE GRUBUNU GÖTÜREN TREN YOLA ÇIKMIŞTI BİLE...
ÖLMEK YA DA ÖLMEMEK İŞTE BÜTÜN MESELE...AY, ÖYLE DEĞİLDİ, NASILDI?..
SA- RAH BERN- HARDT
TRENDE HAYAT SAKİNDİ...
HAH, BULDUM! OLMAMAK YA DA OLMAK İŞTE MESELÂ...
KAZANDIM, DONU DA VER!
AH PASTAM YANDI!
BIKTIM SENİN PASTANDAN! GİT KENDİNE BAŞKA FIRIN BUL!
BEN ŞÖYLE BİR DOLAŞAYIM.
AH PARIS, AH!
SA- RAH

Sürecek

2 — Yaşanmış Serüvenler

ÖLÜM KUSAN DAĞ

Patlamayla coşan nehir ortalığı birbirine katmıştı.

SAİNT Helens dağının gazabı, bir anda bütün Amerika'da, dünyada günün konusu olmuştu. Yıllardır ilk kez böylesine büyük bir yanardağ patlaması insanoğlunu tehdit ediyordu. Cumhurbaşkanı, ilk uçakla komşu eyalete gelmiş, oradan özel helikopterle felâket bölgesine denetime yollanmıştı. Başkanla aynı helikopterdeki gazeteciler, olay yerini ilk kez bu kadar yakından görme fırsatını yakalamışlardı:

"Huey tipi helikopterin burnu Toutle sıradağları yönüne çevrildiğinde, üzerinden hâlâ dumanlar tüten Saint Helens ile karşılaştık. Altımızda uzayıp giden arazi karamela renginde, her şeyi kaplayan lav, tüf eriyiğiyle örtülüydü. Dağın arka tarafındaki ormandan geriye kalanlar kürdan gibi sağa sola savrulmuştu. Bir tek yeşil yaprak bile görmek olanak dışıydı. Bu, bir zamanlar millî park olarak doğa tutkunlarına bağrını açan güzellik, şimdi ay yüzeyine benziyordu. Başkan, Baker kampı yakınlarında bir kamyonet görüp, pilota yaklaşmasını emretti. Kamyonetin kasasında kaskatı kesilmiş, sırtüstü yere yatmış bir çocuk ölüsünü gören başkan gözyaşlarını tutamadı. Çocuğun kolları, kendisini kurtarması için birisine uzanıyor gibiydi. Pilot, bir zamanlar Spirit Gölü olarak bilinen kamping meraklılarının yaşlı Harry Truman'la çene çaldıkları yere vardığında, kocaman bir çukurdan başka hiçbir şey göremedik. Az sonra, dağı tam karşıdan gören yara ulaştık, burada da bir kamyonet, burnunu dağa çevirmiş duruyordu. İki yolcusu, kamyonetin arka penceresinden dışarı sarkmışlardı. Dağı gözledikleri sırada, patlamanın basıncının bu zavallıları savurduğunu düşündük. Başkan'ın morali hayli bozulmuştu. Bir an önce kente geri dönmemizi, yapılacak çok iş olduğuna inandığını, burada daha fazla zaman yitirmememizi önerdi. Doğal âfetlerin en kötüsünü gördüğümüzü düşündük yol boyunca. Kente vardığımızda daha da kötüsünü görecektik..."

BİNLERCE insanın hayatının akışı birkaç saniyede değişmişti. Hem de Saint Helens gibi, jeologların gözünde bebek sayılan bir yanardağ tarafından! Dağın oluşumu 37.000 yıl öncesine dayanıyordu, bu da dünyamızın oluşum süreci içinde göz açıp kapayıncaya kadar geçen bir süreydi. Yanardağın patlaması da göz açıp kapayıncaya kadar başlamıştı ama çoğu insan için unutulmayacak uzunlukta, korkunç bir olaydı.

Bruce Nelson ile Sue Ruff, dört arkadaşıyla Green ırmağı yakınlarında kamp kurmuşlardı. Cumartesi günü Saint Helens sırtlarındaki çam ormanındaki gezilerinde dağ havasını solumuşlar, kamp süresini birkaç gün daha uzatmayı kararlaştırmışlardı. Pazar sabahı Sue ve Terry kahvaltıyı hazırlarken, güçlü bir rüzgârla yere savrulmuşlar, çığlık çığlığa çadırdakileri uyandırmışlardı. "Dağın tepesi attı!" diye bağırıyordu Sue, Bruce ise önceleri fotoğraf çekmeyi düşündüyse de "Yapılacak en akıllıca şeyin bir an önce buralardan uzaklaşmak olduğuna karar verdim... Dağ ölüm kusuyordu, ancak kaçan kurtulurdu..." Kaçacak zamanları kalmamıştı... İkisi birden çadıra daldıklarında, üzerlerine tüf yağmaya başlamıştı. "Burada fare gibi kısılıp kaldık... Öleceğiz galiba..." diyecek olduğu sırada Sue'nun, "Saçmalama! Kes sesini!" diye bağırması, Bruce'un direncini artırmıştı. Çadırdan sürünerek çıkıp, ağızlarını ve burunlarını t-shirt'leriyle kapattılar, üzerlerine yağan çakıllar arasında koşarak yakındaki bir kaya yığınını siper alacak zaman bulabildiler. Akşama kadar orada gizlenerek yardım beklediler. Gün batarken, Varner ve Crall'ın çadırlarında uyurken kayalar altında ezildiğini gördüler. Diğer arkadaşları Dan ve Brian'ı ise can çekişirken buldular. Dan'in sırtından baldırına kadar derisi yanmış, kasları kopmuş, sarkıyordu. Birinci ve ikinci dereceden yanıklar vücudunu kaplamıştı, yürüyemiyordu. Brian'ın polyester eşofmanı sıcaktan erimiş, vücuduna yapışmıştı. İkisini binbir güçlükle kaya yığınına taşıyıp, yardım beklediler. Arkadaşlarının durumu ağırlaşınca, Bruce ve Sue, dağdan aşağıya yürüyerek inmeyi denediler. Önlerindeki 24 km'yi 10 saatte aşabildiler. Yolun sonuna yaklaştıklarında üzerlerinden geçen bir helikoptere, elbiselerini yere vurup kaldırdıkları toz bulutuyla işaret vermeyi başardılar. Brian ve Dan'i de aynı helikopterle kurtardılar.

RONALD Reitan'ın başından geçenler, Bruce ve Sue'nunkini gölgede bırakır türdendi. 19 yaşındaki Ronald, kız arkadaşı Venüs ile balık tutmaya gittiğinde dağın gazabına uğramıştı. Patlamayı farkettiklerinde ilk yaptıkları, arabaya sığınıp yola çıkmak oldu. Birkaç dakika sonra, arkalarından yetişen çamur yığını yollarını kesip, ilerlemelerini engelledi. Son gayretle arabanın üzerine çıkmayı başardılarsa da, bu kez devrilme tehlikesi atlattılar. Sonunda, araba nehire sürüklendiği anda, balçığa atlayıp, yüzmeyi denediler. "Su, termal banyolardaki gibi fokur fokur kaynıyordu. Kükürt kokusu insanın boğazını yakıyordu..." diyor Ronald, Venüs ise bir anda sulara karışıp kaybolmuştu. Az sonra suya kapılıp sürüklenen ağaç kütükleri arasında kız arkadaşını gören Ronald, var gücüyle ona doğru ilerledi ve son kez dibe dalacağı anda saçlarından yakaladı. Saçlarının kuvvetle çekilmesi kızın bayılmasını engellemiş, kendine getirmişti. Suyla birlikte ilerleyen kütüklere tutunarak, 45 dakika boyunca nehirde sürüklendiler, sonra vardıkları ağaç kesicileri kampında kıyıya çıkmayı başardılar.

KENTTEKİLERİN durumu da pek iç açıcı değildi. Uçak motorlarından grayder hava filtrelerine kadar hemen her aracın içine işleyen ince tüf, ulaşımı aksatmıştı. Lağımlar tıkanmış, su temizleme sistemleri bozulmuştu. Elektrikler kesildiği için havalandırma sistemleri çalışmıyordu. Elektrik verilebildiğinde bu aygıtların yine çalışmadığı görüldü, filtreler, su buharıyla çamurlaşan tüf nedeniyle tıkanmıştı. Kent içinde araç trafiği, gelip geçen arabaların kaldırdığı tozdan ötürü yasaklanmıştı. Kentten gizli göç başlamıştı. 2500 araç yola çıkmış, ancak 20'si felâket bölgesinden dışarı çıkabilmişti. Geri kalanlar yolda kalmış, sürücü ve yolcuları çevredeki konutlara sığınmıştı. Kent içinde fırsatçılar kol geziyordu. Birkaç banka soyulmuş, 20'yi aşkın mağaza yağmalanmıştı. Bir banka, kapısına astığı tabelada, "Güvenlik nedeniyle bankamıza girerken maskenizi çıkartınız" uyarısıyla duruma tezat havası katıyordu. İnsanlar nefes alabilmek için çeşitli önlemler alıyor, yine de ciğerleri kükürtlü toz zerrecikleriyle yanıyordu. Kenti kaplayan tozun ağırlığı en azından 600.000 ton olarak hesaplanıyordu ve kaldırılması aylar alacaktı. Yakima kenti, en büyük zararı gören kent olarak âfet bölgesi ilân edilmişti. Yerden kaldırılan tüf, az sonra bina tepelerinden süzülüp gelenlerle çalışanların elini kolunu bağlıyordu. Temizlik işleri günde 15.000.000 liraya maloluyor, işler yine de istenildiği hızda yürütülemiyordu.

HAYATIN normale dönmesi aylar aldı. Bir yıl sonra bile köşeden bucaktan çıkan tozlar kent sakinlerine o korkunç Pazar gününü ürpertiyle hatırlatıyordu. Bir mevsim boyunca eyalet, başka bölgelerden gelen yiyeceklerle yaşadı. Doğanın dengesini yeniden kurma savaşı ise kimbilir kaç kuşak boyunca sürecekti...

Saint Helens'in gazabına gelmişti insanoğlu... Korkunç bir ders almıştı. Gözünü dağdan ayırmayacak, bu doğa âfetine karşı tetikte yaşayacaktı. Ne kadar süreyle? Kim bilir? Belki üç yıl, belki beş yıl belki de yüzyıllarca... Dağın en yakın arkadaşı Harry Truman da öldüğüne göre, bu sorunun cevabını artık kim verebilir?..

BİTTİ

Doğanın ve insanların ölümü, hayatta kalanları kaçmaya zorluyordu.

Gelecek Hafta: New York; Karanlığın Pençesinde Bir Kent...

üç izci

2

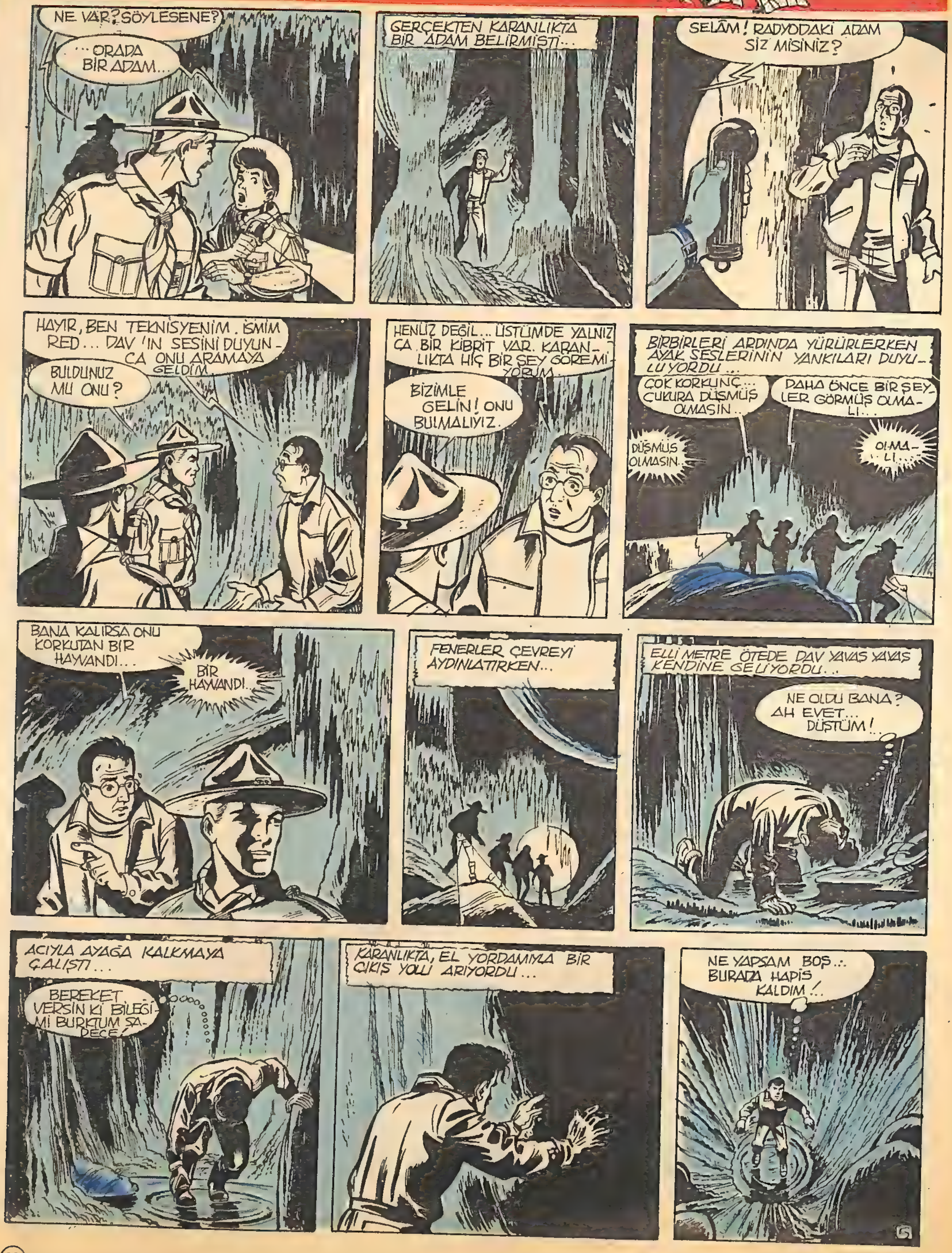
NE VAR? SÖYLESENE?
...ORADA BİR ADAM...
GERÇEKTEN KARANLIKTA BİR ADAM BELİRMİŞTİ...
SELÂM! RADYODAKİ ADAM SİZ MİSİNİZ?
HAYIR, BEN TEKNİSYENİM. İSMİM RED... DAV'IN SESİNİ DUYUNCA ONU ARAMAYA GELDİM
BULDUNUZ MU ONU?
HENÜZ DEĞİL... ÜSTÜMDE YALNIZCA BİR KİBRİT VAR. KARANLIKTA HİÇ BİR ŞEY GÖREMİYORUM
BİZİMLE GELİN! ONU BULMALIYIZ.
BİRBİRLERİ ARDINDA YÜRÜRLERKEN AYAK SESLERİNİN YANKILARI DUYULUYORDU...
ÇOK KORKUNÇ... ÇUKURA DÜŞMÜŞ OLMASIN..
DAHA ÖNCE BİR ŞEYLER GÖRMÜŞ OLMALI...
DÜŞMÜŞ OLMASIN..
OLMALI...
BANA KALIRSA ONU KORKUTAN BİR HAYVANDI...
BİR HAYVANDI...
FENERLER ÇEVREYİ AYDINLATIRKEN...
ELLİ METRE ÖTEDE DAV YAVAŞ YAVAŞ KENDİNE GELİYORDU...
NE OLDU BANA? AH EVET... DÜŞTÜM!..
ACIYLA AYAĞA KALKMAYA ÇALIŞTI...
BEREKET VERSİN Kİ BİLEĞİMİ BURKTUM SADECE!
KARANLIKTA, EL YORDAMIYLA BİR ÇIKIŞ YOLU ARIYORDU...
NE YAPSAM BOŞ... BURADA HAPİS KALDIM!..

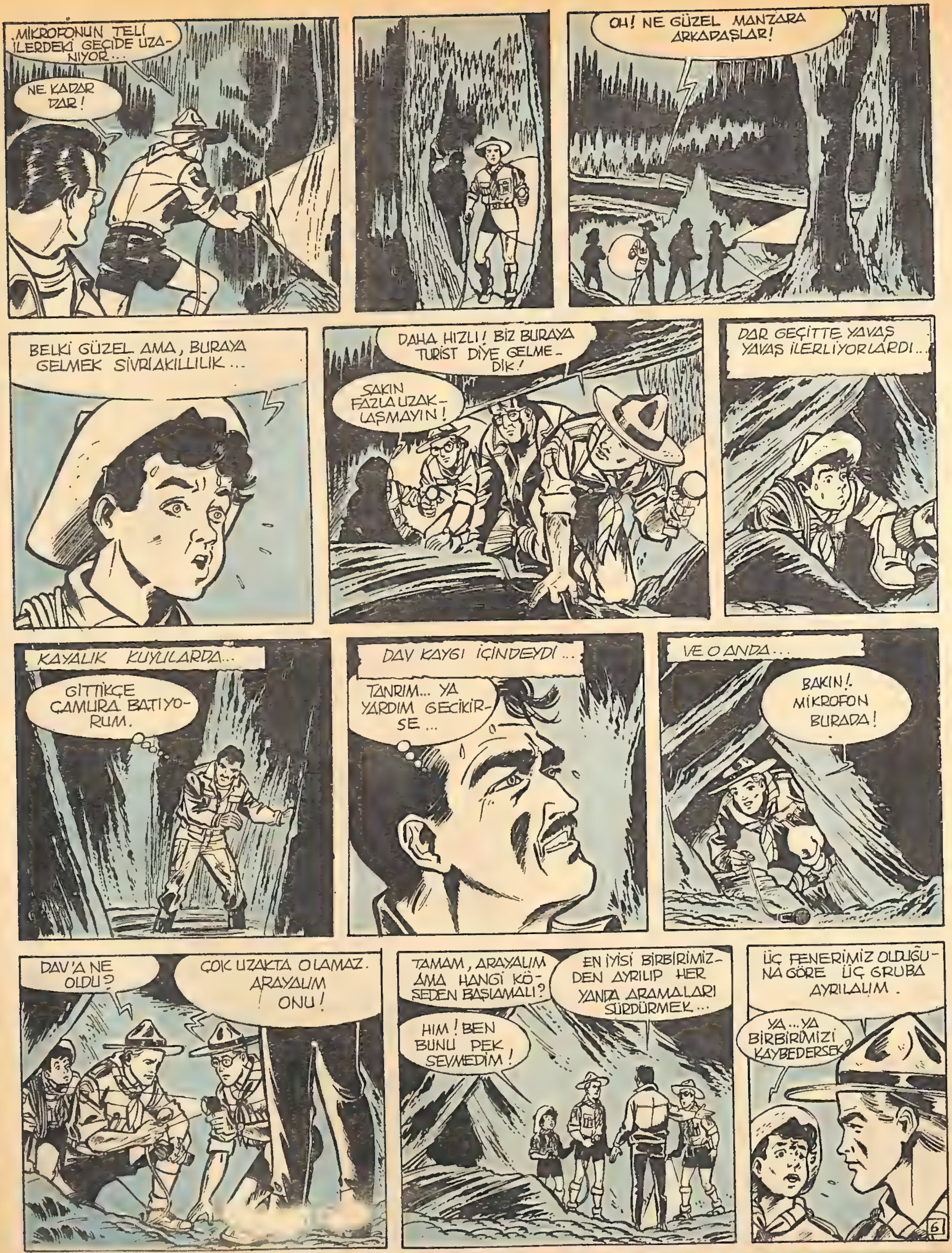
MİKROFONUN TELİ İLERDEKİ GEÇİDE UZANIYOR...
NE KADAR DAR!
OH! NE GÜZEL MANZARA ARKADAŞLAR!
BELKİ GÜZEL AMA, BURAYA GELMEK SİVRİAKILLILIK...
DAHA HIZLI! BİZ BURAYA TURİST DİYE GELMEDİK!
SAKIN FAZLA UZAKLAŞMAYIN!
DAR GEÇİTTE YAVAŞ YAVAŞ İLERLİYORLARDI...
KAYALIK KUYULARDA...
GİTTİKÇE ÇAMURA BATIYORUM.
DAV KAYGI İÇİNDEYDİ...
TANRIM... YA YARDIM GECİKİRSE...
VE O ANDA...
BAKIN! MİKROFON BURADA!
DAV'A NE OLDU?
ÇOK UZAKTA OLAMAZ. ARAYALIM ONU!
TAMAM, ARAYALIM AMA HANGİ KÖŞEDEN BAŞLAMALI?
EN İYİSİ BİRBİRİMİZDEN AYRILIP HER YANDA ARAMALARI SÜRDÜRMEK...
HIM! BEN BUNU PEK SEVMEDİM!
ÜÇ FENERİMİZ OLDUĞUNA GÖRE ÜÇ GRUBA AYRILALIM.
YA... YA BİRBİRİMİZİ KAYBEDERSEK?
6

«ARMAĞAN YAĞMURU» KUR'ALARIYLA

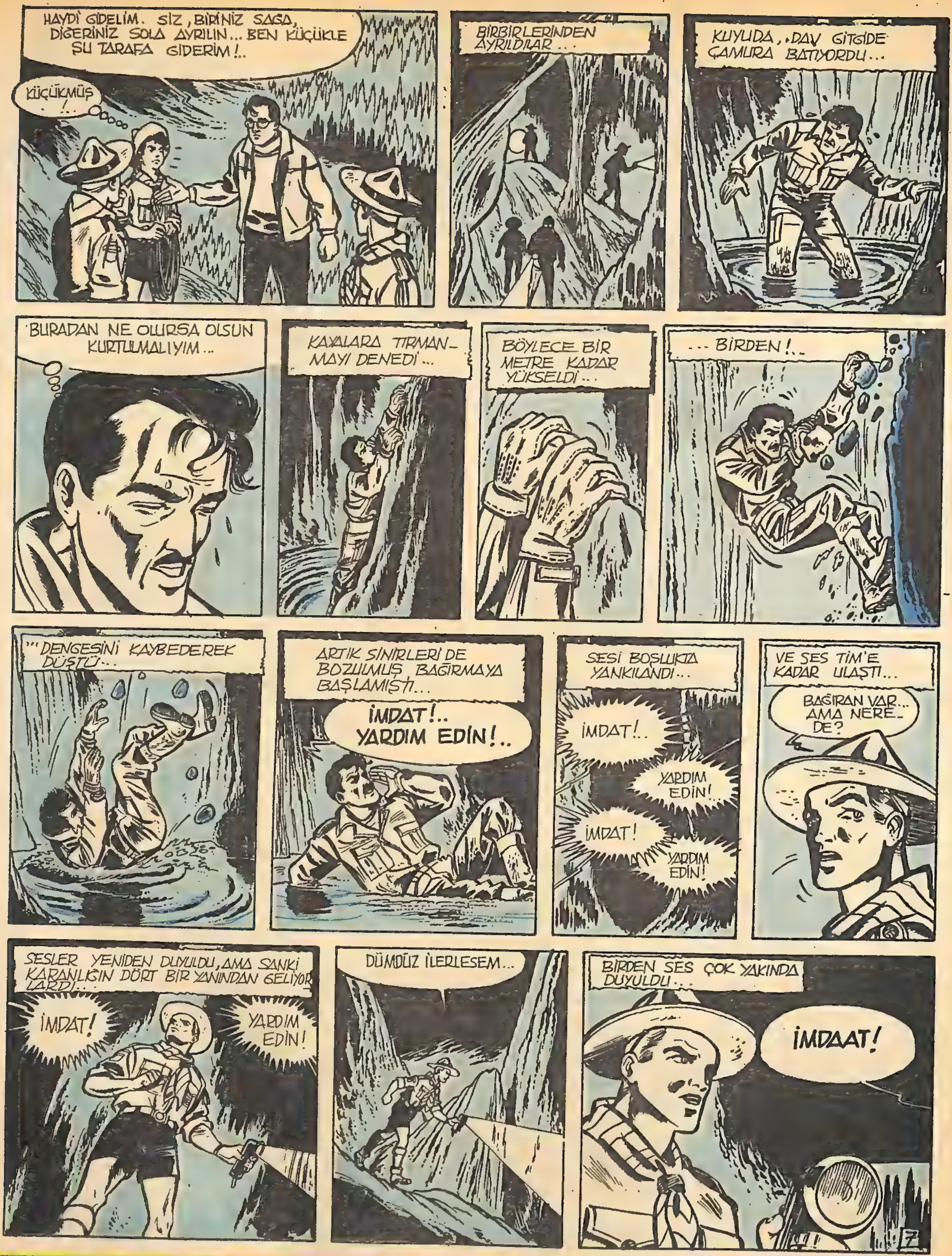
HAYDİ GİDELİM. SİZ, BİRİNİZ SAĞA, DİĞERİNİZ SOLA AYRILIN... BEN KÜÇÜKLE ŞU TARAFA GİDERİM!..
KÜÇÜKMÜŞ!..
BİRBİRLERİNDEN AYRILDILAR...
KUYUDA, DAV GİTGİDE ÇAMURA BATIYORDU...
BURADAN NE OLURSA OLSUN KURTULMALIYIM...
KAYALARA TIRMANMAYI DENEDİ...
BÖYLECE BİR METRE KADAR YÜKSELDİ...
...BİRDEN!..
...DENGESİNİ KAYBEDEREK DÜŞTÜ...
ARTIK SİNİRLERİ DE BOZULMUŞ BAĞIRMAYA BAŞLAMIŞTI...
İMDAT!.. YARDIM EDİN!..
SESİ BOŞLUKTA YANKILANDI...
İMDAT!..
YARDIM EDİN!
İMDAT!
YARDIM EDİN!
VE SES TİM'E KADAR ULAŞTI...
BAĞIRAN VAR... AMA NEREDE?
SESLER YENİDEN DUYULDU, AMA SANKİ KARANLIĞIN DÖRT BİR YANINDAN GELİYORLARDI...
İMDAT!
YARDIM EDİN!
DÜMDÜZ İLERLESEM...
BİRDEN SES ÇOK YAKINDA DUYULDU...
İMDAAT!

«1000 OKURUMUZA 1000 SÖZLÜK»

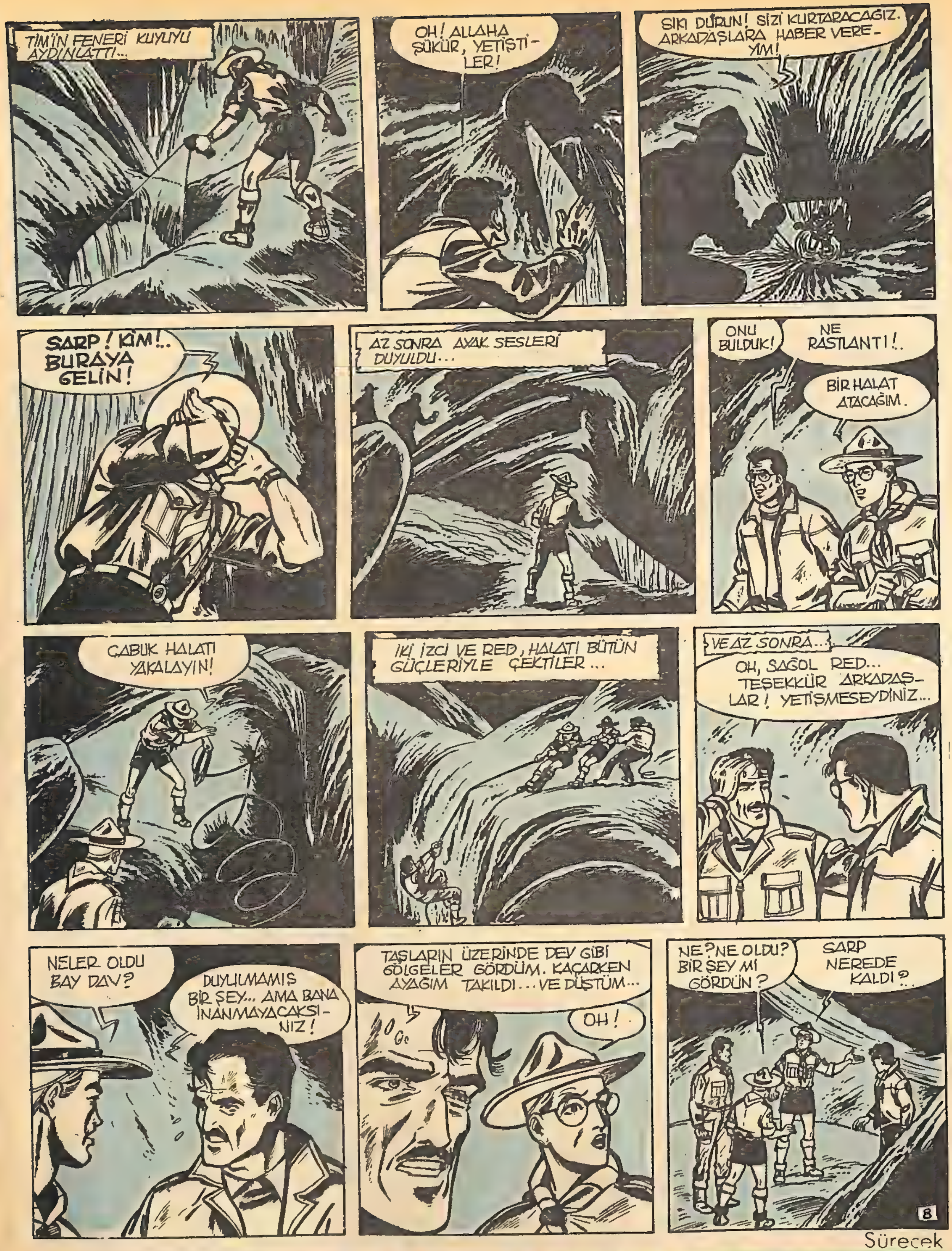
TİM'İN FENERİ KUYUYU AYDINLATTI...
OH! ALLAHA ŞÜKÜR, YETİŞTİLER!
SIKI DURUN! SİZİ KURTARACAĞIZ. ARKADAŞLARA HABER VEREYİM!
SARP! KİM!.. BURAYA GELİN!
AZ SONRA AYAK SESLERİ DUYULDU...
ONU BULDUK!
NE RASTLANTI!.
BİR HALAT ATACAĞIM.
ÇABUK HALATI YAKALAYIN!
İKİ İZCİ VE RED, HALATI BÜTÜN GÜÇLERİYLE ÇEKTİLER...
VE AZ SONRA...
OH, SAĞOL RED... TEŞEKKÜR ARKADAŞLAR! YETİŞMESEYDİNİZ...
NELER OLDU BAY DAV?
DUYULMAMIŞ BİR ŞEY... AMA BANA İNANMAYACAKSINIZ!
TAŞLARIN ÜZERİNDE DEV GİBİ GÖLGELER GÖRDÜM. KAÇARKEN AYAĞIM TAKILDI... VE DÜŞTÜM...
OH!
NE? NE OLDU? BİR ŞEY Mİ GÖRDÜN?
SARP NEREDE KALDI?
8

Sürecek

ARMAĞAN EDİYORUZ

SALINCAK

Necati ZEKERİYA'nın Bir Hikâyesi

Resimler: Semih POROY

Bir bindin mi,
bakarsın ki
dünya
avuçlarındadır.
Sen, her şeyin
üstündesin.
O döner, sen
dönersin.
O uçar, sen
uçarsın. O
durur, sen
durursun.

SALINCAK... Salıncak duygularımız, salıncak kıvançlarımız, salıncak umutlarımız. Salıncağa binmek istemeyen bir çocuk düşünülebilir mi? Bir bindin mi, bakarsın ki dünya avuçlarındadır. Sen, her şeyin üstündesin. O döner, sen dönersin. O uçar, sen uçarsın. O durur, sen durursun. Durunca, eğer cebinde para varsa, her şeyi yeni baştan yaşarsın. Yine yüzünde bir sıcaklık var. Yine gözlerinde bir alev yanar. İçin serindir, için özveriyle doludur. Duygulanırsın, farkına varmadan bir türkü dudaklarında titrer, yüreğinde bahar yeli eser, bin türlü renk doluşur. Bu, bugün de böyledir. Salıncaklar değişmiştir elbette, motorla çalıştırılıyor bugün. Çok daha iyileri de var, şu roketlileri şu uçan daireliler!.. Ama salıncak, ne de olsa yine salıncaktır. Yerde olacakken göklere doğru uçarsın, uçarsın. Bir kuş gibi, bir tüy gibi.

BU hikâyenin geçtiği günlerde de böyleydi bu. Uçardın, hep uçardın. Ama belli günlerdeydi bu, bayramlardaydı. Bu yüzden de bayramlar büyük bir özlemle beklenirdi. Bayramlar birçok güzelliklerle birlikte Eski Sokağın meydanına salıncakları da getirirdi. Eski Sokak sevinirdi buna, biz de sevinirdik.

Bayram geceleri hep salıncağı düşünür, düşlerimizde hep onu görürdük. Düşler parasızdır, düşler her ülkede aynı olabilir, düşleri her çocuk aynı biçimde görebilir. Ama salıncağa binmek için para gerekti.

Eski Sokağımızda bir de Erhan vardı. Annesi yoktu onun, babası başka bir kentte çalışıyordu. Erhan için hayatında her şey babasıydı. Ama savaş bunu da ondan ayırmıştır. Şimdi Erhan büsbütün yalnız kalmıştı. Yalnızlık kötü şeydir. Biz onu yanımıza almak istedik.

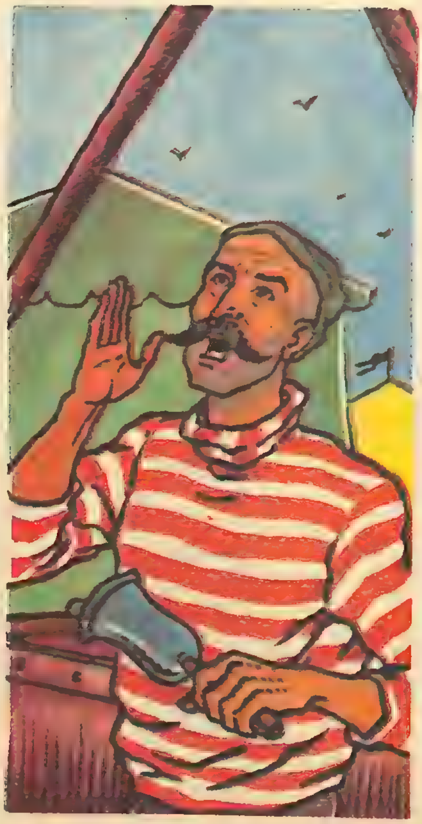

"Salıncak değil, rüzgâr bu rüzgâr!" diye bağırıyordu palabıyıklı salıncakçı.

"Hayır," dedi Erhan. "Ben evimizde kalacağım. Babamı burada bekleyeceğim."

Ama Erhan'ın babası dönmedi. Savaşta ölmüştü. Savaş, öksüzlükle birlikte, büyük bir yoksulluk da getirmişti. Erhan şimdi nerde küçük bir iş bulursa orda çalışırdı. Kaygılıydı, Gülmeyi, eğlenmeyi unutmuştu. Boş vakitlerini, okullar kapalı olduğundan babasından arta kalmış üç-beş kitabı döne döne okumakla geçiriyordu: "Bir gün gelecek bu ev yine sıcak olacak!" diye kendi kendini avutuyordu.

Bayram gecesi, gözüne hiç uyku girmedi. Gece yarısına kadar annesini sonra da babasını düşündü.

İkisi de: "Sabır, selâmet yavrum!" diyordular ona.

Erhan'da sabırdan başka ne vardı sanki? Annesinin ölümüne gönlü bir türlü razı olmamışsa da pek şikâyetçi değildi, hastalıktan ölmüştü çünkü. Ama babasının ölümü içini kemiriyor, savaşa karşı içinde büyük bir tiksinti uyanıyordu.

"Orhan be," diyordu. "Bu savaş çok kötü şey!"

Sokağa fırladı. Cebinde tek kuruşu yoktu. Ama o, ekmekten çok, bugün salıncakları düşünüyordu. İstemeksizin ayakları onu salıncakların bulunduğu meydana götürdü.

Meydanlıkta üç salıncak vardı. Gelin gibi süslüydüler. Bu yıl motorlu salıncağı nedense getirmemişlerdi. Paytonlu, arabalı, atlı salıncak hepsinden güzeldi.

"Salıncak değil, rüzgâr bu rüzgâr!" diye bağırıyordu palabıyıklı salıncakçı. "Haydi çocuklar, haydi buraya, buraya!"

BÖYLE bağırırken, salıncak ansızın durdu. Salıncağı yukarıdan iten işçinin kalbi tutmuş, bayılmıştı. Çocuklar; yeni elbiselerini giymiş Eski Sokağın tüm çocukları, bağırıp çağırarak öteki salıncaklara koşuştular. İşçiyi hastaneye kaldırdılar. Salıncakçı telâşa düştü.

"Adam arıyorum, adam arıyo-

"rum!" diye bağırmaya başladı.

Kalabalığın uzağında duran, salıncaklarda bütün olanı biteni gören Erhan, adamcağızın yanına sokuldu:

"İşte amca, ben varım," dedi.

"Zayıfsın sen bu iş için," diye karşı geldi palabıyıklı salıncakçı.

Erhan gömleğinin kolunu sıyırdı, kaslarını gösterdi...

"Peki," dedi salıncakçı. "Akşama kadar çalışacaksın, bir onluk, üstelik öğle yemeği benden."

"Bir kez de salıncakta sallanmak!" dedi Erhan.

Salıncakçı razı oldu. Erhan salıncağın üst katına çıktı. Salıncağı itmeye, döndürmeye başladı. Salıncak, dönüyor, o da dönüyordu. Okan ter içinde kalırken, salıncaktaki Eski Sokağın çocukları, gülmekten kırılıyorlar, eğleniyorlar, eğleniyorlardı.

Erhan da sevinçliydi hani. Öyle ya, işini bitirince, salıncağa binip nasıl rüzgâra göğüs gereceğini, nasıl kuş gibi, tüy gibi uçacağını düşünüyordu. Böyle durmaksızın dönmekten azıcık aklı karışmış, yavaşlamıştı. Aşağıdan palabıyıklı salıncakçının sesi çınladı:

Erhan kendine geldi. Bütün gücünü topladı.

"Ha şöyle, ha şöyle!" diye salıncakçının sesi yüreklendirdi.

"Ne oluyorsun be? Haydi, daha hızlı, daha hızlı!"

ERHAN o gün çalıştığı kadar hayatında hiç çalışmamıştı. Üstelik içi içine sığmadan çalışmıştı. Ortalık kararmaya başlamıştı. Eski Sokağın çocukları meydanlığı, salıncakları da terkediyorlardı birer birer. Ben de aralarındaydım. Ama Erhan bizi görmüyor, salıncağı itiyor itiyordu.

"Dur! Haydi, aşağıya in!" diye bağırdı salıncakçı.

Erhan aşağı indi. Salıncakçı ona parayı uzattı.

"Ya salıncağa? Salıncağa binmeyecek miyim?" dedi Erhan. . .

"İstersen bin, ama salıncağı kim sallayacak, ben mi sallayayım?" dedi salıncakçı.

Erhan o an yüreğinden yaralanmıştı. Gözlerinden yaş geldi.

Avucunu açtı, terli avucuna yapışan onluğu yere attı, dişlerini sıktı, karanlıklar içinde kayboluverdi. Annesine, babasına o derece muhtaçtı ki...

Palabıyıklı salıncakçı yerinde taş gibi kaldı.

ÇİÇEKLİ YORGAN

Yorgancı teyze
Elin dert görmesin
Ne kadar yakışmış mavi

Bu çiçek, bu serçe resmi
Ne güzel dikmişsin özenerek
İpek ya da basma da olsa
Önüne yazılan kumaş

Elini öpeyim teyze
Bir daha öyle dikmelisin ki
Gökyüzü kadar büyük olmalı
yorgan
Ne çiçekler korksun soğuktan
Ne üşüyen bir çocuk kalsın

Necati YILDIRIM

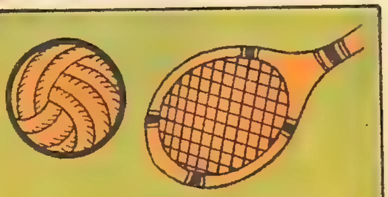

FUTBOL TOPU İLE TENİS TOPU

Futbol topu
Tenis topuna horozlandı:
"Sana da top diyorlarsa
Biz neyiz peki?
Sen de topsan biz ölelim.
Top milletinin
Şerefini beş paralık
ediyorsun."

Tenis topu aşağıdan aldı:
"Ağamızsın, babamızsın
N'apalım büyüyemedik
senin gibi
Bücür kaldık
Biz haddimizi biliriz
Ver elini öpeyim
ağabeyciğim."

Mümtaz Zeki TAŞKIN

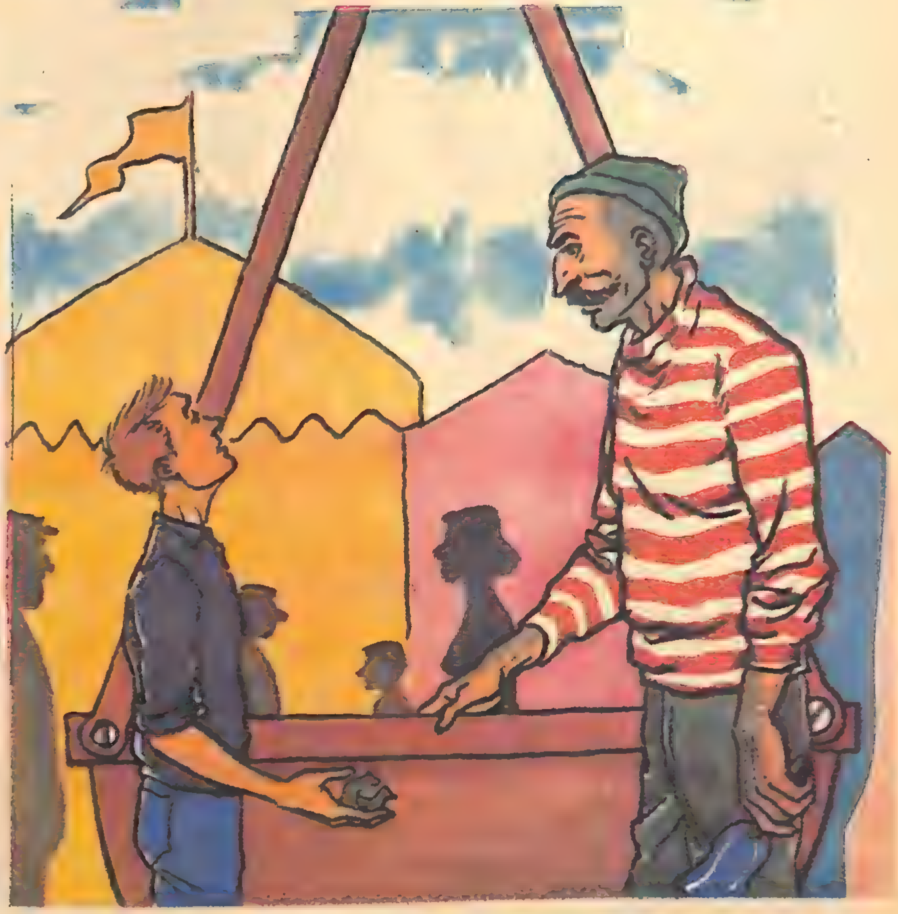

Avucunu açtı, terli avucuna yapışan onluğu yere attı, dişlerini sıktı, karanlıklar içinde kayboluverdi. Annesine, babasına o derece muhtaçtı ki...

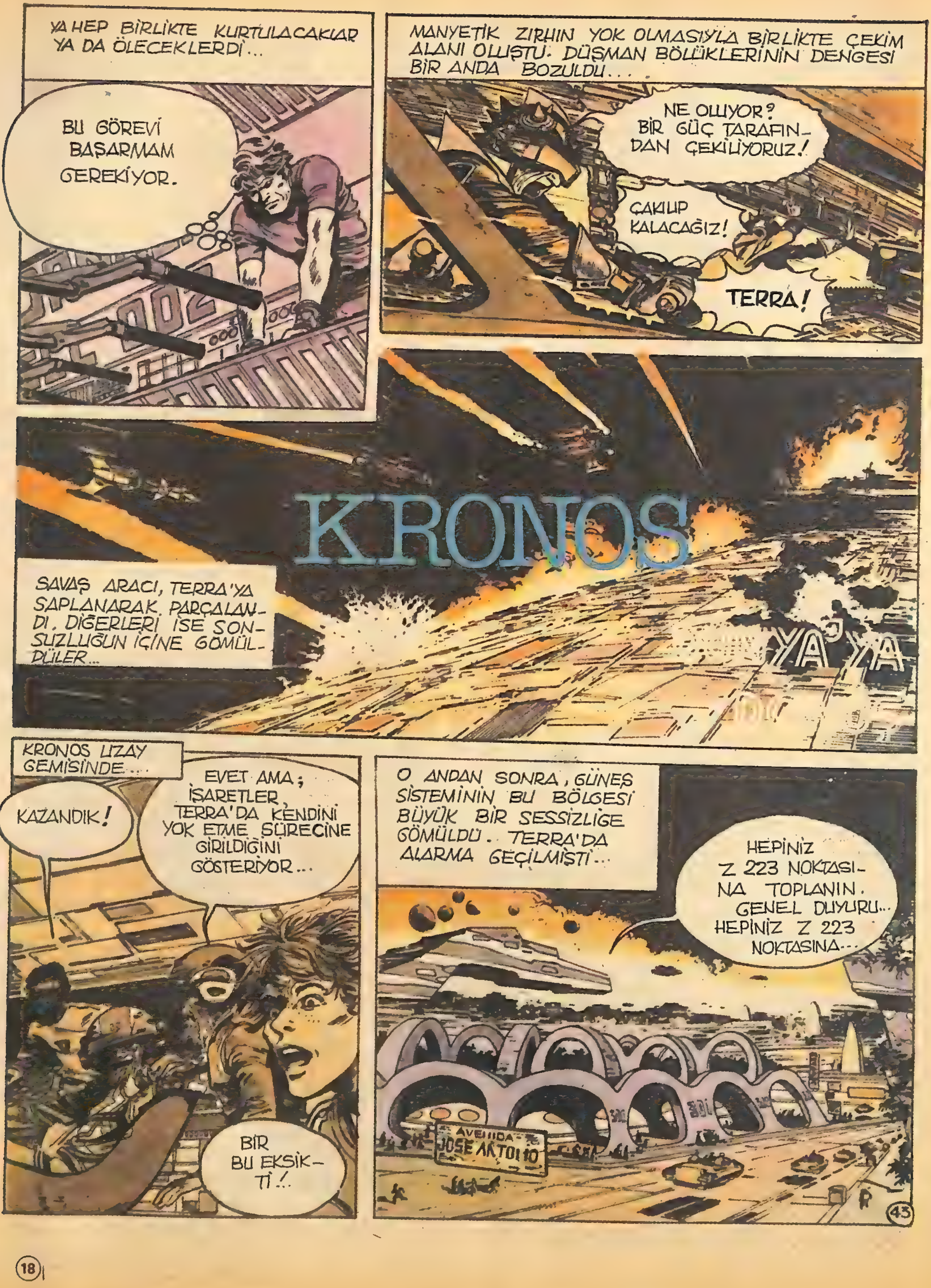
YA HEP BİRLİKTE KURTULACAKLAR YA DA ÖLECEKLERDİ...
BU GÖREVİ BAŞARMAM GEREKİYOR.
MANYETİK ZIRHIN YOK OLMASIYLA BİRLİKTE ÇEKİM ALANI OLUŞTU. DÜŞMAN BÖLÜKLERİNİN DENGESİ BİR ANDA BOZULDU...
NE OLUYOR? BİR GÜÇ TARAFINDAN ÇEKİLİYORUZ!
ÇAKILIP KALACAĞIZ!
TERRA!
KRONOS
SAVAŞ ARACI, TERRA'YA SAPLANARAK PARÇALANDI. DİĞERLERİ İSE SONSUZLUĞUN İÇİNE GÖMÜLDÜLER...
YA YA
KRONOS UZAY GEMİSİNDE...
KAZANDIK!
EVET AMA; İŞARETLER TERRA'DA KENDİNİ YOK ETME SÜRECİNE GİRİLDİĞİNİ GÖSTERİYOR...
BİR BU EKSİKTİ!..
O ANDAN SONRA, GÜNEŞ SİSTEMİNİN BU BÖLGESİ BÜYÜK BİR SESSİZLİĞE GÖMÜLDÜ. TERRA'DA ALARMA GEÇİLMİŞTİ...
HEPİNİZ Z 223 NOKTASINA TOPLANIN. GENEL DUYURU... HEPİNİZ Z 223 NOKTASINA...
AVENIDA JOSE AKTOI 10
43

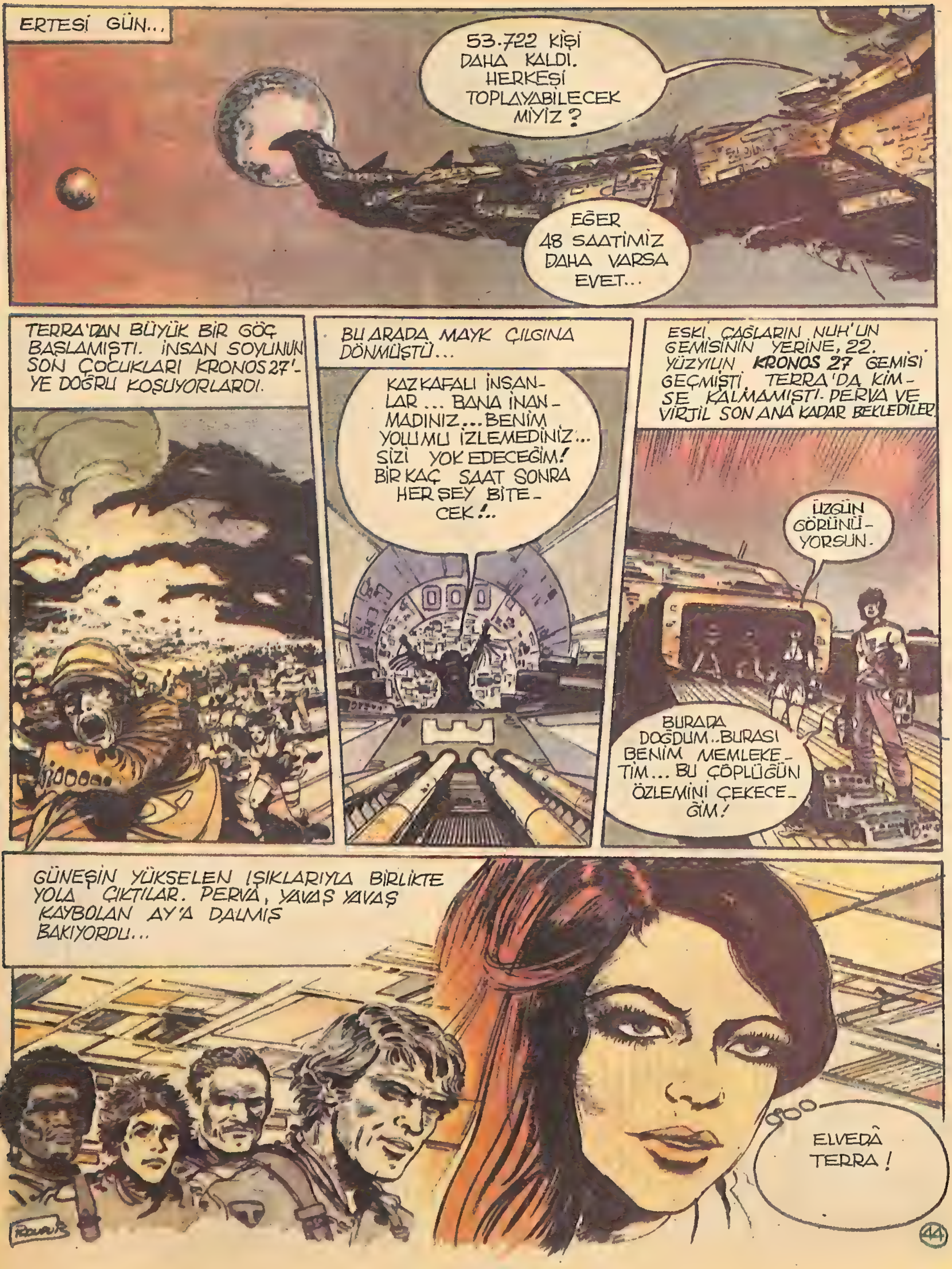
ERTESİ GÜN...
53.722 KİŞİ DAHA KALDI. HERKESİ TOPLAYABİLECEK MİYİZ ?
EĞER 48 SAATİMİZ DAHA VARSA EVET...
TERRA'DAN BÜYÜK BİR GÖÇ BAŞLAMIŞTI. İNSAN SOYUNUN SON ÇOCUKLARI KRONOS 27'YE DOĞRU KOŞUYORLARDI.
BU ARADA MAYK ÇILGINA DÖNMÜŞTÜ...
KAZ KAFALI İNSANLAR ... BANA İNANMADINIZ... BENİM YOLUMU İZLEMEDİNİZ... SİZİ YOK EDECEĞİM! BİR KAÇ SAAT SONRA HER ŞEY BİTECEK!..
ESKİ ÇAĞLARIN NUH'UN GEMİSİNİN YERİNE, 22. YÜZYILIN **KRONOS 27** GEMİSİ GEÇMİŞTİ. TERRA'DA KİMSE KALMAMIŞTI. PERVA VE VİRJİL SON ANA KADAR BEKLEDİLER.
ÜZGÜN GÖRÜNÜYORSUN.
BURADA DOĞDUM..BURASI BENİM MEMLEKETİM... BU ÇÖPLÜĞÜN ÖZLEMİNİ ÇEKECEĞİM!
GÜNEŞİN YÜKSELEN IŞIKLARIYLA BİRLİKTE YOLA ÇIKTILAR. PERVA, YAVAŞ YAVAŞ KAYBOLAN AY'A DALMIŞ BAKIYORDU...
ELVEDÂ TERRA!
44

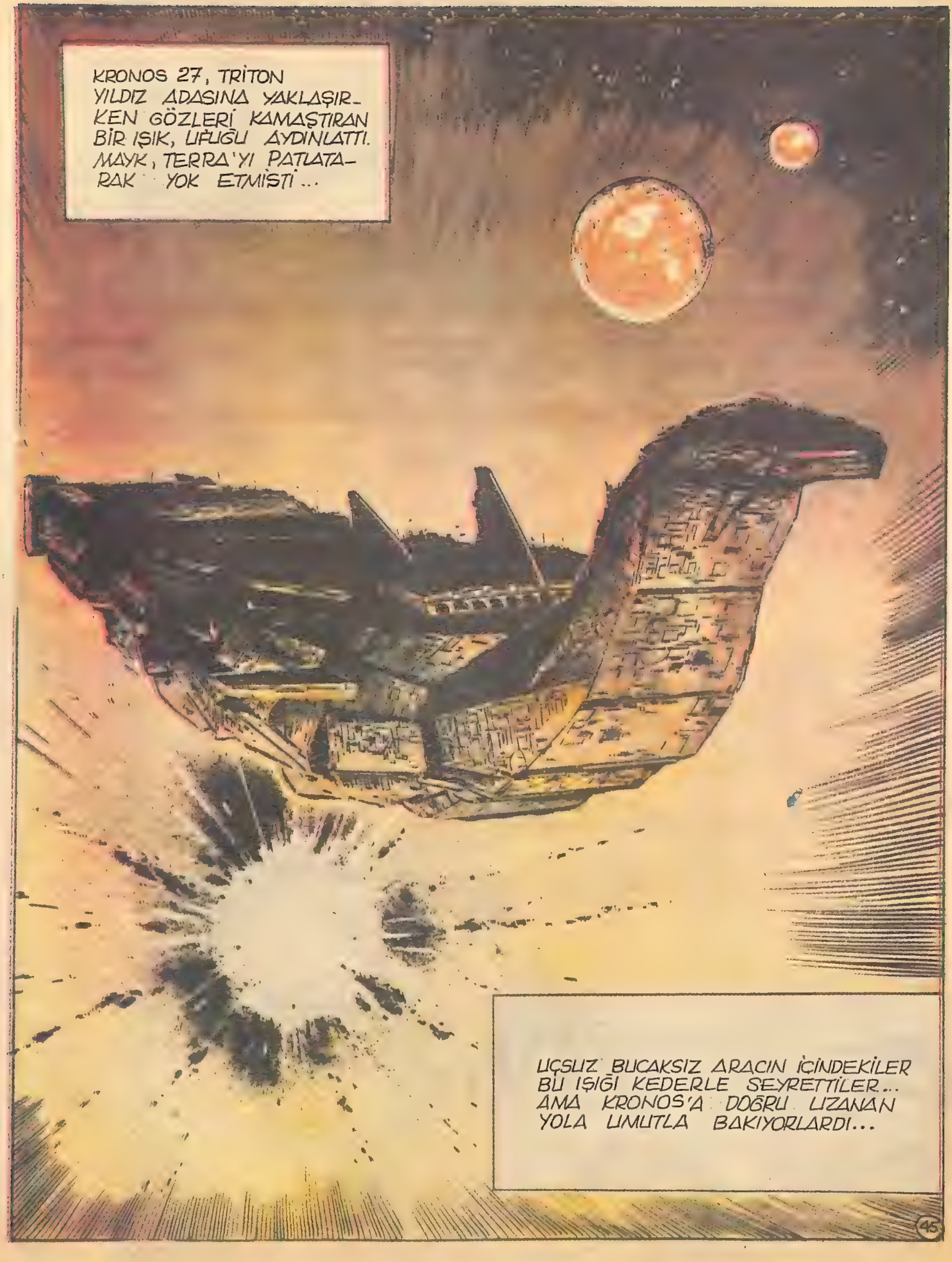
KRONOS 27, TRİTON YILDIZ ADASINA YAKLAŞIRKEN GÖZLERİ KAMAŞTIRAN BİR IŞIK, UFUĞU AYDINLATTI. MAYK, TERRA'YI PATLATARAK YOK ETMİŞTİ...
UÇSUZ BUCAKSIZ ARACIN İÇİNDEKİLER BU IŞIĞI KEDERLE SEYRETTİLER... AMA KRONOS'A DOĞRU UZANAN YOLA UMUTLA BAKIYORLARDI...
45

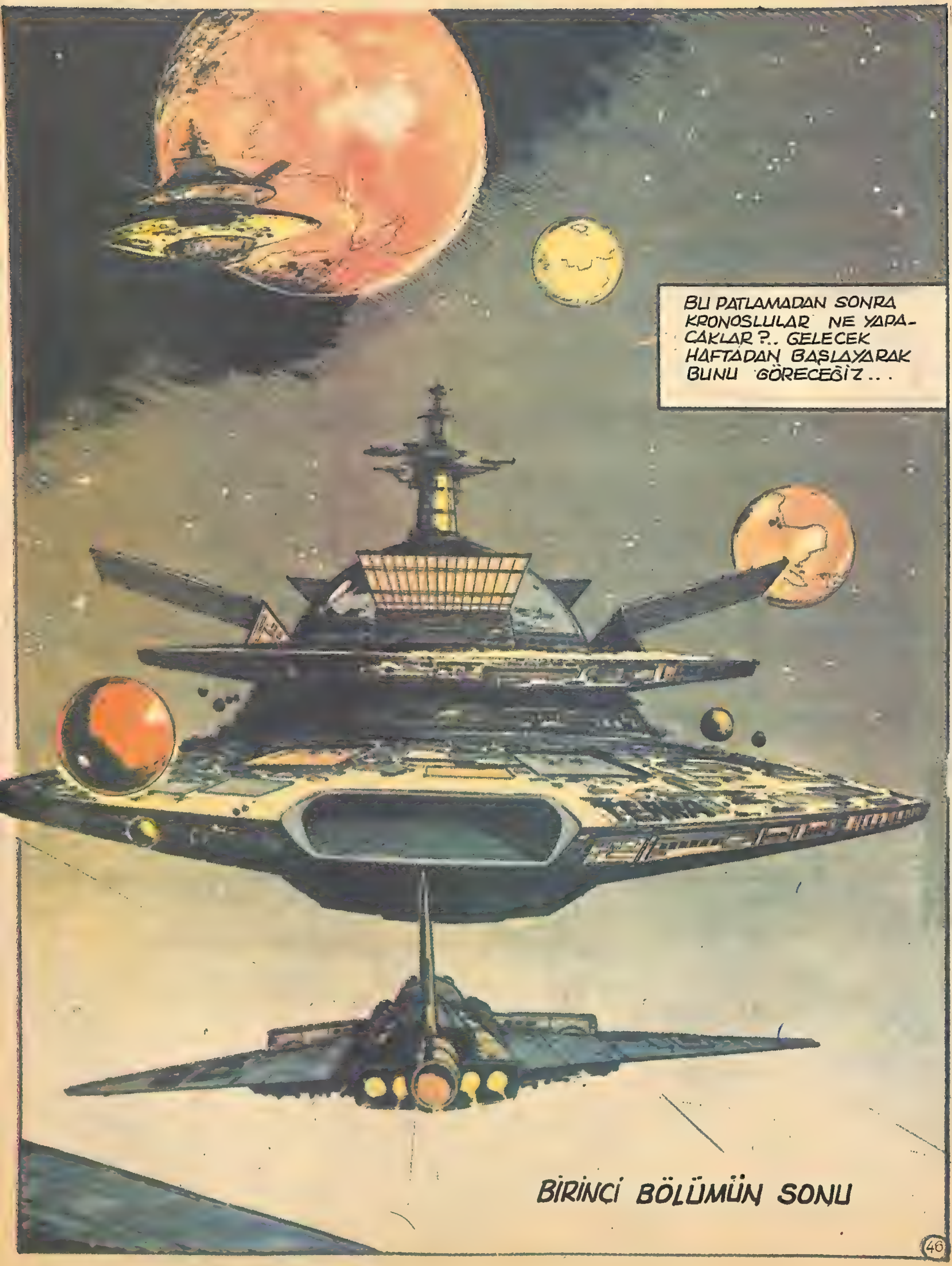
BU PATLAMADAN SONRA KRONOSLULAR NE YAPACAKLAR?.. GELECEK HAFTADAN BAŞLAYARAK BUNU GÖRECEĞİZ...
BİRİNCİ BÖLÜMÜN SONU
46

mırnav

SİNAN GÜRDAĞCIK

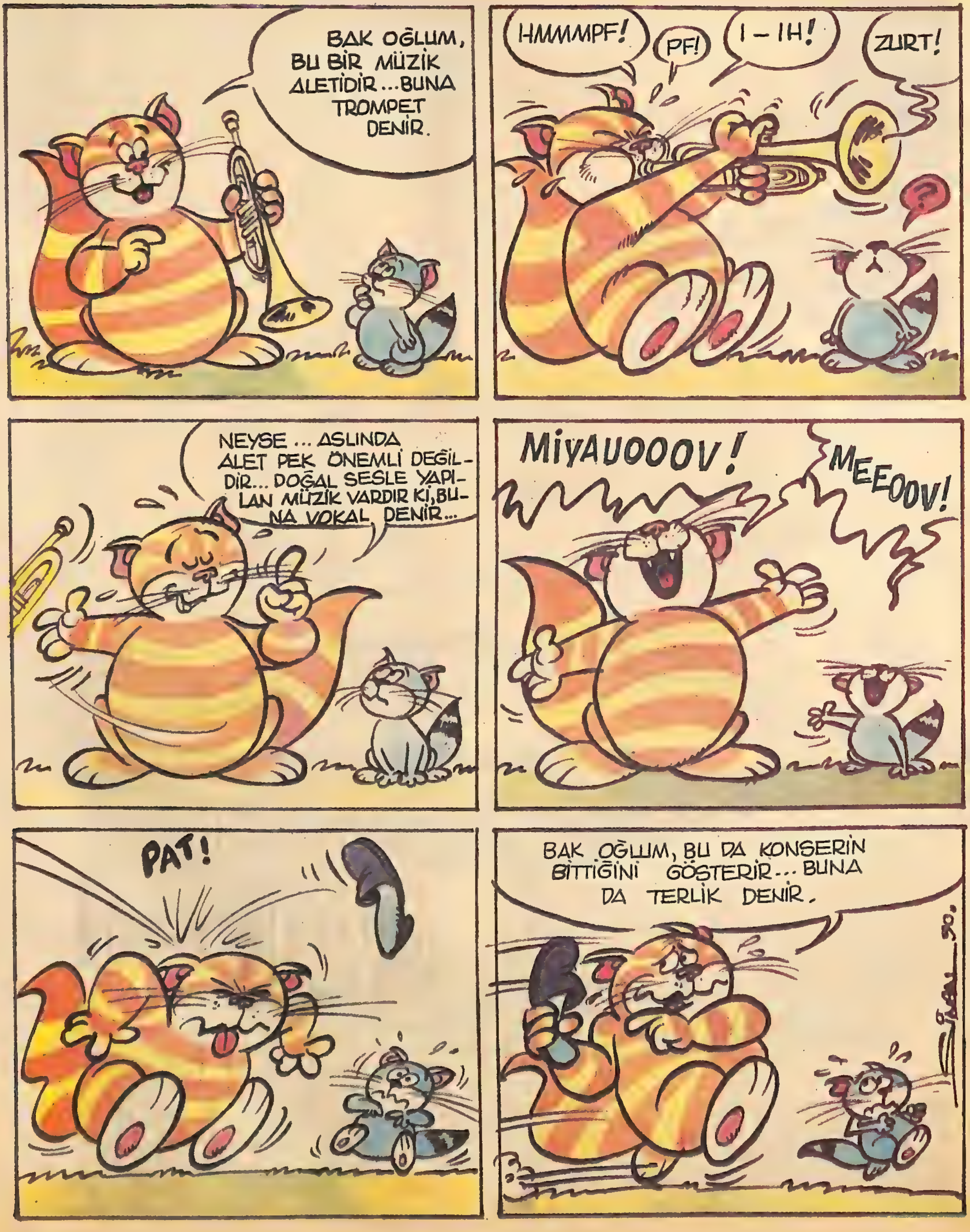
BAK OĞLUM, BU BİR MÜZİK ALETİDİR... BUNA TROMPET DENİR.
HMMMPF!
PF!
I – IH!
ZURT!
?
NEYSE ... ASLINDA ALET PEK ÖNEMLİ DEĞİLDİR... DOĞAL SESLE YAPILAN MÜZİK VARDIR Kİ, BUNA VOKAL DENİR...
MİYAUOOOV!
MEEOOV!
PAT!
BAK OĞLUM, BU DA KONSERİN BİTTİĞİNİ GÖSTERİR... BUNA DA TERLİK DENİR.
90.

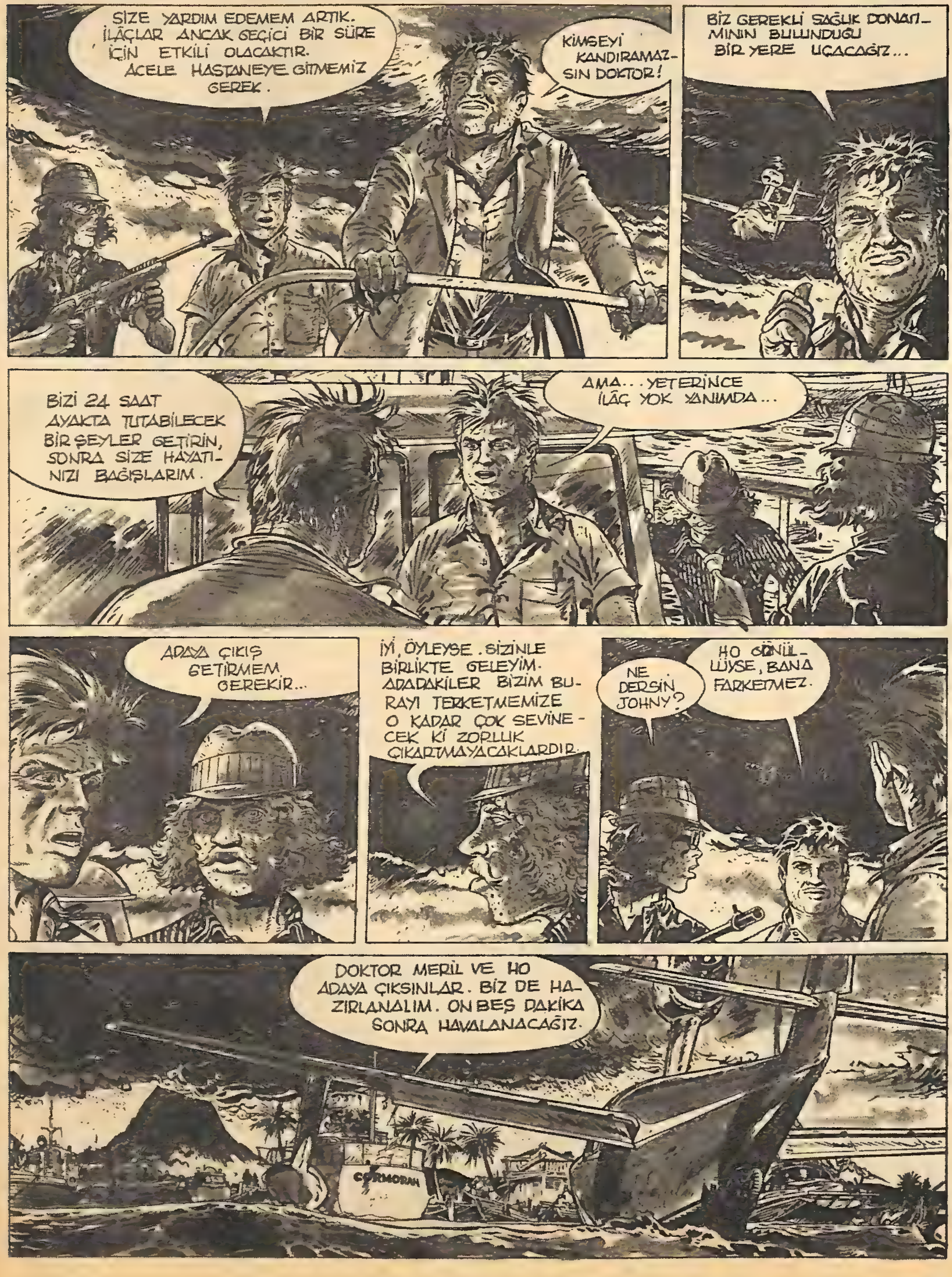
SİZE YARDIM EDEMEM ARTIK. İLAÇLAR ANCAK GEÇİCİ BİR SÜRE İÇİN ETKİLİ OLACAKTIR. ACELE HASTANEYE GİTMEMİZ GEREK.
KİMSEYİ KANDIRAMAZSIN DOKTOR!
BİZ GEREKLİ SAĞLIK DONANIMININ BULUNDUĞU BİR YERE UÇACAĞIZ...
BİZİ 24 SAAT AYAKTA TUTABİLECEK BİR ŞEYLER GETİRİN, SONRA SİZE HAYATINIZI BAĞIŞLARIM.
AMA... YETERİNCE İLAÇ YOK YANIMDA...
ADAYA ÇIKIŞ GETİRMEM GEREKİR...
İYİ, ÖYLEYSE. SİZİNLE BİRLİKTE GELEYİM. ADADAKİLER BİZİM BURAYI TERKETMEMİZE O KADAR ÇOK SEVİNECEK Kİ ZORLUK ÇIKARTMAYACAKLARDIR.
NE DERSİN JOHNY?
HO GÖNÜLLÜYSE, BANA FARKETMEZ.
DOKTOR MERİL VE HO ADAYA ÇIKSINLAR. BİZ DE HAZIRLANALIM. ON BEŞ DAKİKA SONRA HAVALANACAĞIZ.
CORMORAN

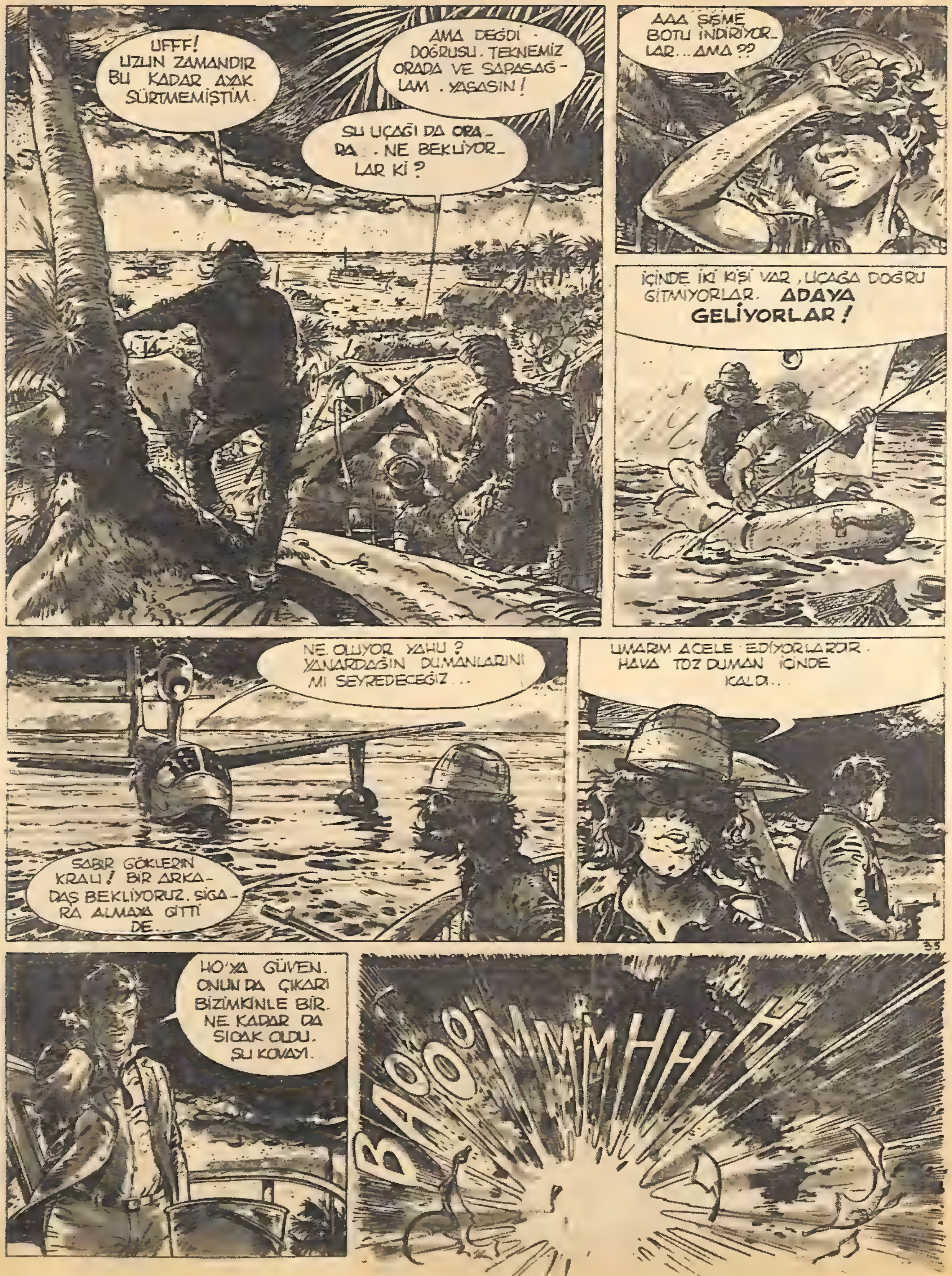
UFFF! UZUN ZAMANDIR BU KADAR AYAK SÜRTMEMİŞTİM.
AMA DEĞDİ. DOĞRUSU. TEKNEMİZ ORADA VE SAPASAĞLAM. YAŞASIN!
ŞU UÇAĞI DA ORADA... NE BEKLİYORLAR Kİ?
AAA ŞİŞME BOTU İNDİRİYORLAR... AMA??
İÇİNDE İKİ KİŞİ VAR, UÇAĞA DOĞRU GİTMİYORLAR. ADAYA GELİYORLAR!
NE OLUYOR YAHU? YANARDAĞIN DUMANLARINI MI SEYREDECEĞİZ...
SABIR GÖKLERİN KRALI! BİR ARKADAŞ BEKLİYORUZ. SİGARA ALMAYA GİTTİ DE...
UMARIM ACELE EDİYORLARDIR. HAVA TOZ DUMAN İÇİNDE KALDI...
HO'YA GÜVEN. ONUN DA ÇIKARI BİZİMKİNLE BİR. NE KADAR DA SICAK OLDU. ŞU KOVAYI.
BAOOOMMMHHH

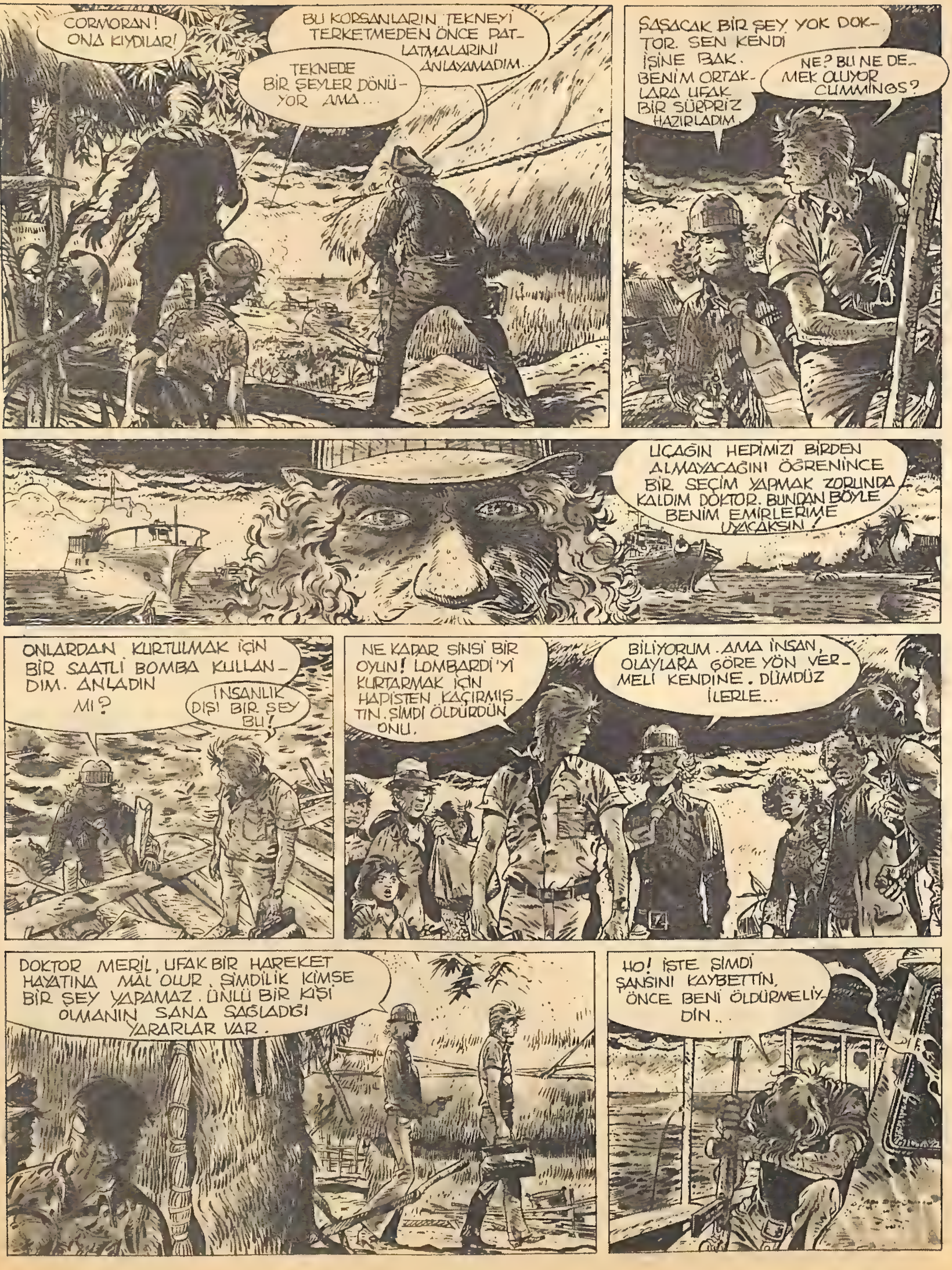
CORMORAN! ONA KIYDILAR!
BU KORSANLARIN TEKNEYİ TERKETMEDEN ÖNCE PATLATMALARINI ANLAYAMADIM..
TEKNEDE BİR ŞEYLER DÖNÜYOR AMA...
ŞAŞACAK BİR ŞEY YOK DOKTOR. SEN KENDİ İŞİNE BAK. BENİM ORTAKLARA UFAK BİR SÜRPRİZ HAZIRLADIM.
NE? BU NE DEMEK OLUYOR CUMMINGS?
UÇAĞIN HEPİMİZİ BİRDEN ALMAYACAĞINI ÖĞRENİNCE BİR SEÇİM YAPMAK ZORUNDA KALDIM DOKTOR. BUNDAN BÖYLE BENİM EMİRLERİME UYACAKSIN!
ONLARDAN KURTULMAK İÇİN BİR SAATLİ BOMBA KULLANDIM. ANLADIN MI?
İNSANLIK DIŞI BİR ŞEY BU!
NE KADAR SİNSİ BİR OYUN! LOMBARDİ'Yİ KURTARMAK İÇİN HAPİSTEN KAÇIRMIŞTIN. ŞİMDİ ÖLDÜRDÜN ONU.
BİLİYORUM. AMA İNSAN, OLAYLARA GÖRE YÖN VERMELİ KENDİNE. DÜMDÜZ İLERLE...
DOKTOR MERİL, UFAK BİR HAREKET HAYATINA MAL OLUR. ŞİMDİLİK KİMSE BİR ŞEY YAPAMAZ. ÜNLÜ BİR KİŞİ OLMANIN SANA SAĞLADIĞI YARARLAR VAR.
HO! İŞTE ŞİMDİ ŞANSINI KAYBETTİN. ÖNCE BENİ ÖLDÜRMELİYDİN..

2

Enid BLYTON'ın romanı

ŞİMŞEK DÖRTLER

lânetli yakut'un peşinde

DİREKLİ Tepe'ye benzer bir yer olup olmadığını öğreniriz böylece."

Direkli Tepe diye bir yere rastlamadılar ama Direkli adında bir kasaba buldular. Burası üstelik çok iyi bildikleri ve her yıl yazlığa gittikleri Yeniyurt'a yakındı!

"Herhalde burasını söylemek istemiştir," dedi Pat. "Biz yakında Yeniyurt'a gideceğiz. Direkli kasabasına gider orada Direkli Tepe falan gibi bir yer olup olmadığını öğreniriz. Belki ikizleri de görürüz!"

"Büyük haritaya bakalım," diye bağırdı Ten. Gidip haritayı getirdi, kocaman kâğıdı yere yayıp üzerine eğildiler.

Direkli'yi ilk gören Pat oldu. "İşte burada! Bak yakınında da bir tepe var. Bahse girerim ki ona da Direkli Tepe diyorlardır."

Ten haritaya baktı. "Yeniyurt'a da çok yakın. Yıkık Kule köyünden geçip şu yola sapacağız."

"Bu yıl Yeniyurt'a gider gitmez hemen bisikletlerimize atlayıp ikizleri bulacağız öyleyse. Bizi görünce ne kadar şaşıracaklardır kimbilir!..

Üçüncü Bölüm

DİREKLİ TEPE'YE DOĞRU

SONUNDA Yeniyurt'a gitme günü gelip çatmıştı.

"Tam dört hafta!" diye Pat zıp zıp zıplıyordu yerinde. "Denize gireceğiz, ata yelkenliye bineceğiz. Direkli Tepe'ye gideceğiz. Tabii öyle bir yer varsa!"

Yeniyurt her zaman olduğu gibi masmavi bir havuz gibiydi. Hemen ardında görkemli tepeler yükseliyor, güneş insanın içini ısıtıyordu. Pat ile Ten ilk iş olarak soyunup mayolarını giydiler ve kendilerini denize attılar.

"Uff... buz gibiymiş!" diye bağırdı Ten. "Oysa dışardan öyle sıcak görünüyordu ki!"

"İlk haftanın ilk günü bugün. İlk günler çok yavaş geçerler. Ama sonra bir de bakarsın ki göz açıp kapayana kadar tatil geçmiş gitmiş. Ama şu başlangıç yok mu..."

Şimdi suya girmiş, Pat'ın yanında yüzmekte olan Ten, "Doğru diyorsun," dedi. "Hey, bak burası bayağı ılık. Ben biraz sırtüstü yatacağım."

İlk dört gün Ten ile Pat, ikizleri akıllarına getirmediler bile. Yapacak o kadar çok şey vardı ki. Ama bir gün Ten, "Teri ile Feri'yi unuttuk," dedi. "Direkli Tepe'ye bisikletle gitmeye ne dersin? İkizlerin orada olup olmadıklarını öğreniriz. Postaneden bilirler nasıl olsa."

O gün sabah saat on buçukta bisikletlerine binerlerken ikisinin de ellerinde yiyecek paketleri vardı

"Bugün gideriz. Annem bize sandviç falan hazırlar."

O gün sabah saat on buçukta bisikletlerine binerlerken ikisinin de ellerinde yiyecek paketleri vardı.

"Soğuk bir şey içmek isterseniz yolda alırsınız," dedi anneleri. "Hiç kuşkum yok ayrıca midenizi dondurmayla da dolduracaksınız. Haydi güle güle çocuklar."

İki kardeş Yıkık Kule yoluna doğru pedal çevirmeye başladılar. Köyün tepesindeki yüzlerce yıllık yıkık şatoyu görünce yine her zaman olduğu gibi hayale daldılar.

Ten tepenin çevresini dolaşırken, "İnsan burada öyle hoş bir duyguya kapılıyor ki," dedi. "Hava da çok sıcak, değil mi, Pat? Bir gazoz ve bir dondurmaya ne dersin?"

"Biraz daha susuzluk çeker, biraz daha sıcaklanırsak dondurmayla buz gibi gazozun keyfini daha çok çıkarırız." Bunun üzerine yakıcı güneş altında soluk soluğa kalmış olarak bir süre daha pedal çevirdiler.

Direkli'ye anayoldan ayrılan bir yol gidiyordu. Direkli kasaba bile değil, küçük bir köydü. Ağaçlar arasında daracık bir vadi, iki yanda iki çiftlik. Arkasında da sık ağaçlıklı dimdik bir tepe.

"Bence Direkli Tepe burası," dedi Pat. "Haydi bir dondurmacı bulup soralım."

Az sonra aradıkları dükkânı bulmuşlardı. Burası tipik bir köy dükkânıydı. Bir yanı postaneydi, öteki yarısında da akla gelebilen her şey satılıyordu. Patatesin yanında limonata

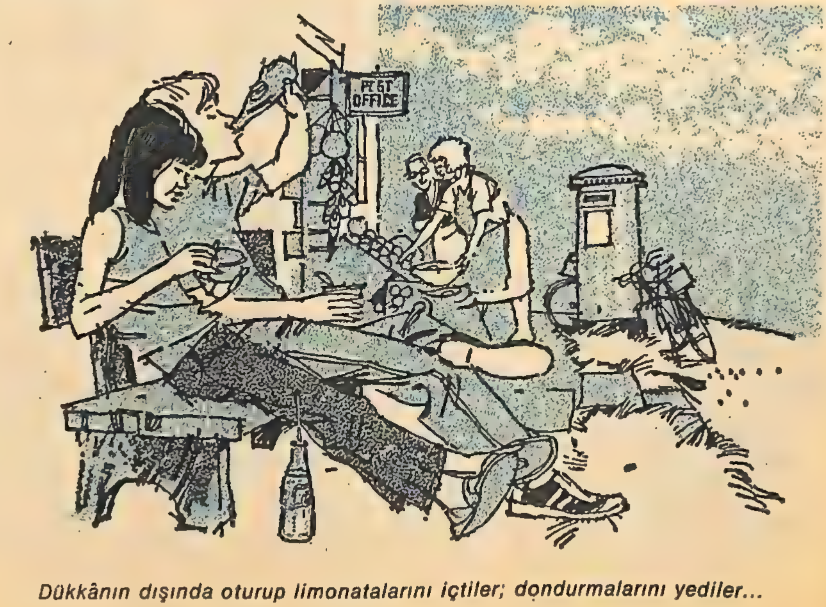

Dükkânın dışında oturup limonatalarını içtiler; dondurmalarını yediler...

ve dondurma, güneş şapkası, çorap, kapkacak ve daha neler neler.

"İşte bayıldığım yer," dedi Pat. "Bir dükkânım olursa buna benzemesini isterdim."

"Evet, tam da sevdiğim gibi karmakarışık! Pat, seni dükkân sahibi olarak düşünemiyorum... bir aradığını bulamazsın ki!"

Dükkânın dışında oturup limonatalarını içtiler, dondurmalarını yediler.

"Dondurma da şahane! Şu dondurmayı ilk yapan her kimse umarım çok madalya almıştır."

Şişelerini içeri götürüp posta tezgâhının ardında duran yaşlı kadına yanaştılar.

"Affedersiniz, acaba şu karşısı Direkli Tepe mi?"

"Evet. Orası Direkli Tepe. Ama sakın oraya gideyim demeyin, çok diktir."

"Tepede oturan var mı?" diye sordu Ten.

"Direkli Köşk diye eski bir ev var. Yıllardır kapalı ama. Bir zamanlar garip şeyler olduğu söyleniyor, o yüzden oraya kimseler gitmez. Anneciğim küçük bir kızken gitmiş de evden bağrışmalar ve ağlama sesleri geldiğini anlatırdı."

"Peki şimdi evde oturan var mı?" diye sordu Pat.

"Bildiğim kadarıyla yıllardır tepeye çıkan olmadı. Ama sakın gitmeyin siz de... kötü bir yer orası. Kocaman bir de duvarı var. Köşkün iki kulesinden başka hiçbir yeri görünmez dışardan."

Çocuklar kadına teşekkür edip düşkırıklığına uğramış bir halde dışarı çıktılar.

"İkizlerin orada olacaklarını hiç sanmam," dedi Pat. "Ne yapacağız şimdi? Geri mi dönüyoruz?"

Ten birden kararını vermişti. "Hayır, ben yola devam edelim diyorum. Direkli Köşkün nasıl bir yer olduğunu kendi gözlerimle göreceğim. Haydi yürü... bir denemekten hiçbir zarar gelmez."

Dördüncü Bölüm

DİREKLİ KULE YOLUNDA

İKİ çocuk bisikletlerine atlayıp tepe yönünde pedal çevirmeye başladılar. Birden önlerine dimdik bir yokuş çıktı. Burası kenarlarındaki otlar ve çalılıklar yıllardır kesilmemiş dar bir patikaydı. Ağaçlar başları üzerinde birbirlerini kucaklamış gibiydiler.

Önce Pat, ardından da Ten bisikletlerinden indiler. Böylesine dik bir yokuşu bisikletle çıkmak olanaksızdı. Üstelik yol epey taşlıydı, ilk denemelerinde lastiklerinin patlamasını hiç mi hiç istemiyorlardı.

Yol giderek daralıyordu, az sonra patikanın üstü de otlarla kaplanmıştı.

"Ten, buraya hiç kimse gelmiş olamaz. Şuraya bak, yolun üstüne koca bir dal düşmüş. Yıllardır ayak basılmamış buraya. Haydi dönelim artık."

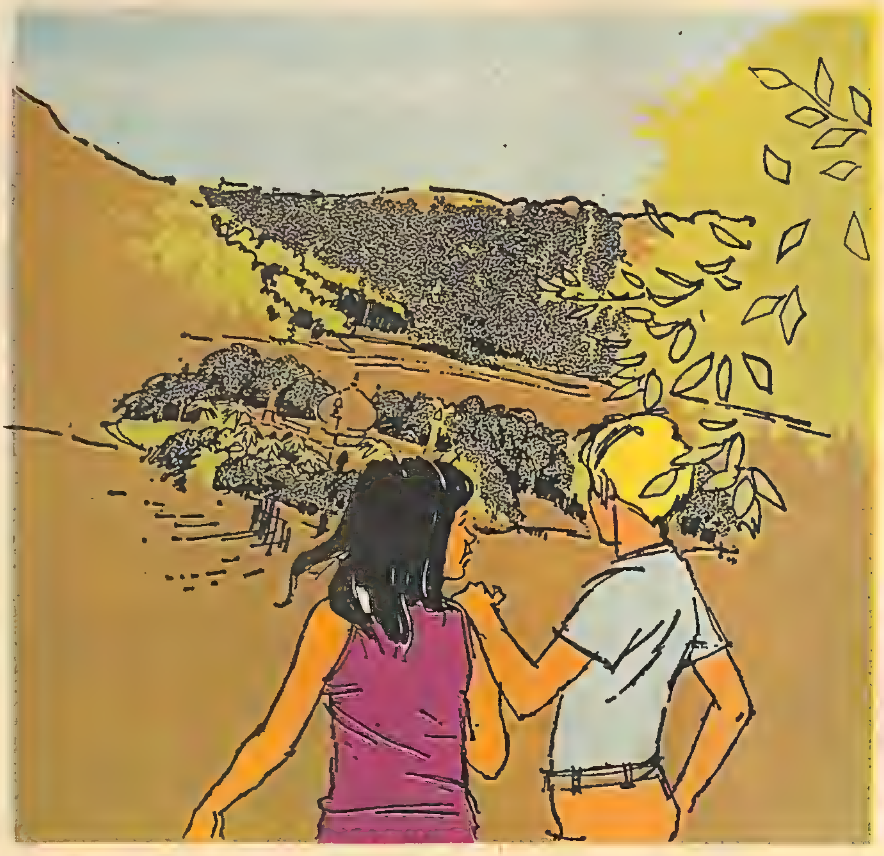

Gizli gölün kıyısına yakın bir yerde yine ağaçlıklı küçük bir ada,adanın ortasında da garip kuleleri olan küçük bir bina vardı...

"Sen dön istersen!" Ten iyice inatçılaşmıştı. "Ben tek başıma giderim. Sen zaten azıcık bir güçlük gördün mü pes edersin."

"Hiç de değil! Sen gidersen ben de giderim. Anlamsız bir şey ya, neyse!"

Bir süre hiç konuşmadan yürüdüler. Yüzlerinden terler aktıkça birer dondurma daha yemek için ne vermezlerdi! Hayır hayır, ikişer dondurma ve ikişer gazoz! Belki de üçer tane.

Yol birden döndü ve karşılarına üzerinde garip bir biçimde demir çubuklar olan kalın bir tahta kapı çıktı. İki çocuk durup şaşkın şaşkın baktılar. Kapının üstüne de ucu sivri demir kazıklar yerleştirilmişti.

"Vay canına! Şuna bak hele! Burası bir şato kapısı!" Pat gidip kapıyı itti. Ama kapı oynamadı bile.

"Arkasından sürgülüdür herhalde. Duvarın kenarından kapının yarısını örten şu sarmaşığa bak!"

"Görüyorum. Bu da kapının yıllardır açılmadığını gösteriyor işte. Yoksa kapı açıldığında sarmaşık kopardı. Burada kimse yaşamıyordur, şimdi inandım artık."

"Ya şu koskoca duvara bak. Üzeri de o sivri demirlerle örtülü. Yaşlı kadının dediği gibi burada garip işler dönüyorsa bunları kimsenin görmemesini gerçekten sağlamışlar sanırım."

"Gel duvar boyunca yürüyelim bakalım" dedi Ten. Bisikletini bir ağaca dayadı. "Çevresini dolaşır sonra yine buraya geliriz. Yolumuzu kaybetmezsek tabii!"

«...Duvarın kenarından kapının yarısını örten şu sarmaşığa bak!»

"Senin aklına da saçma sapan fikirler gelir hep." Pat, Ten'in kendisi olmadan gitmesine razı olmadığı için derin bir göğüs geçirerek bisikletini bir yana bırakıp kızkardeşinin ardından yürüdü.

Sürecek

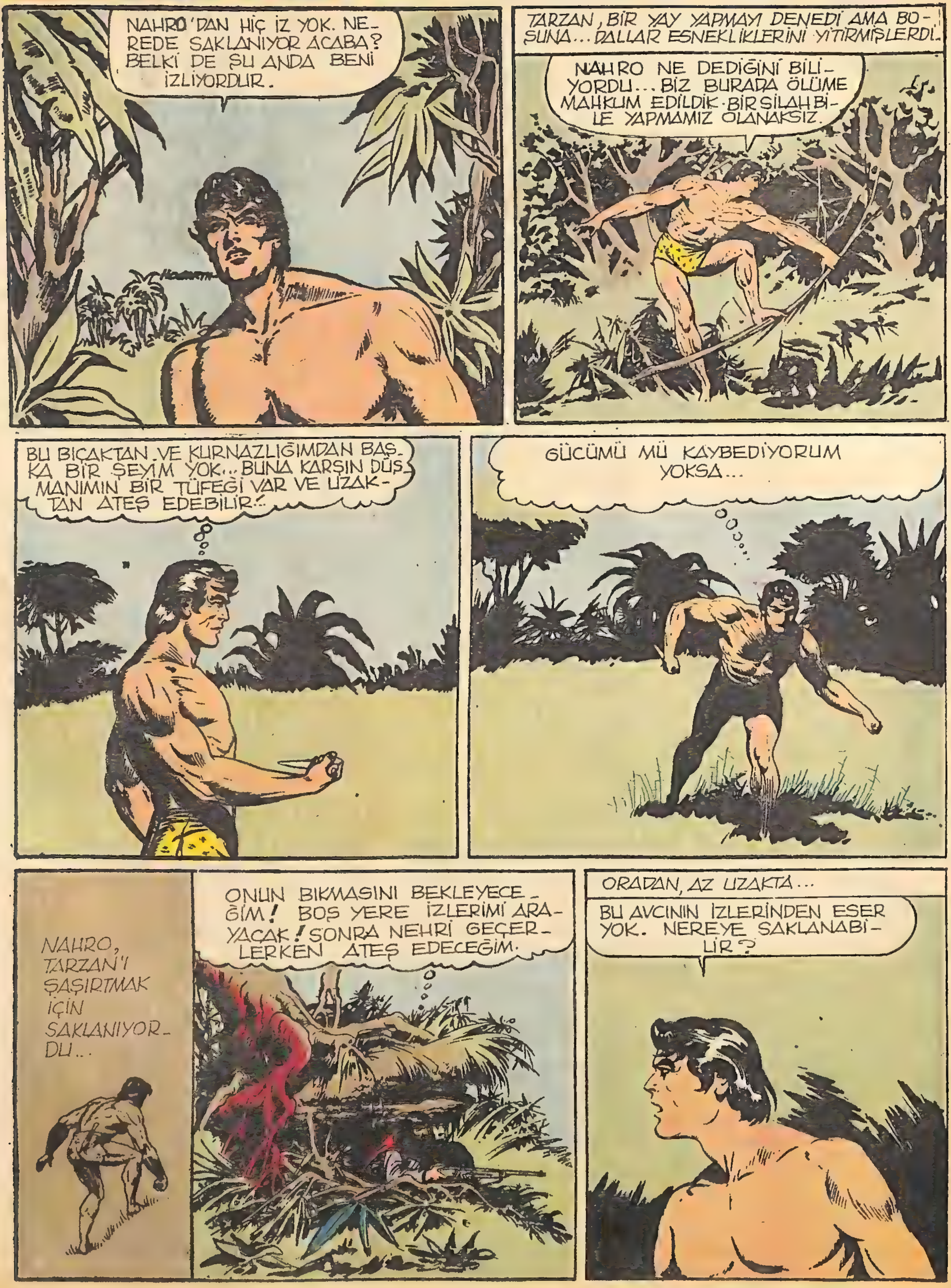
NAHRO'DAN HİÇ İZ YOK. NEREDE SAKLANIYOR ACABA? BELKİ DE ŞU ANDA BENİ İZLİYORDUR.
TARZAN, BİR YAY YAPMAYI DENEDİ AMA BOŞUNA... DALLAR ESNEKLİKLERİNİ YİTİRMİŞLERDİ.
NAHRO NE DEDİĞİNİ BİLİYORDU... BİZ BURADA ÖLÜME MAHKUM EDİLDİK. BİR SİLAH BİLE YAPMAMIZ OLANAKSIZ.
BU BIÇAKTAN VE KURNAZLIĞIMDAN BAŞKA BİR ŞEYİM YOK... BUNA KARŞIN DÜŞMANIMIN BİR TÜFEĞİ VAR VE UZAKTAN ATEŞ EDEBİLİR...
GÜCÜMÜ MÜ KAYBEDİYORUM YOKSA...
NAHRO, TARZAN'I ŞAŞIRTMAK İÇİN SAKLANIYORDU...
ONUN BIKMASINI BEKLEYECEĞİM! BOŞ YERE İZLERİMİ ARAYACAK! SONRA NEHRİ GEÇERLERKEN ATEŞ EDECEĞİM.
ORADAN, AZ UZAKTA...
BU AVCININ İZLERİNDEN ESER YOK. NEREYE SAKLANABİLİR?

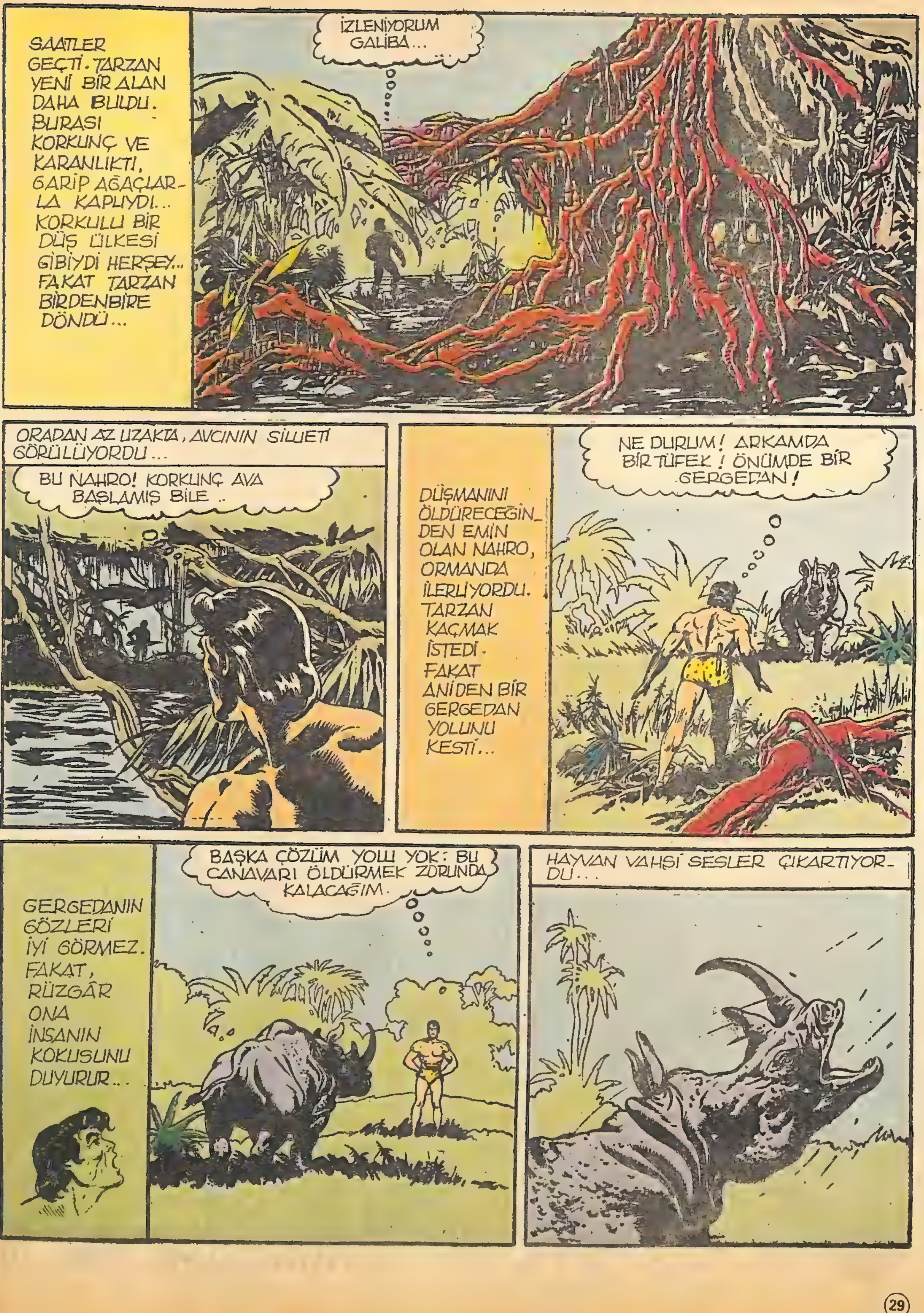
SAATLER GEÇTİ. TARZAN YENİ BİR ALAN DAHA BULDU. BURASI KORKUNÇ VE KARANLIKTI, GARİP AĞAÇLARLA KAPLIYDI... KORKULU BİR DÜŞ ÜLKESİ GİBİYDİ HERŞEY... FAKAT TARZAN BİRDENBİRE DÖNDÜ...
İZLENİYORUM GALİBA...
ORADAN AZ UZAKTA, AVCININ SİLUETİ GÖRÜLÜYORDU...
BU NAHRO! KORKUNÇ AVA BAŞLAMIŞ BİLE..
DÜŞMANINI ÖLDÜRECEĞİNDEN EMİN OLAN NAHRO, ORMANDA İLERLİYORDU. TARZAN KAÇMAK İSTEDİ. FAKAT ANİDEN BİR GERGEDAN YOLUNU KESTİ...
NE DURUM! ARKAMDA BİR TÜFEK! ÖNÜMDE BİR GERGEDAN!
GERGEDANIN GÖZLERİ İYİ GÖRMEZ. FAKAT, RÜZGÂR ONA İNSANIN KOKUSUNU DUYURUR...
BAŞKA ÇÖZÜM YOLU YOK: BU CANAVARI ÖLDÜRMEK ZORUNDA KALACAĞIM.
HAYVAN VAHŞİ SESLER ÇIKARTIYORDU...

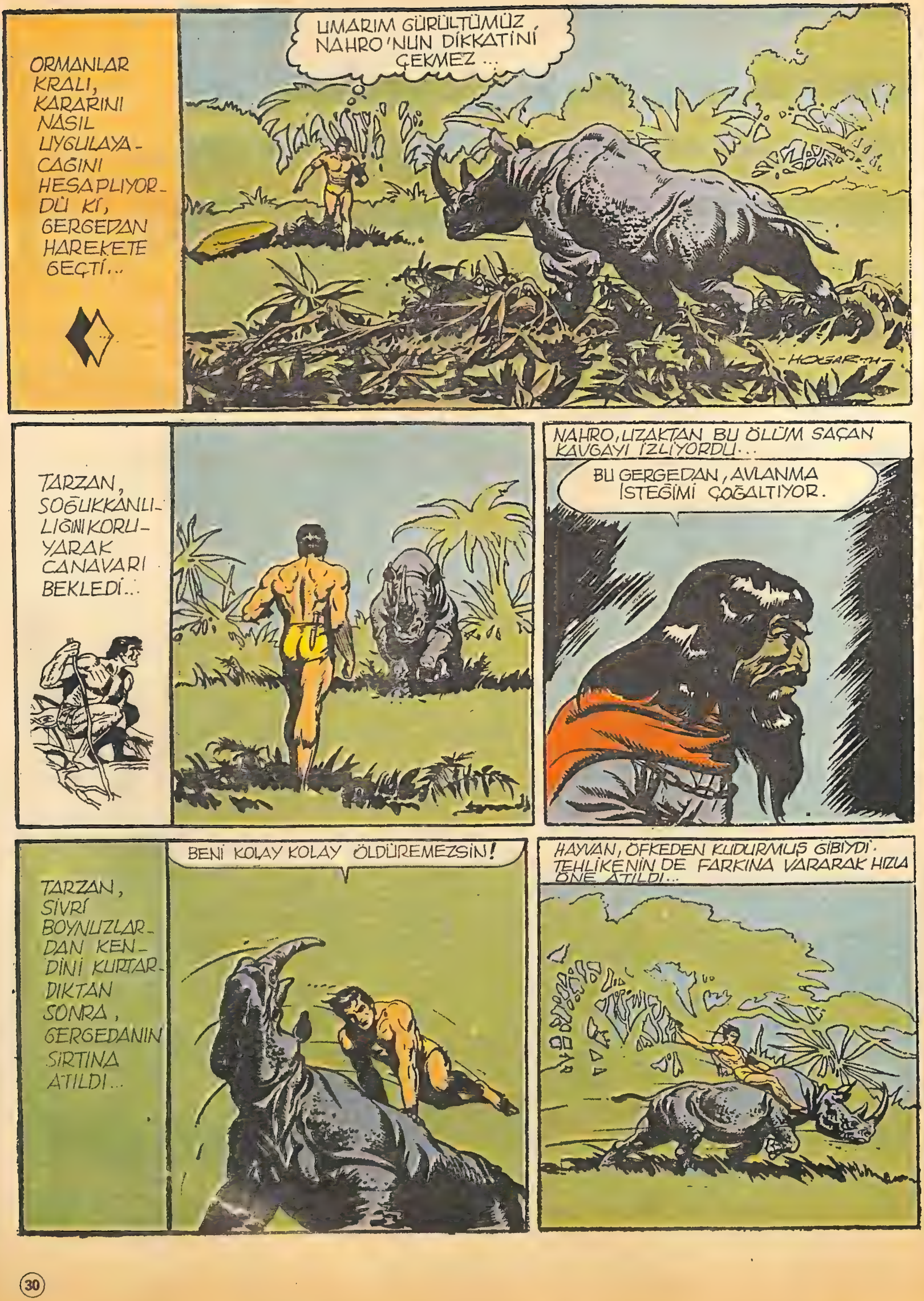
ORMANLAR KRALI, KARARINI NASIL UYGULAYACAGINI HESAPLIYORDU Kİ, GERGEDAN HAREKETE GEÇTİ...
UMARIM GÜRÜLTÜMÜZ, NAHRO'NUN DİKKATİNİ ÇEKMEZ...
TARZAN, SOĞUKKANLILIĞINI KORUYARAK CANAVARI BEKLEDİ...
NAHRO, UZAKTAN BU ÖLÜM SAÇAN KAVGAYI İZLİYORDU...
BU GERGEDAN, AVLANMA İSTEĞİMİ ÇOĞALTIYOR.
TARZAN, SİVRİ BOYNUZLARDAN KENDİNİ KURTARDIKTAN SONRA, GERGEDANIN SIRTINA ATILDI...
BENİ KOLAY KOLAY ÖLDÜREMEZSİN!
HAYVAN, ÖFKEDEN KUDURMUŞ GİBİYDİ. TEHLİKENİN DE FARKINA VARARAK HIZLA ÖNE ATILDI...

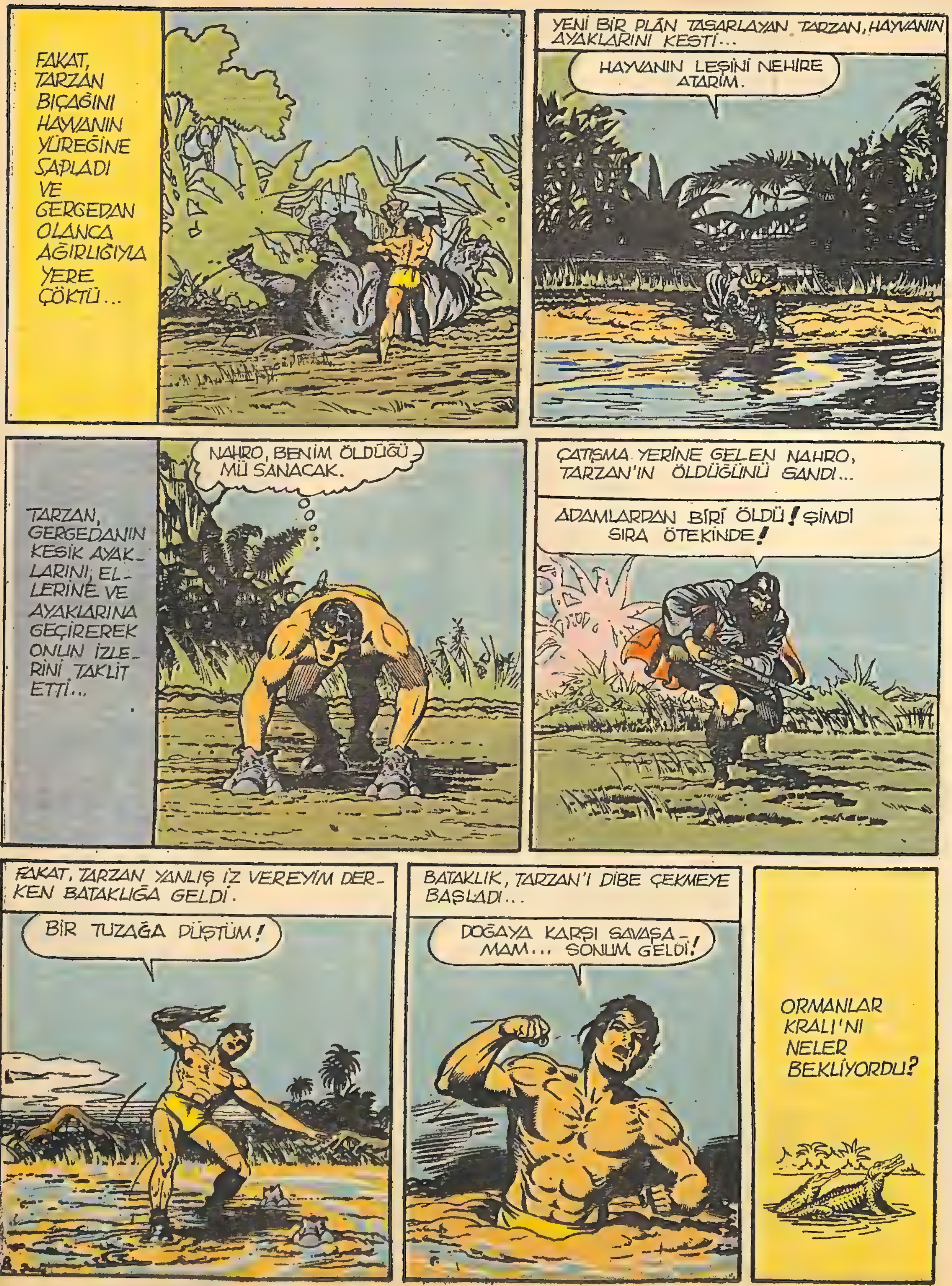
FAKAT, TARZAN BIÇAĞINI HAYVANIN YÜREĞİNE SAPLADI VE GERGEDAN OLANCA AĞIRLIĞIYLA YERE ÇÖKTÜ...
YENİ BİR PLÂN TASARLAYAN TARZAN, HAYVANIN AYAKLARINI KESTİ...
HAYVANIN LEŞİNİ NEHİRE ATARIM.
TARZAN, GERGEDANIN KESİK AYAKLARINI; ELLERİNE VE AYAKLARINA GEÇİREREK ONUN İZLERİNİ TAKLİT ETTİ...
NAHRO, BENİM ÖLDÜĞÜMÜ SANACAK.
ÇATIŞMA YERİNE GELEN NAHRO, TARZAN'IN ÖLDÜĞÜNÜ SANDI...
ADAMLARDAN BİRİ ÖLDÜ! ŞİMDİ SIRA ÖTEKİNDE!
FAKAT, TARZAN YANLIŞ İZ VEREYİM DERKEN BATAKLIĞA GELDİ.
BİR TUZAĞA DÜŞTÜM!
BATAKLIK, TARZAN'I DİBE ÇEKMEYE BAŞLADI...
DOĞAYA KARŞI SAVAŞAMAM... SONUM GELDİ!
ORMANLAR KRALI'NI NELER BEKLİYORDU?

Sürecek

SİNEMA TELEVİZYON TİYATRO

ÖZEL TİYATROLARA YARDIM YAPILACAK

SON yıllarda başta TV rekabeti olmak üzere çeşitli sorunlarla karşılaşan özel tiyatrolar, zor durumda... Öte yandan uzun süreden beri sürdürülen çalışmalar olumlu bir sona ulaştı ve devlet, özel tiyatrolara parasal destek sağlamayı kararlaştırdı. Bunun için ilk yıl için 50 milyonluk bir fon ayrıldı. Yapılan başvuruları Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı Kemal Gökçe'nin başkanlığında Cüneyt Gökçer, Yıldız Kenter, Prof. Dr. Sevda Şener, Mehmet Özel, Önkan Ucuzcu ve Tarık Buğra'dan oluşan 7 kişilik kurul inceledi.

Kurula 14 tiyatro başvurmuştu. Bunlardan Hodri Meydan ve Tuncay Özinel tiyatrolarının başvurusu, geç başvurdukları gerekçesiyle dikkate alınmadı. Nisa Serezli-Tolga Aşkıner, Gülriz Sururi-Engin Cezzar ve Dormen tiyatrolarının başvurusu "henüz faaliyette bulunmadıkları" gerekçesiyle reddedildi, bunun dışında tüm başvurular dikkate alındı. Daha sonra kurul, 50 milyonluk fondan 5 milyonun "Kenterler'e, 4 milyonun **Ali Poyrazoğlu-Korhan Abay Tiyatrosu**'na, 4 milyonun **Ankara Sanat Tiyatrosu**'na, 3.5 milyonunun **Enis Fosforoğlu Tiyatrosu**'na, 3.5 milyonun **Ankara Halk Tiyatrosu**'na, 3.5 milyonun **Gazanfer Özcan-Gönül Ülkü Tiyatrosu**'na, 2.5 milyonun **Nejat Uygur Tiyatrosu**'na ve 1 milyonun **Çevre Tiyatrosu**'na ödenmesine karar verdi.

"DÖNDÜ" TİYATRODA

BİR süre önce haber vermiştik: "Nokta ile Virgül kendi adlarına tiyatro kuruyor. Sinema ve sahne sanatçısı Sevda Ferdağ da, "Çılgın Yenge" oyunuyla tiyatroya transfer oluyor" diye.

—Şimdi bir haber daha veriyoruz: Nokta ile Virgül, **"Çılgın Yenge"**'nin provalarına başladı ama, aralarında Sevda Ferdağ yok. **"Çılgın Yenge"** rolünü de **"Kaynanalar"** dizisinin sevimli Döndü'sü Defne Yalnız oynuyor.

8 yıl tiyatroya ara vermek bir tiyatrocu için kolay değildi kuşkusuz.. Ve işte Defne Yalnız, yılların özlemiyle, provalara büyük bir istek ve enerjiyle başlamıştı...

Plak

DİSCOMANİA—9

İlk kez 2 yıl önce piyasaya çıkarılan "Discomania" serisine bir yenisi eklendi. "Disko" türü parçalardan oluşan albümde, 1982 yılında Amerika ve Avrupa radyolarında çalınan parçalar yer alıyor. Bu tür müzikten hoşlananlar için güzel bir plak...

"YÜKSEK SOSYETE"NİN YÖNETMENİ ÖLDÜ

Film yönetmeni Charles Walters öldü. Grace Kelly'nin son filmi olan "Yüksek Sosyete" ile tanınan yönetmenin birçok filmi, son iki yıl içinde TV'de gösterildi. Son olarak Eylül ayının başında onun yönettiği; başrollerini Shirley MacLaine ile David Niven'in oynadıkları "Bütün Kızlar Bilir" adlı filmini izledik. Walters, 70 yaşındaydı.

Yanda geçenlerde bir trafik kazasında ölen Grace Kelly görülüyor..

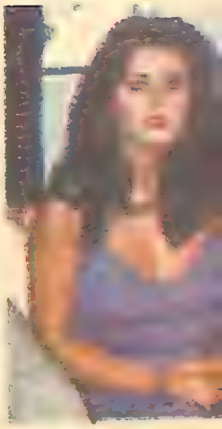

TIYATRO KÖŞESI-1

BU haftaki söyleşimizde, önce bazı terimlerin ne anlama geldiğini öğreneceğiz.

İlkin, genel çizgileriyle alırsak, **"tiyatro"** derken, yerine göre bir yapı ya da bir eylem (oyun) anlaşılır. Seyircisiz tiyatro olmayacağına göre, yapı-eylem (oyun) üçlüsü bir bütün oluşturur.

Tiyatro yapıtları genelde açık ve kapalı olmak üzere ikiye ayrılır, ama hepsinde biri seyirciler için, biri de oyuncular için iki değişik bölüm vardır.

Kapalı tiyatrolarda seyircilerin oturduğu bölüm **"salon"**, oyuncuların bulunduğu yükseçke bölüm ise "sahne" olarak adlandırılır.

Sahnenin arkasında, seyircilerin göremediği bir başka bölüm daha bulunmaktadır. Buraya "kulis" denir.

Sürecek

Bilet fiyatlarına yapılan zam sinemacıları tatmin etmedi...

SİNEMACILAR DERTLİ

Sinema sezonu başladı ama bazı sorunlar henüz çözümlenmedi. İstanbul'da 80 lira olarak saptanan bilet ücreti için yerli film yapımcıları "İyi" diyorlar. Yabancı film getirenler ise, memnun değiller. Bu fiyata iyi film izlemenin hayal olacağını söylüyorlar.

Aslında, bu tablo her yıl ortaya çıkar. Sezon boyunca bilet ücretleri konusu gündeme gelir. Gelenek, bu yıl da bozulmadı.

Pul

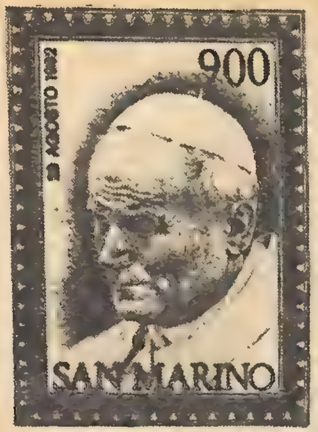
900
30 AGOSTO 1982
SAN MARINO

★ **San Marino**, İtalya'nın kuzeyinde 60 km2 alanı kaplayan küçükcük bir ülkedir. Anı pulları ile büyük gelir sağlar. **Papa Paul'ün** ülkeyi ziyareti sırasında çıkarılan tek pul, bütün Hıristiyan ülkelerce kapışıldı.

★ **Yemen Arap Cumhuriyeti**, Arabistan yarımadası güneyinde, Kızıldeniz kenarındadır. Tüberküloz mikrobunun bulunuşunun 100'üncü yılı nedeniyle çıkardığı ve üzerinde bir mikroskop ve değişik meyveler bulunan pullara bütün Avrupa'dan sayısız istekler geldiği bildiriliyor.

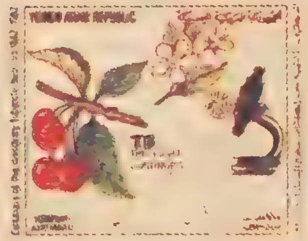
YEMEN ARAB REPUBLIC

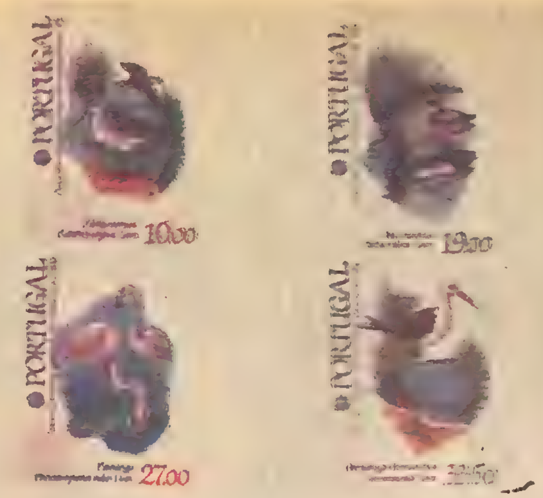
PORTUGAL
10,00
PORTUGAL
19,00
PORTUGAL
27,00
PORTUGAL

Avrupa'nın güneybatısındaki İberik Yarımadası'nda bulunan Portekiz, çeşitli ve güzel pul çıkarmakla ünlüdür. Geçen ay piyasaya çıkarılan dört pulluk doğada hayvanları koruma temalı pullarda ördeklerden flamingolara kadar çeşitli hayvan resimleri bulunuyor.

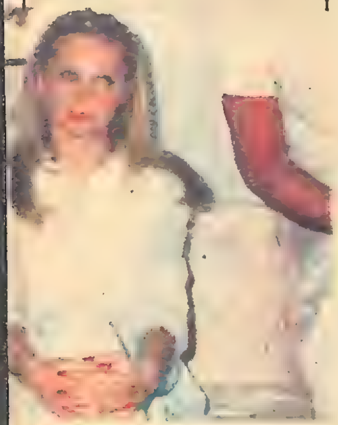

MAHKEMEYE VERİLDİ

Serpil Çakmaklı mukavele şartlarına uymayınca bu karar alındı...

Erman Film yapımevi, genç sinema oyuncusu **Serpil Çakmaklı'yı** mahkemeye verdi. **Çakmaklı**, yapımevi ile geçen yıl iki filmlik anlaşma imzalamıştı. Film başına 300.000 liraya anlaşan oyuncu bir filmin parasını da avans olarak çekmişti. Şirketin **Ferdi Tayfur'la** başladığı filmde oynaması için, yaptığı çağrıya uymaması üzerine **Erman Film** ilgilileri, mukaveledeki maddeye dayanarak dava açtılar. Çakmaklı'dan aldığı 300 bin lirayı iadesi ve 1 milyon lira tazminat isteniyor.

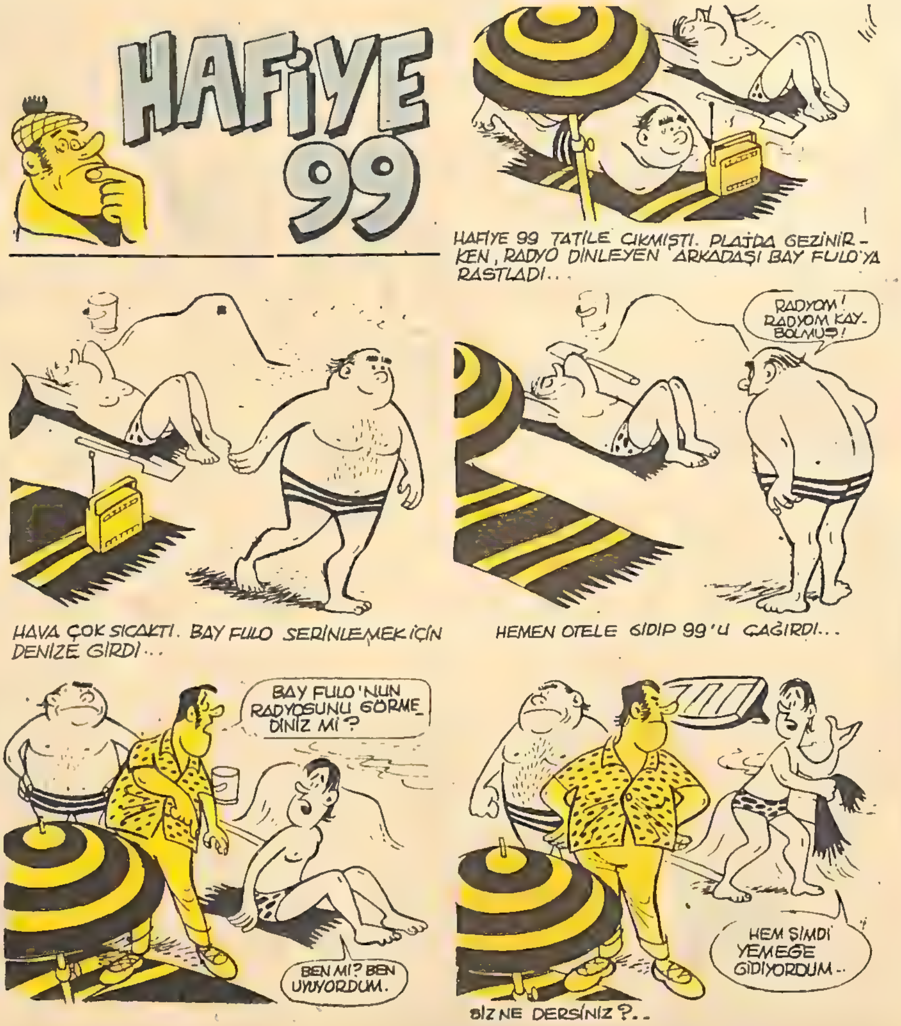
HAFİYE 99
HAFİYE 99 TATİLE ÇIKMIŞTI. PLAJDA GEZİNİRKEN, RADYO DİNLEYEN ARKADAŞI BAY FULO'YA RASTLADI...
HAVA ÇOK SICAKTI. BAY FULO SERİNLEMEK İÇİN DENİZE GİRDİ...
RADYOM! RADYOM KAYBOLMUŞ!
HEMEN OTELE GİDİP 99'U ÇAĞIRDI...
BAY FULO'NUN RADYOSUNU GÖRMEDİNİZ Mİ?
BEN Mİ? BEN UYUYORDUM.
HEM ŞİMDİ YEMEĞE GİDİYORDUM..
SİZ NE DERSİNİZ?..

Çözüm: Bay Fulo'nun komşusu uyuduğunu söylüyordu. Oysa Hafiye 99, küreğin yer değiştirdiğini gördü. Kum tümseğinin biçimi de değişmişti. Kuşkusuz, genç adam radyoyu kumların altına saklamıştı.

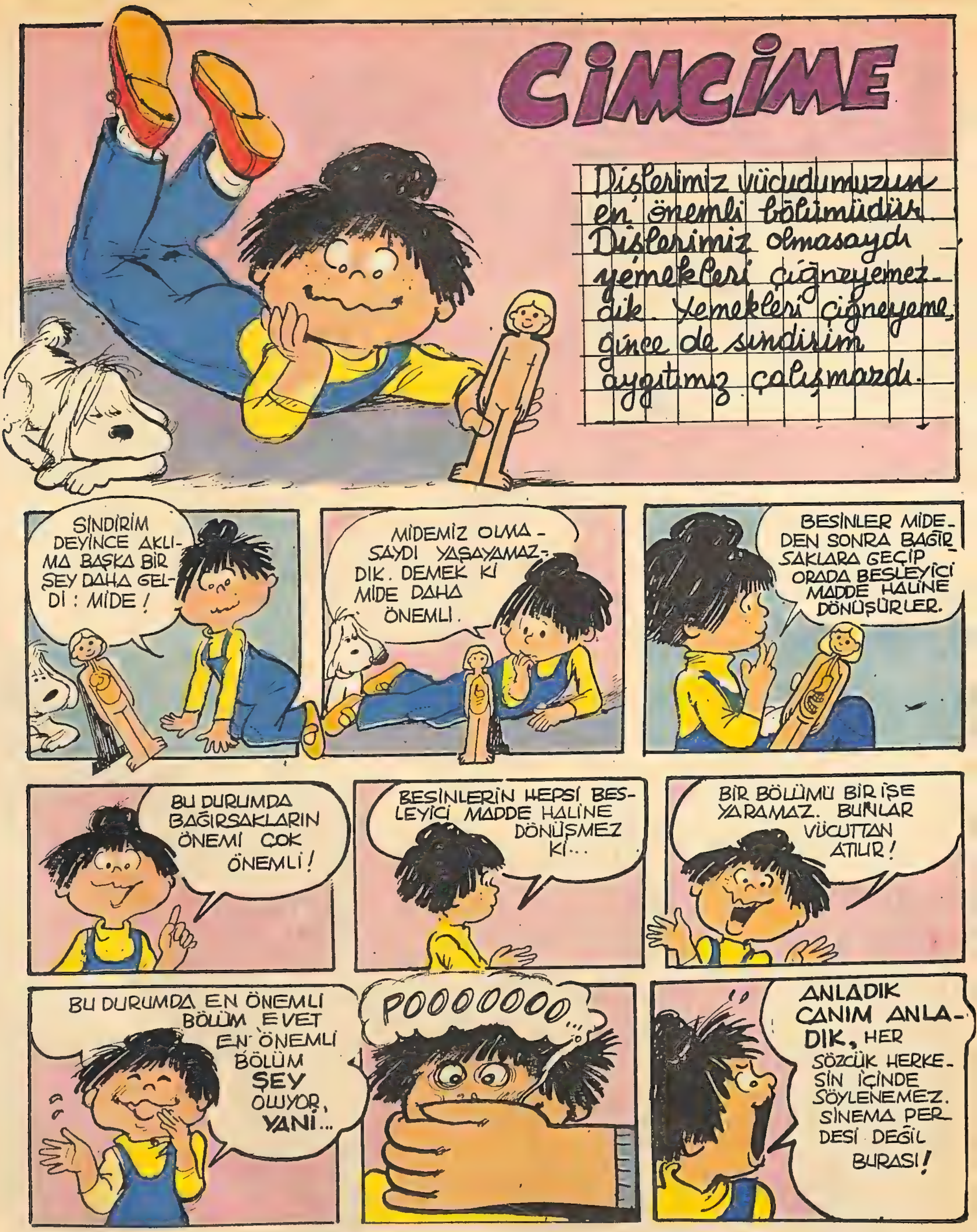
CIMCIME
Dişlerimiz vücudumuzun en önemli bölümüdür. Dişlerimiz olmasaydı yemekleri çiğneyemezdik. Yemekleri çiğneyemeyince de sindirim aygıtımız çalışmazdı.
SİNDİRİM DEYİNCE AKLIMA BAŞKA BİR ŞEY DAHA GELDİ : MİDE !
MİDEMİZ OLMASAYDI YAŞAYAMAZDIK. DEMEK Kİ MİDE DAHA ÖNEMLİ.
BESİNLER MİDEDEN SONRA BAĞIRSAKLARA GEÇİP ORADA BESLEYİCİ MADDE HALİNE DÖNÜŞÜRLER.
BU DURUMDA BAĞIRSAKLARIN ÖNEMİ ÇOK ÖNEMLİ !
BESİNLERİN HEPSİ BESLEYİCİ MADDE HALİNE DÖNÜŞMEZ Kİ...
BİR BÖLÜMÜ BİR İŞE YARAMAZ. BUNLAR VÜCUTTAN ATILIR !
BU DURUMDA EN ÖNEMLİ BÖLÜM EVET EN ÖNEMLİ BÖLÜM ŞEY OLUYOR, YANİ...
POOOOOOO...
ANLADIK CANIM ANLADIK, HER SÖZCÜK HERKESİN İÇİNDE SÖYLENEMEZ. SİNEMA PERDESİ DEĞİL BURASI !

7 SAYI ÇIKTI
Milliyet
KARDEŞ
ALMAYI UNUTMAYINIZ

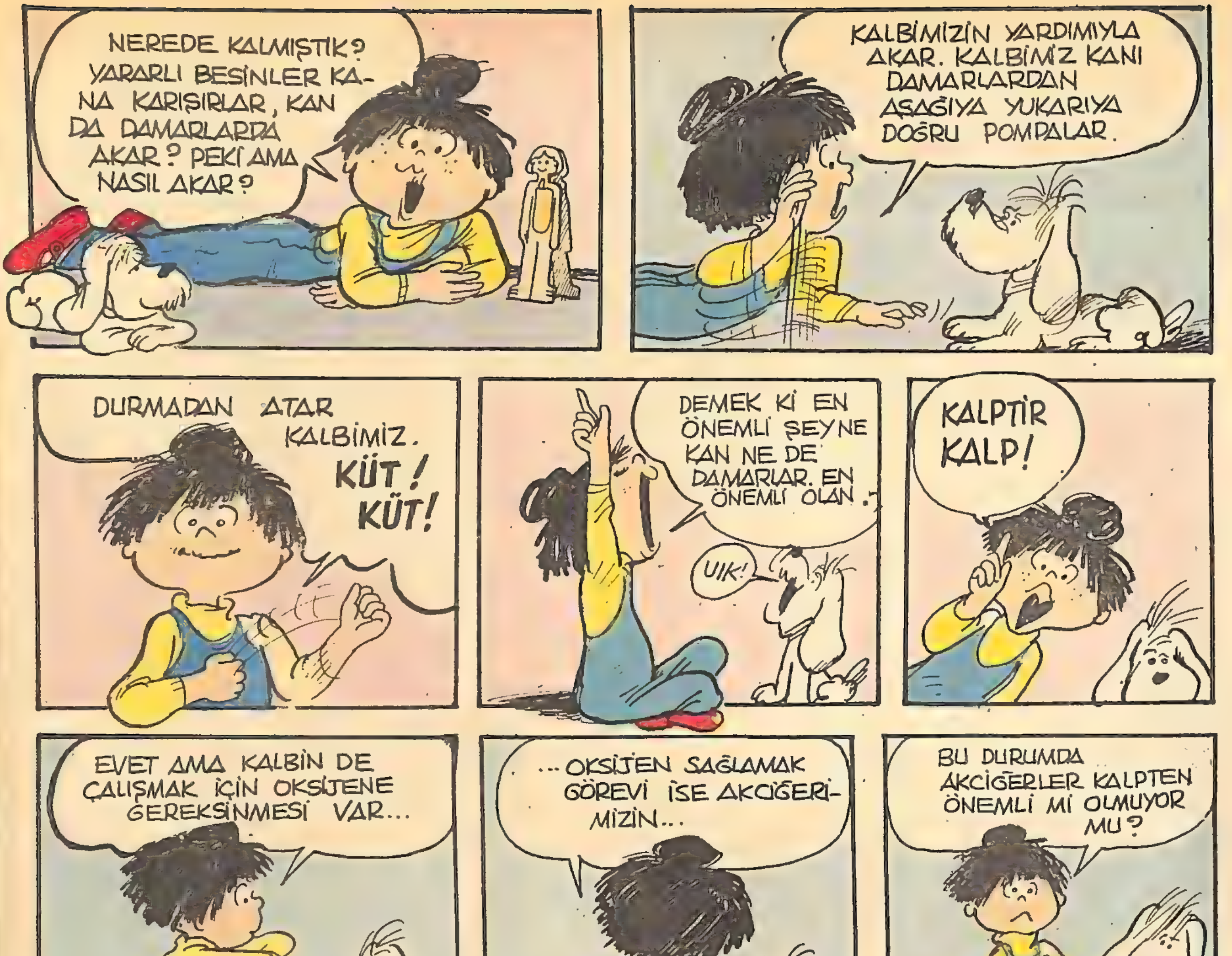
NEREDE KALMIŞTIK? YARARLI BESİNLER KANA KARIŞIRLAR, KAN DA DAMARLARDA AKAR? PEKİ AMA NASIL AKAR?
KALBİMİZİN YARDIMIYLA AKAR. KALBİMİZ KANI DAMARLARDAN AŞAĞIYA YUKARIYA DOĞRU POMPALAR.
DURMADAN ATAR KALBİMİZ.
KÜT! KÜT!
DEMEK Kİ EN ÖNEMLİ ŞEY NE KAN NE DE DAMARLAR. EN ÖNEMLİ OLAN...
UIK!
KALPTİR KALP!
EVET AMA KALBİN DE ÇALIŞMAK İÇİN OKSİJENE GEREKSİNMESİ VAR...
...OKSİJEN SAĞLAMAK GÖREVİ İSE AKCİĞERİMİZİN...
BU DURUMDA AKCİĞERLER KALPTEN ÖNEMLİ Mİ OLMUYOR MU?
EVET AMA OKSİJEN NEREDEN GELİYOR? HAVADAN DEĞİL Mİ? PEKİ HAVA NEREDEN GİRİYOR VÜCUDUMUZA? BURUN DELİKLERİNDEN!
BÖYLECE VÜCUDUMUZUN EN ÖNEMLİ BÖLÜMÜNE GELMİŞ BULUNUYORUZ...
İNANMAYACAKSINIZ AMA EN ÖNEMLİ BÖLÜM, BURUN DELİKLERİDİR.

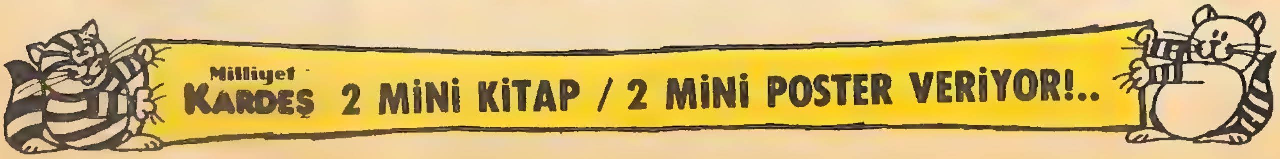
Milliyet KARDEŞ 2 MİNİ KİTAP / 2 MİNİ POSTER VERİYOR!..

OKURDAN OKURA

HİKÂYE

SİYAH AYAKKABILAR

İşte, yine yollardaydı. Yine açtı, yine yorgundu. Yorgunluktan, her yanı sızım sızım sızlıyordu. Bir de sırtındaki çuval da eklenince, yorgunluğu çekilmez bir biçim alıyordu. Sırtındaki çuval da epey ağırdı. Ama bugün iyi iş yapmıştı. Çuvalını tıka basa doldurmuştu. Onları şöyle, iyi bir fiyata satarsa, epey para kazanırdı. Böylece biraz daha parası olurdu. Yeterli parası da olunca, o istediği ayakkabıyı alırdı. Alacağı ayakkabının biçimi de, yeri de belliydi. Geçenlerde köşedeki ayakkabıcıda görmüştü.

O sıra köşedeki ayakkabıcıya gelmişti. Yorgunluktan morarmış gözleri, sevinçle ışıldadı. Ayakkabıcının vitrinine başını dayadı. İşte, alacağı ayakkabı buradaydı. Vitrindeki ayakkabıya bakıp düşlere daldı. Gündüzdü. Koşarak ayakkabıcıya giriyordu. Ayakkabıyı alacak kadar para biriktirmişti. Ayakkabıcı onu gülerek karşılıyordu. Sonra o, istediği ayakkabıyı gösteriyordu. Ayakkabıcı, vitrindeki ayakkabıyı çıkarıyor, ayağına giydiriyordu. Parayı veriyor, ayakkabıcıdan çıkıyordu. Ne olurdu bu düşünceler, gerçek olsaydı. Çuvalını sırtladı. Vitrinden ve düşlerinden ayrıldı. Üzgün, biraz da sinirle ayaklarına baktı. Ne kadar pistiler. Hem çıplaktılar. Ayaklarından utandı. İnsanlar ayaklarına bakıyor gibi geldi. Utancından ayak parmaklarını kıvırdı.

Sokak lambalarının kimileri yanıktı. Cılız ışıklarıyla çevreyi aydınlatmaya çalışıyorlardı. Sokağın her iki yanında, mağazalar, kuruyemişçiler, kahveler, büfeler vardı. Büfelerden sokağa sıcak, sosisli sandöviçin kokusu yayılıyordu. Açlığını bir kez daha hissetti. Açlık öyle kötü bir şeydi ki... Sanki, midesinden milyonlarca ağız "açız" diye bağırıyorlardı. Bir ağız ancak bir elle susardı. Milyonlarca ağzı susturmak için, milyonlarca el gerekliydi.

Tahta duvardaki delikten içeriye gün ışığı sızıyordu. Gözlerini açtı. Gerindi. Sonra kalkıp, esnedi. Bir süre öyle durup düşündü: İşte bir gün daha başlamıştı. Değişen hiçbir şey yoktu. Onu düşünen, onun için bir şeyler yapan kimse yoktu. Ayrıca dün akşamdan beri açtı. Düşünmeyi bırakıp giysilerini giydi. Sonra, kulübenin köşesindeki çuvalını aldı. Dışarıya çıktı. Kulübenin arkasındaki bidona, çuvalın içindeki kâğıtları boşalttı. Sonra, kapıyı çekip, çuvalını da sırtına atıp yeniden apartmanların çöplerine ilerledi.

Bir apartmanın çöplüğüne gitti. Çöplüğü karıştırmaya başladı. Kâğıt parçaları buldu, çuvalına attı. Birden, çöpte, bir ayakkabı buldu. Sevinçle karışık bir şaşkınlıkla baktı. Arkaları kesilmişti. Biraz da burnu aşınmıştı. Boyası da yoktu. Ama olsun, bir boya sürüldü mü yepyeni olurdu. Ayy ne şanslı gündü? Artık onun da bir ayakkabısı vardı. O sıra apartmanın kapıcısının kendine doğru yaklaştığını görmedi. Adam sinirle koştu, yüzüne bir tokat attı. Çuvalını kaptığı gibi kaçtı. Ayakkabıları da göğsüne bastırdı. Ama kapıcının kuyruk sokumuna attığı tekmeden kurtulamadı. Koşa koşa oradan uzaklaştı. Kuyruk sokumunda ve yüzünde hâlâ acıyı hissediyordu. Ama aldırmıyordu. Çünkü en sonunda bir ayakkabısı olmuştu ya...

Neşeyle yolda yürüyordu. Bir okul gördü. Okulun tüm camları renkli kâğıtlarla süslenmişti. Bugün bayram mıydı? Ona göre de bayramdı. Günlerdir hiç bu kadar sevinmemişti. Ayakkabılar siyah renkteydi. Tam onun istediği renkti. Ayakkabıları ayağına geçirdi. İçi biraz rahatsızdı, ama olsun, yine de güzeldi. Gülümseyerek yürüyordu. "Bu sabah hiçbir şey değişmiyor" diye düşünmüştü. Yanlış düşünmüştü. İşte bir şeyler değişmişti.

Neşe doluydu. Bugün insanlar ona kötü gelmiyordu. Yaşamı seviyordu. Tüm yorgunluğunu unutmuştu. Gülerek caddeyi geçiyordu. Bu neşe onun dikkatini azaltmıştı. Hızla gelen kamyonu görmemişti. Kamyon, tüm caddeyi sesiyle ürperten bir fren yaptı. Ama çok geçti. Bir çarpma sesi, yaşamı yeni yeni seven bir insanın çığlığı... Her şey bitmişti. Ortalığı yanık lastik kokusu sarmıştı. Kamyonun lastikleri altında öylece yatıyordu. Bedeni hâlâ sıcaktı. Bir ayakkabısı ayağında, ötekisiyse bir metre uzağındaydı. Çevresinde bir kan gölü oluşmuştu. Siyah ayakkabıları kana bulanmıştı. Sürücü, kireç gibi bir yüzle kamyondan indi. Kamyonun, onun, sürücünün çevresinde insanlar toplanmıştı. Sürücü, suçsuz olduğunu titrek bir sesle yineliyordu. O sırada kamyonun radyosundan bir konuşma duyuluyordu:

"İyi günler sayın dinleyiciler! Bugün 23 Nisan Egemenlik ve Çocuk Bayramı. Tüm çocukların bayramlarını gönülden kutlayarak yayınımıza başlıyoruz!"

Atilla DURMUŞ

ŞİİR

ANNEM

Korkulu bir rüya görürsem
Ağlayarak uyanırım.
Korkumu giderecek
Kimsecikler yok sanırım

Anneciğim okşar beni,
"Yavrucuğum korkma" diye
Tatlı uykuma dalarım,
Güvenerek bu sevgiye. . . .

Gürkan YILMAZ

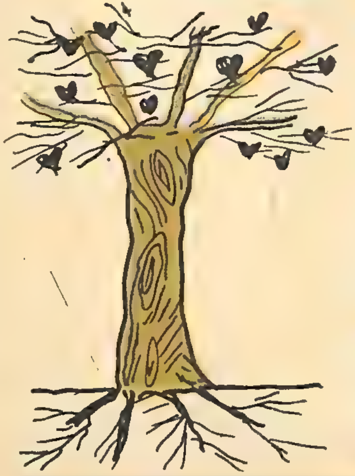

BİR AĞAÇ İSTİYORUM

Gövdesiyle dalıyla,
Saçak saçak yaprağıyla
Ses veren kuşuyla
Bir ağaç istiyorum.

Süslenmiş yıldızlarla
En başta güneşiyle
Sonra da ay'ıyla
Bir ağaç istiyorum.

Bulutları delen
Güneşe selâm veren
Çocuklara sevgi gönderen
Bir ağaç istiyorum.

Arzu SÜRMENELİ

haftanın karikatürü

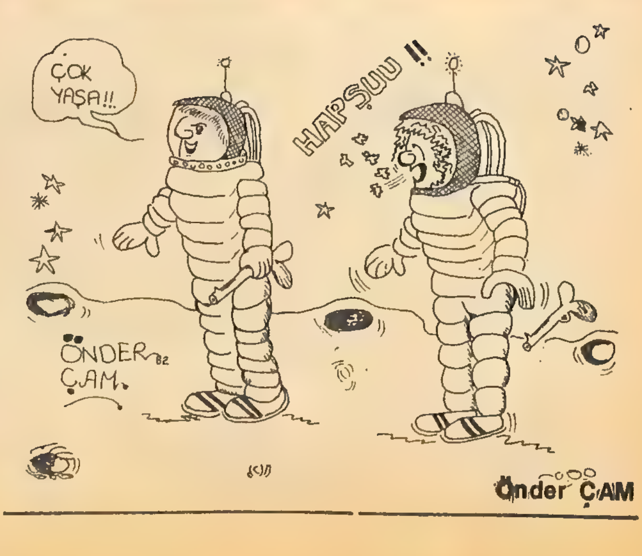
ÇOK YAŞA!!
HAPŞUU !!
ÖNDER 82 ÇAM.

Önder ÇAM

karikatür çiziyoruz..

KARİKATÜR ÜSTÜNE...

Bu köşenin amacı karikatür "öğretmek" değil... Karikatür; bazı şeyleri kalıp gibi öğrenip, sonra onları olduğu gibi her çizime aktarmaya yatkın değildir. Kısaca; karikatürde öğrenmek ya da öğretmek değil; bazı noktaları kavradıktan sonra, onları geliştirmek söz konusudur.

Ramazan Ünlü'*nün, köşemizde yer alan karikatürü hem sözcüklere, hem de bunları tamamlayan bir çizgi anlatımına dayanarak oluşturulmuş. Uçan dairenin kara tahtadan biraz daha uzağa çizilmesi, böylece, "uçmak" hareketini daha belirgin anlatması, çizimi güçlü bir duruma getirebilirdi.*

Yandaki sayfada gördüğümüz "Haftanın Karikatürü"nde ise, Önder Çam'*ın bir çalışması var —Oldukça başarılı bir karikatür... Ancak, kırılan uzay başlığından fırlayan camlar daha belirli, daha büyük çizilseydi, tam bir başarı söz konusu olmaz mıydı?..*

Karikatür çalışmalarınızı Milliyet Çocuk Dergisi "Karikatür Çiziyoruz" Cağaloğlu/İstanbul *adresine beklediğimizi bir daha anımsatalım. Çizimlerinizin arkasına adınızı, soyadınızı ve adresinizi yazmayı da unutmayın.*

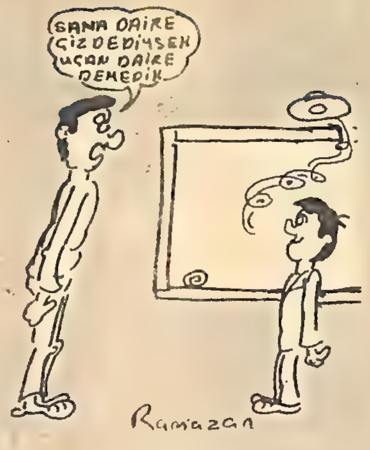
SANA DAİRE ÇİZ DEDİYSEK UÇAN DAİRE DEMEDİK
Ramazan

MEKTUP ARKADAŞI

BİNNUR GEÇMİŞ: 14 yaşındayım. Orta 3. sınıf öğrencisiyim. Satranç oynamayı severim. Özellikle basketbol ve atletizmle ilgileniyorum. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Akıncılar Mah. 549/2 Sok. No: 10 Şirinyer-İzmir.

SEMRA ŞERİFOĞLU: 14 yaşındayım. Orta 3. sınıfa gidiyorum. Boş zamanlarımda radyo dinler, kitap okurum. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: İskender Paşa Mah. Feyzullah Efendi Sok. No: 29/11 Fatih-İstanbul.

TURHAN TATAR: 15 yaşındayım: Futbol ve basketbol oynarım. Kartpostal, pul, sigara koleksiyonu yaparım. Yüzme ve koşmayı severim. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Atatürk Bulvarı, Akınal Apt. Daire No: 14 Gaziantep.

TAMER TAPANYİĞİT: Yaşım 14. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, gezmeyi çok severim. Özel meraklarım arasında pul ve kartpostal biriktirmek yer alır. Dergi okuru kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Ziyapaşa Bulvarı 290. Sok. Yüzevler Apt. A Blok Kat: 4/10 Adana.

PINAR AKTAŞ: 11 yaşında, ilkokul 5. sınıf öğrencisiyim. Özel meraklarım: Pul biriktirmek, kartpostal koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Sultan Selim Sok. Uğur Apt. 10/8 Bahçelievler-İstanbul.

FIKRA

YAYGARA

İriyarı bir aslan, ırmaktan su içiyormuş. Bunu bir avcı görmüş, "Dan" diye tüfeğini boşaltmış aslana, ayağından yaralamış.

Bu sırada, yandaki bataklıkta bulunan kurbağalar başlamışlar ötüşmeye: Vrak, vrak, vrak...

Aslan fena halde kızmış bunlara:

— Beni demiş bu yara değil, sizin şu yaygaranız öldürecek...

BULDUNUZ MU?

Köyün yaramaz çocukları, dere kıyısında oynarlarken, oradan geçmekte olan Nasrettin Hoca'ya bir şaka yapmak istemişler. Ayaklarını suya daldırarak:

— Hoca amca, ayaklarımız suda birbirine karıştı. Bir türlü kendi ayaklarımızı bulamıyoruz. Sen bulabilir misin? demişler.

Hoca, "olur" diyerek eline bir değnek almış. Suyun içindeki ayaklara vurmaya başlamış. Çocuklar, can acısıyla ayaklarını çekmişler. Hoca, gülerek sormuş:

— Şimdi buldunuz mu?..

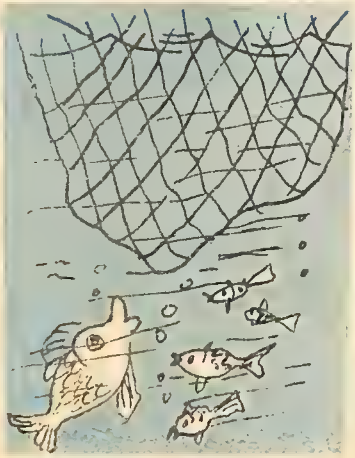

BİR ZAMANLAR...

Anne sinekle yavru sinek bir adamın çıplak kafasında geziniyorlardı. Anne sinek, yavrusuna:

— Zaman ne çabuk geçiyor, dedi. Benim gençliğimde burası koskoca bir ormandı...

TEPEDEN İNME

Ana balık, yavrularını toplamış, onları uyarıyormuş:

— Bir ipin ucunda yiyecek görürseniz sakın aldanmayın. Buna "olta" derler. İnsanların korkunç bir tuzağıdır. Açgözlülük edip ona yaklaşır yemeye kalkışırsanız, yakayı ele verirsiniz. İnsanoğlunun gözü bir türlü doymak bilmez. Onların gölgesinden kaçının...

Tam bu sırada, yukardan bir serpme ağı görünmüş. Yavrulardan biri:

— Anneciğim, şu yukardan gelene ne dersiniz? Peki bundan nasıl korunacağız? diye sormuş.

Anne telâş içinde bağırmış:

— Herkes başının çaresine baksın, ona tepeden inme derler!..

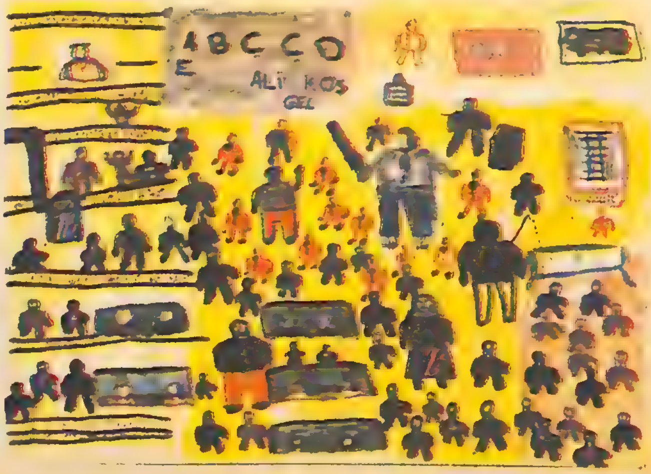

Uğur ÇOPUR

BİLMECE-BULMACA

BİLMECE-BULMACA

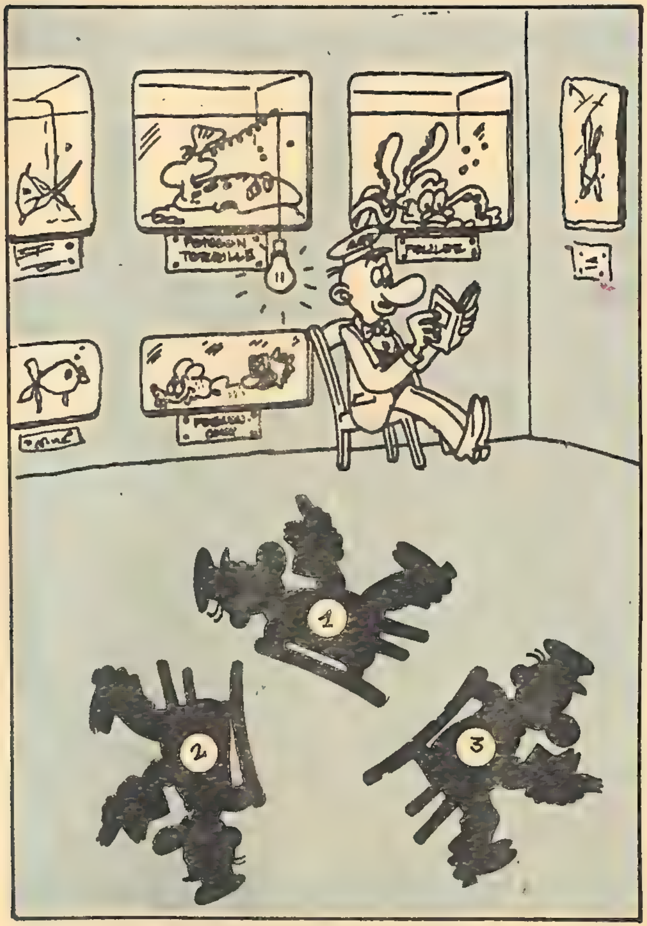

BEKÇİ: Bekçinin gölgesi altta numaralanmış gölgelerden hangisidir?

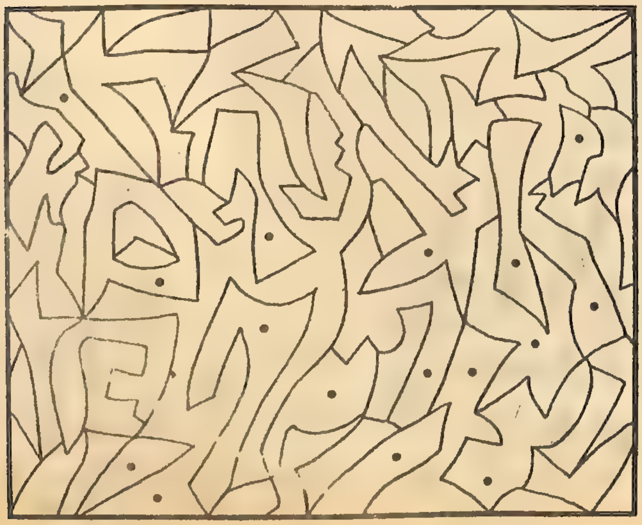

Noktalı yerleri boyayın bakalım ne çıkacak?

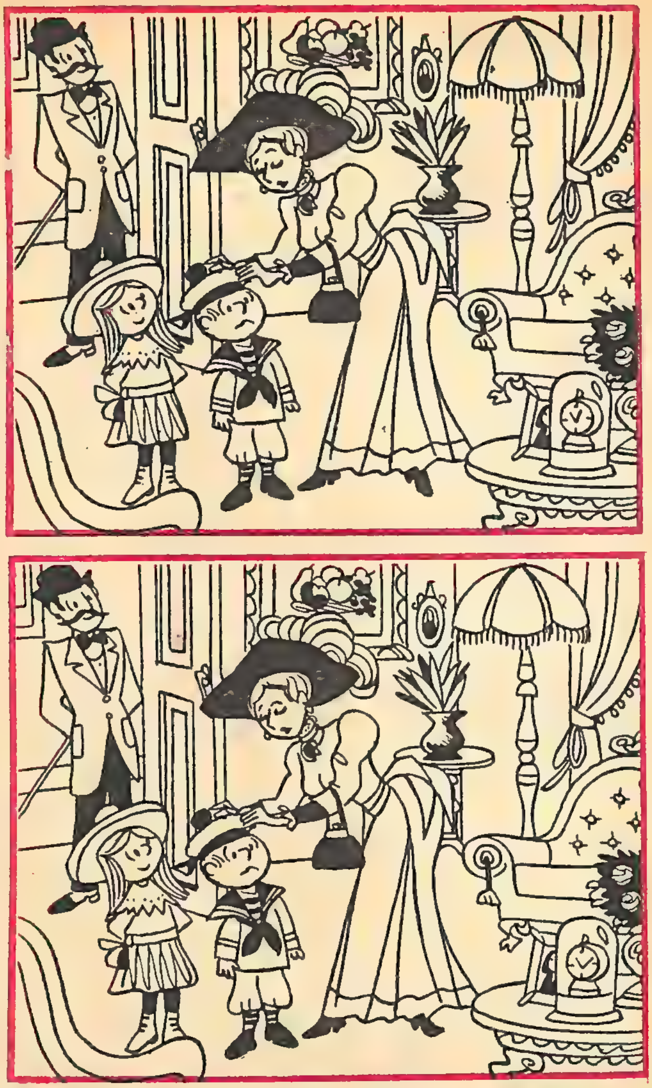

YİRMİBEŞ FARK

Yukarıda görülen iki resim birbiri ile aynı gibi görünüyorsa da, aralarında tam yirmi beş fark vardır. Bunlar nelerdir?

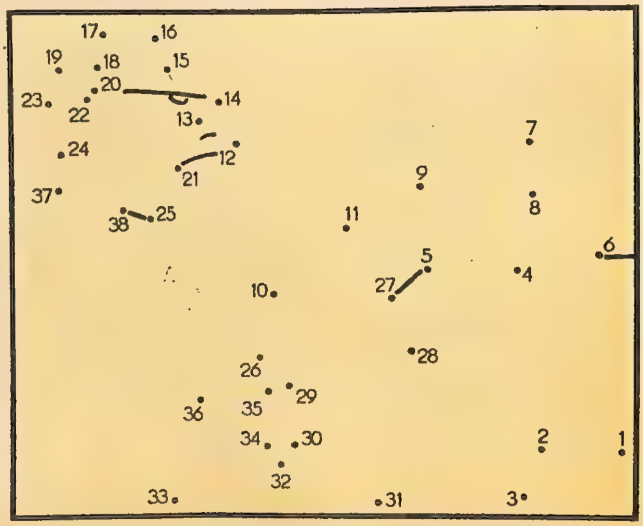
17 16 19 18 15 20 23 22 14 13 7 24 12 21 9 37 8 38 25 11 6 5 4 27 10 28 26 29 36 35 34 30 2 1 32 33 31 3

1'den 38'e kadar sayıları birleştirin bakalım, sayılarda ne saklı?

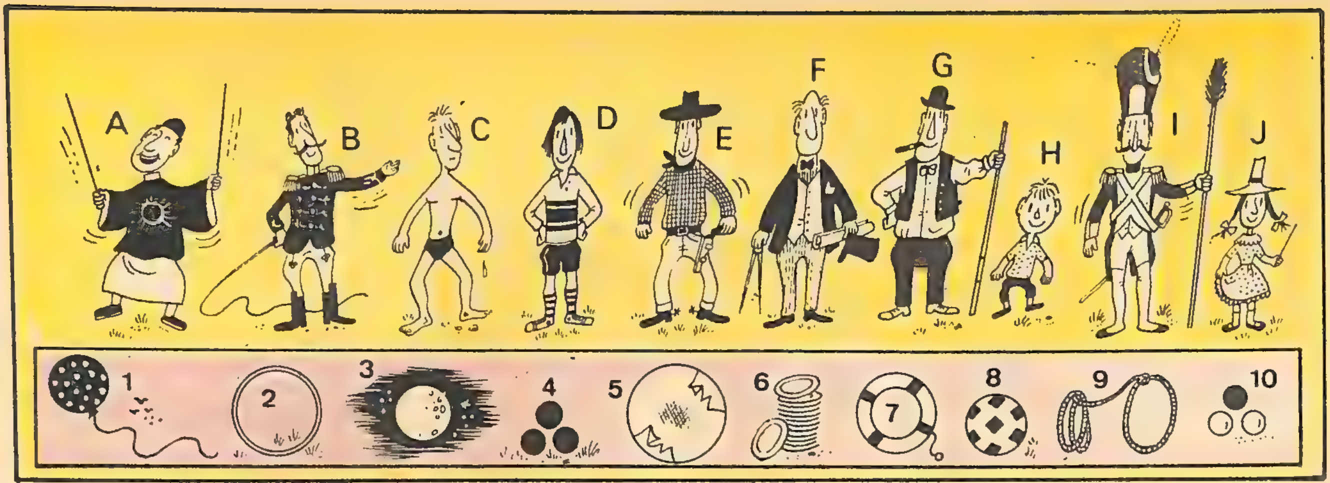

ÂLETLER: Yukarıda harflerle işaretli kişiler görüyorsunuz. Altta sayılarla işaretli âletler hangi kişilere aittir? Harflerle sayıları eşleyiniz.

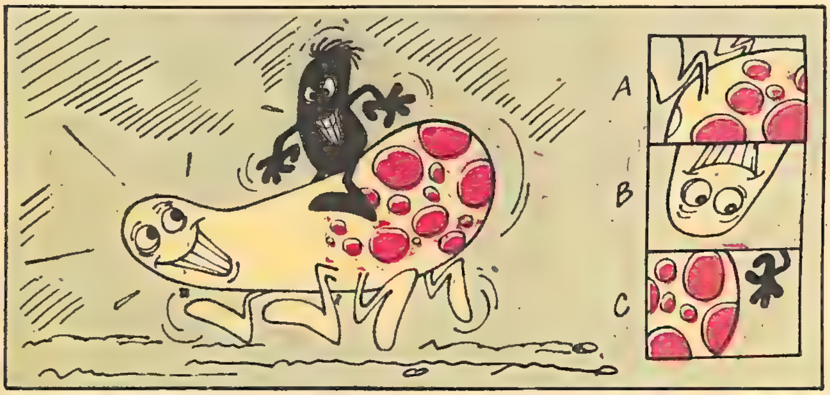

Sağdaki A, B ve C karelerinden hangisi soldaki resmin bir parçasıdır?

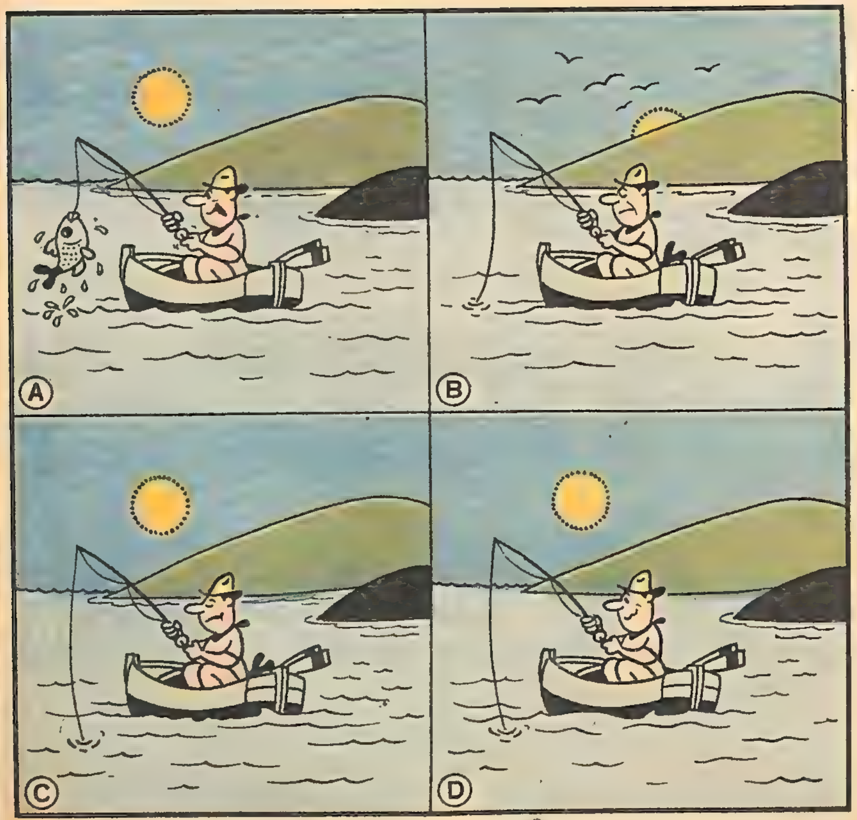

Yukarıda görülen 4 bölümlü resimin yanlışlıkla sırası bozulmuş. Doğru bir şekilde nasıl sıralayabilirsiniz?

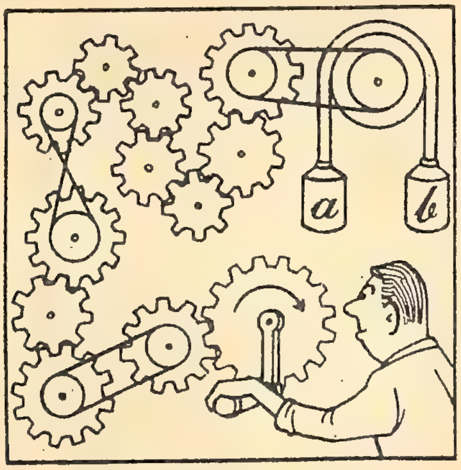

ÇARKLAR

Ali Bey manivelayı okla işaretli yöne çevirdiği vakit (a) tarafı mı, yoksa (b) tarafı mı ağır gelir?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

YEDİ BENZER: 1- Köpeğin boynundaki örtünün ucu ile bahçevanın şapkası üzerindeki motif. 2- Avcının şapkasındaki tüy ile yerde sağdaki otun yaprağı. 3- Tüfeğin askısı ile arkadaki dağ- 4- Evin bacasından çıkan duman ile bahçevanın ayağının yanındaki motif. 5- Köpeğin sağ kulağı ile jokeyin eyerindeki motif. 6- Köpeğin elindeki çatal ile atın gemi. 7- Tüfeğin namlusu ile jokeyin şapkasındaki motif.

EKSİKLER: 2. resimdeki eksikler: 1- Adamın cebindeki çizgi, 2- Arka soldaki lamba. 3- Atın boynunun üzerindeki çıkıntılardan biri. 4- Arabanın üzerindeki ip. 3- Resimdeki eksikler: 1- Atın boynundaki aletin üzerindeki motif. 2- Atın burun deliği, 3- Atın başının üzerindeki pencere, 4- Arabanın tekerleği üzerindeki çubuklardan biri. 4- Resimdeki eksikler: 1- Arabanın üzerindeki lambanın camı. 2- Atın ağzının kenarındaki kayış. 3- Arkada sağdaki lambanın kenarındaki çıkıntı. 4- Arkada ortadaki dikdörtgen lambanın kenarındaki çıkıntı. 4- Arkada ortadaki dikdörtgen.

KARŞILAŞTIRMA: 2. resimde 1. resimdeki eşyaların 14 tanesi tekrarlanmıştır. 3. resimde 16 tanesi, 4. resimde ise 15 tanesi tekrarlanmıştır.

KİM KIMILDADI?: En sol baştaki kadın kımıldamıştır.

GADDAR DAVUT

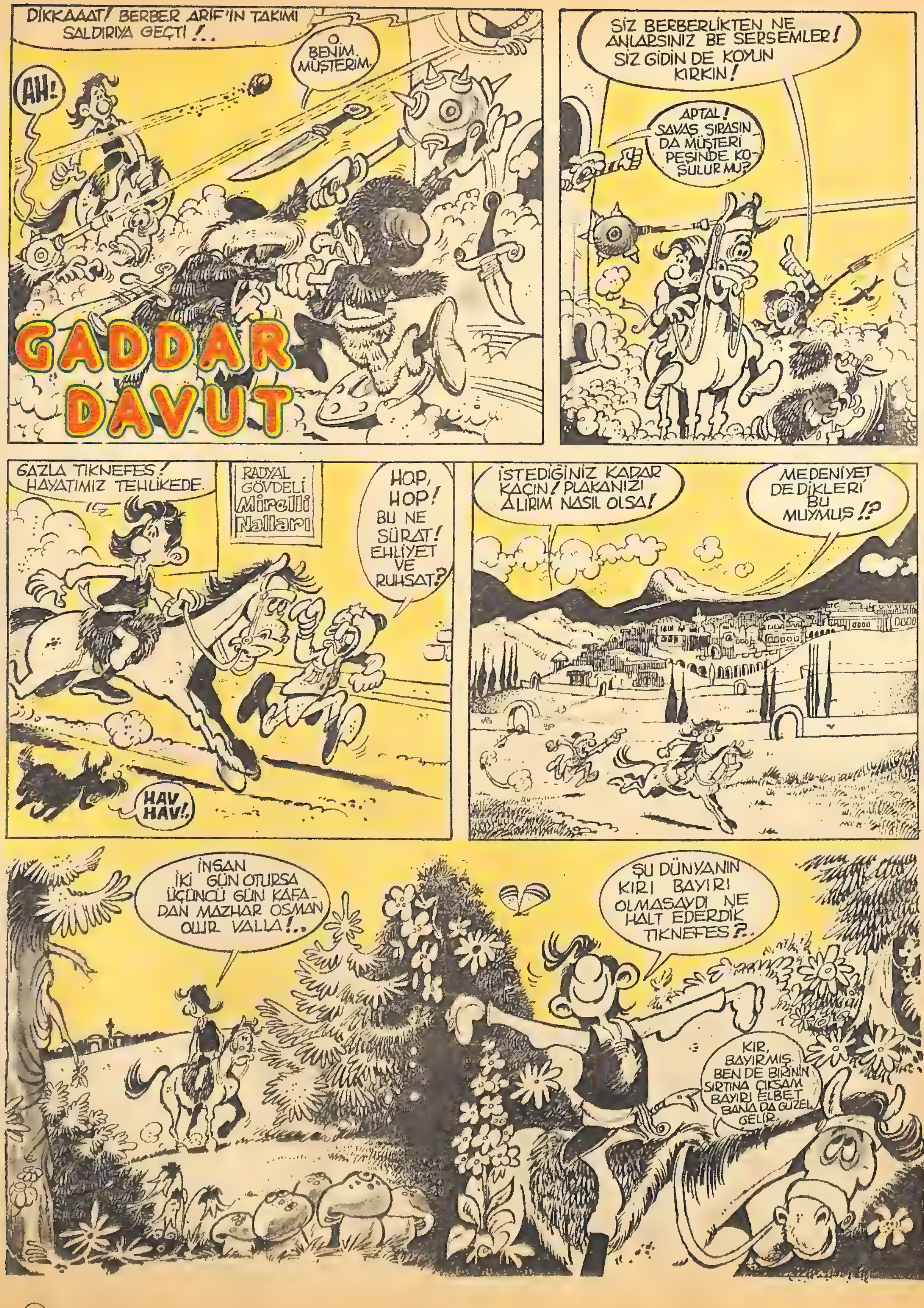
DİKKAAAT! BERBER ARİF'İN TAKIMI SALDIRIYA GEÇTİ!..
O BENİM MÜŞTERİM.
AH!
SİZ BERBERLİKTEN NE ANLARSINIZ BE SERSEMLER! SİZ GİDİN DE KOYUN KIRKIN!
APTAL! SAVAŞ SIRASINDA MÜŞTERİ PEŞİNDE KOŞULUR MU?
GAZLA TIKNEFES! HAYATIMIZ TEHLİKEDE.
RADYAL GÖVDELİ Mirelli Nalları
HOP, HOP! BU NE SÜRAT! EHLİYET VE RUHSAT?
HAV HAV!.
İSTEDİĞİNİZ KADAR KAÇIN! PLAKANIZI ALIRIM NASIL OLSA!
MEDENİYET DEDİKLERİ BU MUYMUŞ !?
İNSAN İKİ GÜN OTURSA ÜÇÜNCÜ GÜN KAFADAN MAZHAR OSMAN OLUR VALLA!..
ŞU DÜNYANIN KIRI BAYIRI OLMASAYDI NE HALT EDERDİK TIKNEFES?..
KIR, BAYIRMIŞ. BEN DE BİRİNİN SIRTINA ÇIKSAM BAYIRI ELBET BANA DA GÜZEL GELİR.

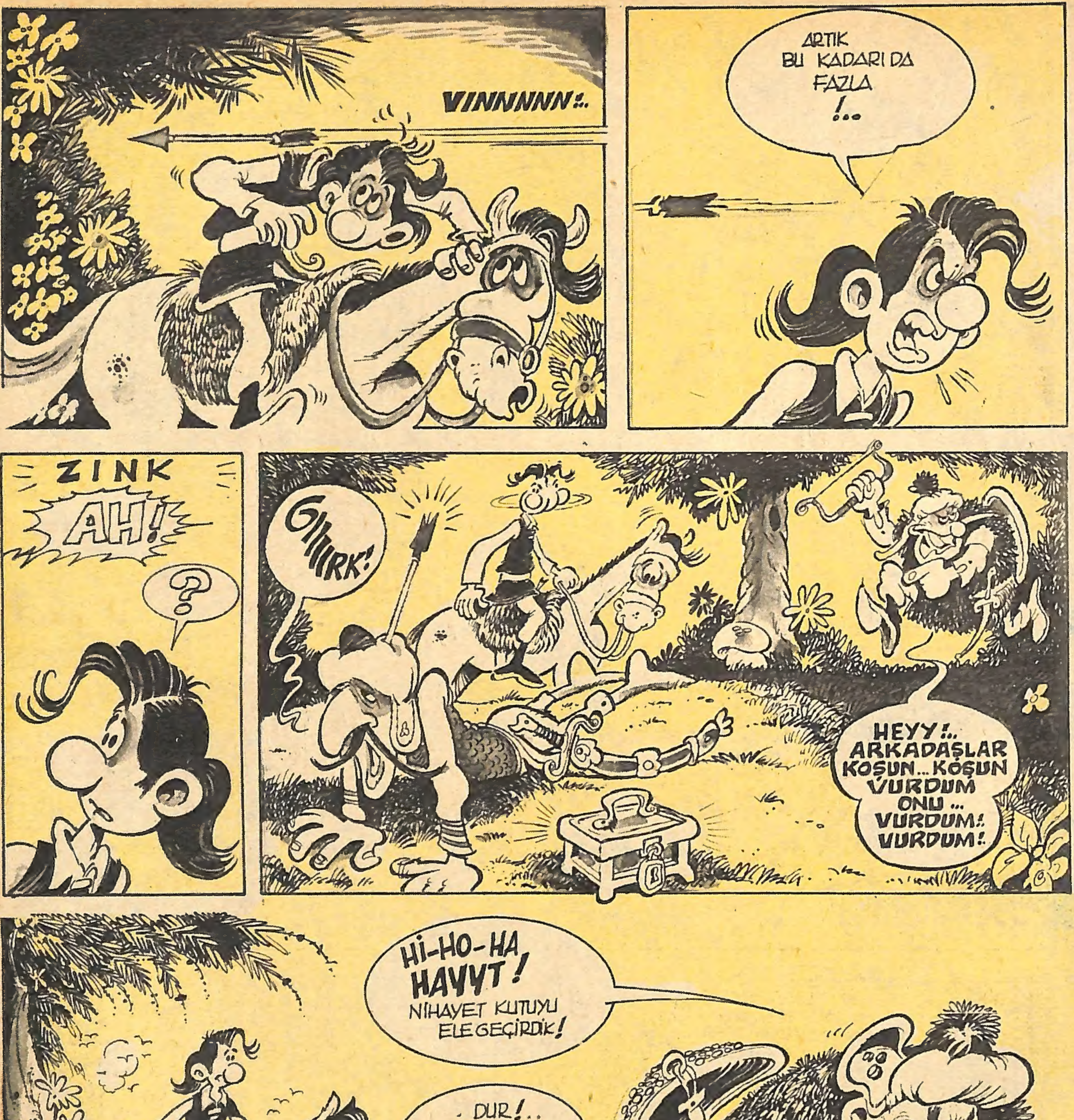
VINNNNN!..
ARTIK BU KADARI DA FAZLA !..
ZINK
AH!
?
GIIIIRK!
HEYY!.. ARKADAŞLAR KOŞUN... KOŞUN VURDUM ONU... VURDUM!. VURDUM!.
HI-HO-HA HAYYT! NİHAYET KUTUYU ELE GEÇİRDİK!
DUR!.. BIRAK KUTUYU!

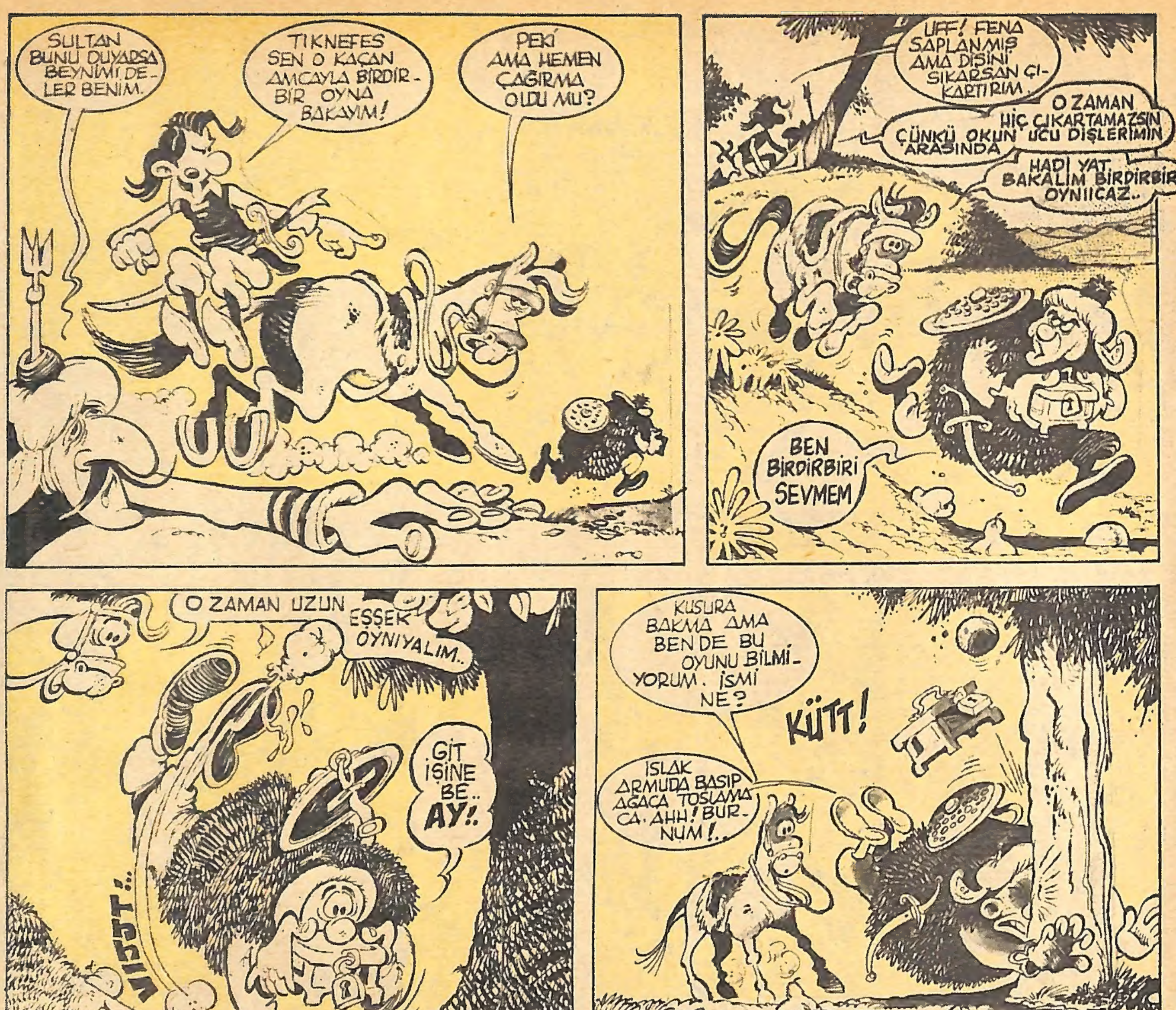
SULTAN BUNU DUYARSA BEYNİMİ DELER BENİM.
TIKNEFES SEN O KAÇAN AMCAYLA BİRDİRBİR OYNA BAKAYIM!
PEKİ AMA HEMEN ÇAĞIRMA OLDU MU?
UFF! FENA SAPLANMIŞ AMA DİŞİNİ SIKARSAN ÇIKARTIRIM.
O ZAMAN HİÇ ÇIKARTAMAZSIN ÇÜNKÜ OKUN UCU DİŞLERİMİN ARASINDA
HADİ YAT. BAKALIM BİRDİRBİR OYNIICAZ..
BEN BİRDİRBİRİ SEVMEM
O ZAMAN UZUN EŞŞEK OYNIYALIM..
GİT İŞİNE BE.. AY!.
VIJJJT!..
KUSURA BAKMA AMA BEN DE BU OYUNU BİLMİYORUM. İSMİ NE?
KÜTT!
ISLAK ARMUDA BASIP AĞACA TOSLAMACA. AHH! BURNUM!..
İŞTE OKU ÇIKARDIM AMA... AAAA?.. UCU NEREDE BUNUN?..
AHMAK HERİF ÖYLE LENGER GİBİ ASILIRSAN KIRILIR TABİİ... AMA ÖNEMLİ DEĞİL. SEN GİT DE ŞU KUTUYU GETİR BAKİİM, HAYDİ!..
GIHIRIGIIIIIIKK! AH! ÇA... ÇABUK OL GİDİYORUM.
AMAN TABAN YER. OK-YEMİŞ BİRAZ DAHA DAYAN!..

Sürecek

ARMAĞAN YAĞMURU 82

Her Hafta Televizyonlar, Yemek Termosları, Radyolar, Sözlükler, Zeka Oyuncakları, Kitaplar Dağıtıyoruz...

YENİ DÖNEMDE YENİ ARMAĞANLAR

HER yeni yayın döneminde içeriğini zenginleştirerek, geliştiren Türkiye'nin en büyük çocuk dergisi **"Milliyet Çocuk"**, **Armağan Yağmuru** kur'alarıyla dağıttığı armağanların sayısını artırarak **"Televizyon"**, **"Yemek Termosu"**, **"Kitap"** gibi olağan armağanlarımızın yanına yenileri ekleniyor. dilerseniz, bunları kısaca gözden geçirelim:

İkinci bir dil öğrenmenin ne kadar gerekli olduğunu her zaman savunmayı ilke edinen, **"Milliyet ÇOCUK DERGİSİ"**, yabancı dil öğrenen okurlarına büyük bir hizmet sunuyor

Bir süre önce geniş bir kampanya ile bütün Türkiye'ye dağıtılan, **"Milliyet"** sözlüklerinden, özel olarak **"Milliyet ÇOCUK DERGİSİ"** için ayrılmış bir bölümünü okurlarına sunuyor.

1-4 numaralı kuponları biriktirerek katılabileceğiniz bu kampanya için çekilecek kur'ada, **1000 okurumuza, 1000 Sözlük** dağıtılacak.

İlk kez geçen yıl dağıttığımız ve bütün okurlarımızın geniş ·ilgisini çeken, **"EVRİM Zeka Oyuncakları"**nın dağıtımını sürdüreceğiz. Avrupa ve Amerika'da en beğeneceğiniz zekâ oyuncakları arasından seçilerek üretilmiş bu oyuncakları hepinizin beğeneceğinize inanıyoruz.

ÖNEMLİ DUYURU

Armağan Yağmuru'na katılabilmek için sayfanın altında yayınladığımız kuponları numara sırasına göre biriktirmeniz gerekir. **Kitap** kurasına katılmak için "Kitap kuponu" yazılı fişleri **1'den 4 numaraya** kadar, **Yemek termosu** için **1'den [illegible]'ye** kadar biriktirmeniz gerekmektedir.

Topladığınız kuponları ayrı ayrı zarflara koyup üzerine hangi çekilişe aitse onun adını yazarak, **"Milliyet Çocuk Dergisi (Armağan Yağmuru) Türbedar Sokak No: 8 İSTANBUL"** adresine yollayınız. Zarfın sol üst köşesine ya da zarfın arkasına kendi adresinizi yazmayı unutmayın.

Hepinize bol şans...

TELEVİZYON

36 Ekran, Portatif, Her Yere Taşınır, Aküyle de Çalışır.

RADYO

Portatif, Pilli, İki Dalgalı, Deri Kılıfıyla

TERMOS

Özel Kutusunda, İki Kişilik Sıcak Bir Yemeği Soğutmadan Bekletir

SÖZLÜK

İngilizce, Almanca ya da Fransızca, Ofset Baskılı, Plastik Kaplı

ZEKA OYUNCAKLARI

Özel Kutularının İçinde, 7'den 70'e Herkes İçin

ÇOCUK KULÜBÜ

6904- Harika Özel (Lüleburgaz), 6905- Çağlar Diner (İzmit), 6906- Altuğ Güneysu (İzmit), 6907- Zekeriya Yüksel (İstanbul), 6908- Cihat Deniz (İstanbul), 6909- Hüseyin Aktuğ (İstanbul), 6910- İlyas Nuristanı (Ankara), 6911- Murat Üstünkaya (İstanbul), 6912- Ezel Aydın (Kozaklı), 6913- Burak Karakoca (Ankara), 6914- Esra Özsoy (Tekirdağ), 6915- Hatice Özsoy (Tekirdağ), 6916- Pınar Pir (Zonguldak), 6917- Berrak Pir (Zonguldak), 6918- Jale Ateş (Diyarbakır), 6919- Birol Oral (Karabük), 6920- Sami Şen (Bursa), 6921- Seran Şimşek (Antalya), 6922- Ahmet Ceylan (Bursa), 6923- Naim Murat Cantürk (Ankara), 6924- Cihan Ataver (Samsun), 6925- Murat Tunç (Konya), 6926- Asya Çağlar (İstanbul), 6927- Özcan Doğan (Adıyaman), 6928- Ercan Doğa (Adıyaman), 6929- Fatma Kaya (İzmit), 6930- Altay Çolak (Adana), 6931- Mustafa Danacı (Samsun), 6932- Mehmet Albayrak (Erzincan), 6933- Kadir Kılıç (İstanbul), 6934- Semra Akgül (İstanbul), 6935- Murat Uzuner (Kocaeli), 6936- Didem Baltacı (İzmit), 6937- Necmettin Güvenç (İstanbul), 6938- Erol Güneray (Erzincan), 6939- Ruhi Özalmezci (Mersin), 6940- Ercan Ağbaba (Esenler), 6941- Sadi Yıldız (Bursa), 6942- Ömer Faruk Dinç (İznik), 6943- Burak Yetişen (Mersin), 6944- Alp Gür (Burdur), 6945- E. Evren Koç (Antalyla), 6946- Cengiz Alkanat (Mersin), 6947- Nihat Mızrakçı (Urfa), 6948- Tony Karakaş (İstanbul), 6949- Aydın Acar (Samandağı), 6950- Şahin Aktan (Mersin), 6951- Şeniz Aktan (Mersin), 6952- Yıldırım Figan (Diyarbakır), 6953- Erkut Hayta (Ankara), 6954- Özlem Kaçar (İstanbul), 6955- Osman Çetin (Bursa), 6956- Erkan Duman (Gümüşhane), 6957- Yücel İpek (Ankara), 6958- Alper Aykaç (Çorum), 6959- Erkan Duman (Gümüşhane), 6957- Yücel İpek (Ankara), 6958- Alper Aykaç (Çorum), 6959- Zeynep Cerrahoğlu (İstanbul), 6960- Meriç Turkay (İstanbul), 6961- Mehmet İmir (Adıyaman), 6962- Mehtap Aydın (Çorum), 6963- Mehveş Dağaltı (Konya), 6964- Hayrettin Gençay (İstanbul), 6965- Filiz Ortayazıcı (İzmit), 6966- Nergiz Ergin (İstanbul), 6967- Metin Perçin (İstanbul), 6968- Güssen Sevinç (Çorum), 6969- Ali İhsan Karakaya (İstanbul), 6970- Murat Şahin (İstanbul), 6971- Bülent Çopar (Gaziantep), 6972- Askeri Tümay (Kahramanmaraş), 6973- Muharrem Bozkuş (Çorum), 6974- Tuğrul Turgut (İzmir), 6975- Atilla Saygıner (Balıkesir), 6976- Erdinç Uslan (Çanakkale), 6977- Serap Kaptanoğlu (Ankara), 6978- Aytekin Zekai (Kıbrıs), 6979- Ayda Şahin (İzmir), 6980- İrfan Cingöz (Adana), 6981- Levent Cingöz (Adana), 6982- Mevlüt Cingöz (Adana), 6983- Gülseren Dalbaş (İstanbul), 6984- Mücahit Yılmaz (İstanbul), 6985- Saadet Koycalp (Sivas), 6986- Teoman Köle (İstanbul),

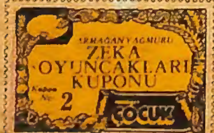

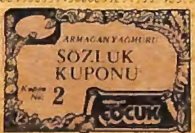

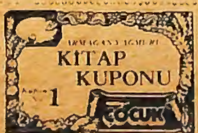

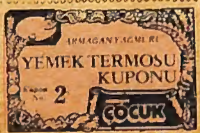

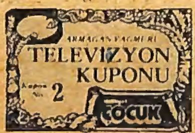

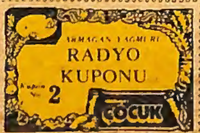

Türkbank,
yarının güvencesi
Türk çocuklarına
başarılar diler.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"